

Dziennik Urzędowy C 252

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Tom 54

27 sierpnia 2011

Powiadomienie nr

Spis treści

Strona

IV *Informacje*

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

2011/C 252/01

Ostatnia publikacja Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* Dz.U. C 238 z 13.8.2011.....

1

V *Ogłoszenia*

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

Trybunał Sprawiedliwości

2011/C 252/02

Sprawa C-212/08: Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 30 czerwca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État — Francja) — Société Zeturf Ltd przeciwko Premier ministre (System wyłączności w zakresie urządzania i prowadzenia zakładów wzajemnych na wyścigi konne poza torami wyścigów konnych — Artykuł 49 WE — Ograniczenie w swobodnym świadczeniu usług — Nadrzędne względy interesu ogólnego — Cele w postaci zwalczania uzależnienia od gier, zwalczania oszustw i przestępstw, jak również przyczyniania się do rozwoju obszarów wiejskich — Proporcjonalność — Środek ograniczający, który powinien mieć na celu ograniczenie sposobności do gry oraz ograniczenie działalności w zakresie gier hazardowych w sposób spójny i systematyczny — Podmiot prowadzący dynamiczną politykę handlową — Umiarkowana polityka reklamowa — Ocena przeszkody w zakresie prowadzenia sprzedaży tradycyjnymi kanałami dystrybucji oraz przez internet)

2

PL
Cena:
4 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

2011/C 252/03	Sprawa C-262/09: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 30 czerwca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Köln — Niemcy) — Wienand Meilicke, Heidi Christa Weyde, Marina Stöffler przeciwko Finanzamt Bonn-Innenstadt (Swobodny przepływ kapitału — Podatki dochodowe — Zaświadczenie w sprawie podatku dochodowego od osób prawnych faktycznie zapłaconego związanego z dywidendami zagranicznymi — Unikanie podwójnego opodatkowania dywidend — Zaliczenie na poczet podatku w związku z dywidendami wypłacanymi przez spółki będące rezydentami — Dowody wymagane w odniesieniu do zagranicznego podatku podlegającego zaliczeniu)	3
2011/C 252/04	Sprawa C-263/09 P: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 5 lipca 2011 r. — Edwin Co. Ltd przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Eliowi Fiorucciemu (Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Rozporządzenie (WE) nr 40/94 — Artykuł 52 ust. 2 lit. a) — Słowny wspólnotowy znak towarowy „ELIO FIORUCCI” — Wniosek o unieważnienie prawa do znaku oparty na prawie do nazwiska zgodnie z prawem krajowym — Kontrola przez Trybunał dokonanej przez Sąd wykładni i stosowania prawa krajowego — Uprawnienie Sądu do zmiany decyzji izby odwoławczej — Granice).....	4
2011/C 252/05	Sprawa C-388/09: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 30 czerwca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundessozialgericht Kassel — Niemcy) — Joao Filipe da Silva Martins przeciwko Bank Betriebskrankenkasse — Pflegekasse (Odesłanie prejudycjalne — Zabezpieczenie społeczne — Rozporządzenie (EWG) nr 1408/71 — Artykuły 15, 27 i 28 — Artykuły 39 WE i 42 WE — Były pracownik migrujący — Działalność zawodowa wykonywana w państwie członkowskim pochodzenia oraz w innym państwie członkowskim — Emerytura w państwie członkowskim pochodzenia — Emerytura wypłacana przez oba państwa członkowskie — Odrębny system zabezpieczenia społecznego pokrywający ryzyko niesamodzielności — Istnienie w innym, dawnym państwie członkowskim zatrudnienia — Możliwość fakultatywnego zachowania przynależności do tego systemu — Zachowanie prawa do zasiłku pielęgnacyjnego po powrocie do państwa członkowskiego pochodzenia)	4
2011/C 252/06	Sprawa C-485/09: Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 30 czerwca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Hamburg — Niemcy) — Viamex Agrar Handels GmbH przeciwko Hauptzollamt Hamburg-Jonas (Dyrektywa 91/628/EWG — Punkt 48 ust. 5 rozdziału VII załącznika do tej dyrektywy — Rozporządzenie (WE) nr 615/98 — Artykuł 5 ust. 3 — Refundacje wywozowe — Ochrona bydła podczas transportu kolejowego — Warunki wypłaty refundacji do wywozu bydła — Przestrzeganie przepisów dyrektywy 91/628/EWG — Zasada proporcjonalności)	5
2011/C 252/07	Sprawa C-271/10: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 30 czerwca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State van België — Belgia) — Vereniging van Educatieve en Wetenschappelijke Auteurs (VEWA) przeciwko Belgische Staat (Dyrektywa 92/100/EWG — Prawa autorskie i prawa pokrewne — Publiczne użyczenie — Wynagrodzenie twórców — Stosowne dochody)	5
2011/C 252/08	Sprawa C-397/10: Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 30 czerwca 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Królestwu Belgii (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Artykuł 56 TFUE — Swoboda świadczenia usług — Krajowe przepisy nakładające szereg obowiązków na działalność agencji pracy czasowej — Nieuzasadnione przeszkody)	6
2011/C 252/09	Sprawa C-353/09 P: Postanowienie Trybunału (piąta izba) z dnia 15 lutego 2011 r. — Perfetti Van Melle SpA przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Cloetta AB, następcą prawną Cloetta Fazer AB (Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Rozporządzenie (WE) nr 40/94 — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) — Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku — Słowny wspólnotowy znak towarowy CENTER SHOCK — Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy CENTER — Badanie prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd).....	6

2011/C 252/10	Sprawa C-457/09: Postanowienie Trybunału (piąta izba) z dnia 1 marca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal de première instance de Liège — Belgia) — Claude Chartry przeciwko État belge (Odesłanie prejudycjalne — Artykuł 234 WE — Badanie zgodności normy krajowej z prawem Unii oraz z krajową konstytucją — Uregulowanie krajowe przewidujące priorytetowy charakter postępowania wpadkowego w zakresie kontroli zgodności z konstytucją ustaw krajowych — Karta praw podstawowych Unii Europejskiej — Konieczność powiązania z prawem Unii — Oczywisty brak właściwości Trybunału) 7	7
2011/C 252/11	Sprawa C-535/09 P: Postanowienie Trybunału z dnia 23 marca 2011 r. — Republika Estońska przeciwko Komisji Europejskiej, Republice Łotewskiej (Odwołanie — Cukier — Określenie nadwyżkowych ilości cukru, izoglukozy i fruktozy dla nowych państw członkowskich) 7	7
2011/C 252/12	Sprawa C-5/10 P: Postanowienie Trybunału (piąta izba) z dnia 16 maja 2011 r. — Giampietro Torresan przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Klosterbrauerei Weissenhohe GmbH & Co. KG (Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Słowny znak towarowy CANNABIS — Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Charakter opisowy — Rozporządzenie (WE) nr 40/94 — Artykuł 7 ust. 1 lit. c)) 7	7
2011/C 252/13	Sprawa C-194/10: Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 24 marca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht München I — Niemcy) — Robert Nicolaus Abt i in. przeciwko Hypo Real Estate Holding AG (Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Znaczenie pytania — Brak właściwości) 8	8
2011/C 252/14	Sprawa C-254/10 P: Postanowienie Trybunału z dnia 3 marca 2011 r. — Centre de Coordination Carrefour SNC przeciwko Komisji Europejskiej (Odwołanie — System pomocy na rzecz centrów koordynacyjnych mających siedzibę w Belgii — Przesłanki dopuszczalności skargi o stwierdzenie nieważności — Pojęcie „interesu prawnego” — Powaga rzeczy osądzonej) 8	8
2011/C 252/15	Sprawa C-288/10: Postanowienie Trybunału (pierwsza izba) z dnia 30 czerwca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank van Koophandel te Dendermonde, Belgia) — Wamo BVBA przeciwko JBC NV, Modemakers Fashion NV (Artykuł 104 ust. 3 akapit pierwszy regulaminu postępowania — Dyrektywa 2005/29/WE — Nieuczciwe praktyki handlowe — Przepis krajowy zakazujący dokonywania ogłoszeń o obniżkach cen i ogłoszeń sugerujących obniżkę cen) 9	9
2011/C 252/16	Sprawa C-349/10 P: Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 2 marca 2011 r. — Claro SA przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Telefónica SA (Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Odmowa rejestracji — Dopuszczalność odwołania wniesionego do izby odwoławczej — Niezłożeni pisma przedstawiającego podstawy odwołania — Artykuł 59 rozporządzenia (WE) nr 40/94 — Zasada 49 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2868/95 — Odwołanie oczywiście bezzasadne) 9	9
2011/C 252/17	Sprawa C-367/10 P: Postanowienie Trybunału z dnia 31 marca 2011 r. — EMC Development AB przeciwko Komisji Europejskiej (Odwołanie — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Europejski rynek cementu — Skarga o stwierdzenie nieważności decyzji oddalającej skargę do Komisji dotyczącą przyjęcia zharmonizowanej normy dla cementu — Procedura przyjęcia normy — Wiążący charakter normy — Odwołanie w części oczywiście niedopuszczalne a w części bezzasadne) 9	9
2011/C 252/18	Sprawa C-369/10 P: Postanowienie Trybunału (piąta izba) z dnia 14 marca 2011 r. — Ravensburger AG przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Educa Borrás SA (Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Słowny wspólnotowy znak towarowy MEMORY — Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Charakter opisowy — Rozporządzenie (WE) nr 40/94 — Artykuł 7 ust. 1 lit. c)) 10	10

2011/C 252/19	Sprawa C-388/10 P: Postanowienie Trybunału (ósma izba) z dnia 24 marca 2011 r. — Félix Muñoz Arraiza przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Consejo Regulador de la Denominación de Origen Calificada Rioja (Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Rozporządzenie (WE) nr 40/94 — Artykuł 8 ust. 1 lit. b), art. 43 ust. 2 i art. 44 ust. 1 — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego RIOJAVINA — Sprzeciw właściciela wcześniejszego graficznego wspólnotowego znaku wspólnego RIOJA — Odmowa rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd)	10
2011/C 252/20	Sprawa C-429/10 P: Postanowienie Trybunału (piąta izba) z dnia 16 maja 2011 r. — X Technology Swiss GmbH przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Oznaczenie polegające na umieszczeniu koloru na części towaru — Pomarańczowy kolor palców skarpety — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Rozporządzenie (WE) nr 40/94 — Artykuł 7 ust. 1 lit. b))	11
2011/C 252/21	Sprawa C-433/10 P: Postanowienie Trybunału z dnia 31 marca 2011 r. — Volker Mauerhofer przeciwko Komisji Europejskiej (Odwołanie — Przedsięwzięcie wspierane przez Unię w Bośni i Hercegowinie — Umowy pomiędzy Komisją a konsorcjum, a także pomiędzy konsorcjum a ekspertami — Nakaz administracyjny Komisji zmieniający umowę wiążącą ją z tym konsorcjum — Skarga o stwierdzenie nieważności tego nakazu administracyjnego wniesiona przez jednego z ekspertów — Dopuszczalność — Skarga odszkodowawcza — Pozaumowna odpowiedzialność Unii — Związek przyczynowy pomiędzy nakazem administracyjnym Komisji a stratą poniesioną jakoby przez tego eksperta)	11
2011/C 252/22	Sprawa C-476/10: Postanowienie Trybunału (ósma izba) z dnia 24 czerwca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Vorarlberg — Austria) — postępowanie wszczęte przez projektart Errichtungsgesellschaft mbH, Eva Maria Pepic, Herbert Hilbe (Artykuł 104 § 3 akapit pierwszy regulaminu postępowania — Swobodny przepływ kapitału — Artykuł 40 porozumienia EOG i załącznik XII do tego porozumienia — Nabycie przez obywateli Księstwa Lichtensteinu drugiego miejsca zamieszkania położonego w kraju związkowym Vorarlberg (Austria) — Procedura uprzedniego zezwolenia — Dopuszczalność)	11
2011/C 252/23	Sprawa C-72/11: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Düsseldorf (Niemcy) w dniu 18 lutego 2011 r. — Generalbundesanwalt przy Bundesgerichtshof przeciwko Mohsenowi Afrasiabiemu, Behzadzie Sahabiemu i Heinzowi Ulrich Kesselowi	12
2011/C 252/24	Sprawa C-222/11 P: Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 9 marca 2011 r. w sprawie T-190/09 Longevity Health Products, Inc. przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory); pozostały uczestnik postępowania: Performing Science LLC, wniesione w dniu 13 maja 2011 r. przez Longevity Health Products, Inc.	12
2011/C 252/25	Sprawa C-243/11: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Belgia) w dniu 20 maja 2011 r. — RVS Levensverzekeringen NV przeciwko Belgische Staat	13
2011/C 252/26	Sprawa C-248/11: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curte de Apel Cluj (Rumunia) w dniu 23 maja 2011 r. — postępowanie karne przeciwko Rareșowi Doralinowi Nilașowi, Gicy Agenorowi Gânsce, Anie-Marii Oprean (z domu Șchiopu), Sergiowi-Danowi Dascălowi, Ionuțowi Horei Baboșowi	13
2011/C 252/27	Sprawa C-259/11: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy). w dniu 26 maja 2011 r. — DTZ Zadelhoff V.O.F. przeciwko Staatsscretaris van Financiën	14
2011/C 252/28	Sprawa C-278/11 P: Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 24 marca 2011 r. w sprawie T-149/09 Densmore Ronald Dover przeciwko Parlamentowi Europejskiemu, wniesione w dniu 6 czerwca 2011 r. przez Densmore'a Ronalda Dovera	14

2011/C 252/29	Sprawa C-281/11: Skarga wniesiona w dniu 6 czerwca 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej	15
2011/C 252/30	Sprawa C-288/11 P: Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 24 marca 2011 r. w sprawach połączonych T-443/08 i T-455/08 Freistaat Sachsen i in. przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 8 czerwca 2011 r. przez Mitteldeutsche Flughafen AG, Flughafen Leipzig/Halle GmbH	16
2011/C 252/31	Sprawa C-289/11 P: Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 24 marca 2011 r. w sprawie T-376/06, Legris Industries przeciwko Komisji, wniesione w dniu 9 czerwca 2011 r. przez Legris Industries SA	17
2011/C 252/32	Sprawa C-290/11 P: Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 24 marca 2011 r. w sprawie T-377/06 Comap przeciwko Komisji, wniesione w dniu 9 czerwca 2011 r. przez Comap S.A.	18
2011/C 252/33	Sprawa C-291/11: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 9 czerwca 2011 r. — Staatssecretaris van Financiën, andere partij: TNT Freight Management (Amsterdam) BV	18
2011/C 252/34	Sprawa C-292/11 P: Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 29 marca 2011 r. w sprawie T-33/09, Republika Portugalska przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 9 czerwca 2011 r. przez Komisję Europejską	19
2011/C 252/35	Sprawa C-294/11: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione (Włochy) w dniu 9 czerwca 2011 r. — Ministero dell'Economia e delle Finanze i Agenzia delle Entrate przeciwko Elsacom NV	19
2011/C 252/36	Sprawa C-296/11: Skarga wniesiona w dniu 14 czerwca 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Francuskiej	19
2011/C 252/37	Sprawa C-300/11: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Zjednoczone Królestwo) w dniu 17 czerwca 2011 r. — ZZ przeciwko Secretary of State for the Home Department	20
2011/C 252/38	Sprawa C-301/11: Skarga wniesiona w dniu 16 czerwca 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Królestwu Niderlandów	20
2011/C 252/39	Sprawa C-302/11: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy) w dniu 17 czerwca 2011 r. — Rosanna Valenza przeciwko Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato	20
2011/C 252/40	Sprawa C-303/11: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy) w dniu 17 czerwca 2011 r. — Maria Laura Altavista przeciwko Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato	21
2011/C 252/41	Sprawa C-304/11: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy) w dniu 17 czerwca 2011 r. — Rosanna Valenza przeciwko Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato	22
2011/C 252/42	Sprawa C-305/11: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy) w dniu 17 czerwca 2011 r. — Laura Marsella, Simonetta Schettini, Sabrina Tomassini przeciwko Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato	22

<u>Powiadomienie nr</u>	Spis treści (ciąg dalszy)	Strona
2011/C 252/43	Sprawa C-309/11: Skarga wniesiona w dniu 17 czerwca 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Finlandii	23
2011/C 252/44	Sprawa C-313/11: Skarga wniesiona w dniu 21 czerwca 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej	23
2011/C 252/45	Sprawa C-320/11: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Varnenski Administrativen Sad w dniu 27 czerwca 2011 r. — Digitalnet OOD przeciwko Nachalnik na Mitnicheski punkt Varna Zapad pri Mitnitsi Varna	24
2011/C 252/46	Sprawa C-322/11: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein hallinto-oikeus (Finlandia) w dniu 28 czerwca 2011 r. — K.....	25
2011/C 252/47	Sprawa C-330/11: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Varnenski Administrativen Sad w dniu 29 czerwca 2011 r. — Tsifrova kompaniya przeciwko Nachalnik na Mitnicheski punkt Varna Zapad pri Mitnitsi Varna	25
2011/C 252/48	Sprawa C-352/11: Skarga wniesiona w dniu 5 lipca 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Austrii	26
2011/C 252/49	Sprawa C-353/11: Skarga wniesiona w dniu 5 lipca 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Czeskiej	26
2011/C 252/50	Sprawa C-341/09 P: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 9 lutego 2011 r. — Acegas-APS SpA, wcześniej Acqua, Elettricità, Gas e servizi SpA (Acegas) przeciwko Komisji Europejskiej	26
2011/C 252/51	Sprawa C-390/09: Postanowienie prezesa trzeciej izby Trybunału z dnia 11 lutego 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato — Włochy) — Reti Televisive Italiane SpA (RTL) przeciwko Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Sky Italia Srl	26
2011/C 252/52	Sprawa C-86/10: Postanowienie prezesa drugiej izby Trybunału z dnia 23 maja 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Arbeitsgericht Siegburg — Niemcy) — Hüseyin Balaban przeciwko Zelter GmbH	27
2011/C 252/53	Sprawy połączone C-97/10 do C-99/10: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 8 czerwca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal d'instance de Dax — Francja) — AG2R Prévoyance przeciwko Bourdil SARL (sprawa C-97/10), Société boucalaise de boulangerie SARL (sprawa C-98/10), Baba-Pom SARL (sprawa C-99/10)	27
2011/C 252/54	Sprawa C-253/10: Postanowienie prezesa ósmej izby Trybunału z dnia 19 maja 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Słowackiej	27
2011/C 252/55	Sprawa C-269/10: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 15 lutego 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal administratif de Montreuil — Francja) — Accor Services France przeciwko Le Chèque Déjeuner CCR, Etablissement Public de Santé de Ville-Evrard	27
2011/C 252/56	Sprawa C-278/10: Postanowienie prezesa siódmej izby Trybunału z dnia 17 marca 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Greckiej	27
2011/C 252/57	Sprawa C- C-299/10: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 15 czerwca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Judicial de Amares — Portugalia) — Cristiano Marques Vieira przeciwko Companhia de Seguros Tranquilidade SA	27

2011/C 252/58	Sprawa C-363/10: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 6 czerwca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Judicial de Póvoa de Lanhoso — Portugalia) — Maria de Jesus Barbosa Rodrigues przeciwko Companhia de Seguros Zurich SA 27	27
2011/C 252/59	Sprawa C-428/10: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 24 marca 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Francuskiej 27	27
2011/C 252/60	Sprawa C-466/10: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 16 lutego 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Greckiej 28	28
2011/C 252/61	Sprawa C-486/10: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 13 maja 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Federalnej Niemiec 28	28
2011/C 252/62	Sprawa C-487/10: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 16 lutego 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal administratif de Rennes — Francja) — L'Océane Immobilière SAS przeciwko Direction de contrôle fiscal Ouest 28	28
2011/C 252/63	Sprawa C-531/10: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 8 kwietnia 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Słowackiej 28	28
2011/C 252/64	Sprawa C-570/10: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 2 maja 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Irlandii 28	28
2011/C 252/65	Sprawa C-50/11: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 21 czerwca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Ivrea — Włochy) — Procura della Repubblica przeciwko Lucky'emu Emergerowi 28	28
2011/C 252/66	Sprawa C-60/11: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 21 czerwca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Ragusa — Włochy) — Procura della Repubblica przeciwko Mohamedowi Mradowi 28	28
2011/C 252/67	Sprawa C-63/11: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 21 czerwca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Rovereto — Włochy) — Procura della Repubblica przeciwko Johnowi Austinowi 28	28
2011/C 252/68	Sprawa C-94/11: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 21 czerwca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Bergamo — Włochy) — Procura della Repubblica przeciwko Survivalowi Godwinowi 29	29
2011/C 252/69	Sprawa C-140/11: Postanowienie prezesa pierwszej izby Trybunału z dnia 29 czerwca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione — Włochy) — Procuratore generale della Repubblica presso la Corte Suprema di Cassazione przeciwko Dembememu Ngagndze 29	29

Sąd

2011/C 252/70	Sprawa T-112/07: Wyrok Sądu z dnia 12 lipca 2011 r. — Hitachi i in. przeciwko Komisji (Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Rynek projektów odnoszących się do rozdzielnic z izolacją gazową — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE i art. 53 porozumienia EOG — Podział rynku — Prawo do obrony — Dowód naruszenia — Naruszenie jednolite i ciągłe — Grzywny — Waga i czas trwania naruszenia — Skutek odstrasżający — Współpraca) 30	30
---------------	--	----

2011/C 252/71	Sprawa T-113/07: Wyrok Sądu z dnia 12 lipca 2011 r. — Toshiba przeciwko Komisji (Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Rynek projektów odnoszących się do rozdzielnic z izolacją gazową — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE i art. 53 porozumienia EOG — Podział rynku — Prawo do obrony — Dowód naruszenia — Naruszenie jednolite i ciągłe — Grzywny — Waga i czas trwania naruszenia — Uzasadnienie — Kwota wyjściowa — Rok odniesienia)	30
2011/C 252/72	Sprawa T-132/07: Wyrok Sądu z dnia 12 lipca 2011 r. — Fuji Electric przeciwko Komisji (Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Rynek projektów odnoszących się do rozdzielnic z izolacją gazową — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE i art. 53 porozumienia EOG — Podział rynku — Prawo do obrony — Dowód naruszenia — Możliwość przypisania zachowania noszącego znamiona naruszenia — Czas trwania naruszenia — Okoliczności łągodzące — Współpraca).....	31
2011/C 252/73	Sprawa T-133/07: Wyrok Sądu z dnia 12 lipca 2011 r. — Mitsubishi Electric przeciwko Komisji (Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Rynek projektów odnoszących się do rozdzielnic z izolacją gazową — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE i art. 53 porozumienia EOG — Podział rynku — Prawo do obrony — Dowód naruszenia — Czas trwania naruszenia — Grzywny — Kwota wyjściowa — Rok odniesienia — Równość traktowania)	31
2011/C 252/74	Sprawa T-374/08: Wyrok Sądu z dnia 12 lipca 2011 r. — Aldi Einkauf przeciwko OHIM — Illinois Tools Works (TOP CRAFT) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego TOP CRAFT — Wcześniejsze graficzne krajowe znaki towarowe Krafft — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 (obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009) — Rzeczywiste używanie wcześniejszych znaków towarowych — Artykuł 43 ust. 2 rozporządzenia nr 40/94 (obecnie art. 42 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009) i zasada 22 rozporządzenia (WE) nr 2868/95)	32
2011/C 252/75	Sprawa T-80/09 P: Wyrok Sądu z dnia 12 lipca 2011 r. — Komisja przeciwko Q (Odwołanie — Służba publiczna — Urzędnicy — Odwołanie wzajemne — Mobbing — Artykuł 12a regulaminu pracowniczego — Komunikat w sprawie polityki w dziedzinie mobbingu w Komisji — Obowiązek wspomaganie ciąży na administracji — Artykuł 24 regulaminu pracowniczego — Zakres — Wniosek o udzielenie wsparcia — Tymczasowe rozwiązania mające na celu odseparowanie — Obowiązek staranności — Odpowiedzialność — Wniosek o odszkodowanie — Nieograniczone prawo orzekania — Warunki wdrożenia — Sprawozdanie z przebiegu kariery zawodowej — Skarga o stwierdzenie nieważności — Interes prawny)	32
2011/C 252/76	Sprawa T-197/09: Wyrok Sądu z dnia 12 lipca 2011 r. — Słowenia przeciwko Komisji (EFOGR — Sekcja Gwarancji — Wydatki wyłączone z finansowania wspólnotowego — Rośliny uprawne) ...	33
2011/C 252/77	Sprawa T-209/11 R: Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 21 czerwca 2011 r. — MB System przeciwko Komisji (Wniosek o zastosowanie środków tymczasowych — Pomoc państwa — Obowiązek windykacji — Wniosek o zwieszenie wykonania — Pilny charakter — Wyrównanie odsetek)	33
2011/C 252/78	Sprawa T-259/11: Skarga wniesiona w dniu 16 maja 2011 r. — Zinātnes, Inovāciju un Testēšanas Centrs przeciwko Komisji	33
2011/C 252/79	Sprawa T-288/11: Skarga wniesiona w dniu 1 czerwca 2011 r. — A+P Kieffer Omnitec Sàrl przeciwko Komisji	34
2011/C 252/80	Sprawa T-319/11: Skarga wniesiona w dniu 14 czerwca 2011 r. — ABN AMRO Group przeciwko Komisji	35
2011/C 252/81	Sprawa T-320/11: Skarga wniesiona w dniu 17 czerwca 2011 r. — Republika Węgierska przeciwko Komisji Europejskiej	36

<u>Powiadomienie nr</u>	Spis treści (ciąg dalszy)	Strona
2011/C 252/82	Sprawa T-323/11: Skarga wniesiona w dniu 21 czerwca 2011 r. — UCP Backus y Johnston przeciwko OHIM (Kształt butelki)	36
2011/C 252/83	Sprawa T-325/11: Skarga wniesiona w dniu 17 czerwca 2011 r. — Amador López przeciwko OHIM (AUTOCOACHING)	37
2011/C 252/84	Sprawa T-329/11: Skarga wniesiona w dniu 20 czerwca 2011 r. — T.M.E. przeciwko Komisji	37
2011/C 252/85	Sprawa T-336/11: Skarga wniesiona w dniu 24 czerwca 2011 r. — Italiana Calzature przeciwko OHIM Vicini (Giuseppe GIUSEPPE ZANOTTI DESIGN)	38
2011/C 252/86	Sprawa T-337/11: Skarga wniesiona w dniu 24 czerwca 2011 r. — Italiana Calzature przeciwko OHIM Vicini (Giuseppe BY GIUSEPPE ZANOTTI)	38
2011/C 252/87	Sprawa T-338/11: Skarga wniesiona w dniu 30 czerwca 2011 r. — Getty Images przeciwko OHIM (PHOTOS.COM)	39
2011/C 252/88	Sprawa T-339/11: Skarga wniesiona w dniu 28 czerwca 2011 r. — Hiszpania przeciwko Komisji ...	39
2011/C 252/89	Sprawa T-341/11: Skarga wniesiona w dniu 30 czerwca 2011 r. — Ecologistas en Acción-CODA przeciwko Komisji	40
2011/C 252/90	Sprawa T-342/11: Skarga wniesiona w dniu 30 czerwca 2011 r. — CEEES i Asociación de Gestores de Estaciones de Servicio przeciwko Komisji	40
2011/C 252/91	Sprawa T-343/11: Skarga wniesiona w dniu 28 czerwca 2011 r. — Królestwo Niderlandów przeciwko Komisji Europejskiej	41
2011/C 252/92	Sprawa T-346/11: Skarga wniesiona w dniu 7 lipca 2011 r. — Gollnisch przeciwko Parlamentowi	42
2011/C 252/93	Sprawa T-347/11: xSkarga wniesiona w dniu 7 lipca 2011 r. — Gollnisch przeciwko Parlamentowi	43
2011/C 252/94	Sprawa T-353/11: Skarga wniesiona w dniu 29 czerwca 2011 r. — Event przeciwko OHIM — CBT Comunicación Multimedia (eventer EVENT MANAGEMENT SYSTEMS)	43
2011/C 252/95	Sprawa T-357/11: Skarga wniesiona w dniu 1 lipca 2011 r. — Bimbo przeciwko OHIM — Grupo Bimbo (GRUPO BIMBO)	44
2011/C 252/96	Sprawa T-358/11: Skarga wniesiona w dniu 27 czerwca 2011 r. — Włochy przeciwko Komisji	44
2011/C 252/97	Sprawa T-362/11: Skarga wniesiona w dniu 7 lipca 2011 r. — Stichting Greenpeace Nederland i PAN Europe przeciwko Komisji	46
Sąd do spraw Służby Publicznej		
2011/C 252/98	Sprawa F-17/05 REV: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (trzecia izba) z dnia 15 czerwca 2011 r. — Brito Sequeira Carvalho przeciwko Komisji (Służba publiczna — Skarga o wznowienie postępowania zakończonego wyrokiem — Nowa okoliczność faktyczna — Brak — Niedopuszczalność skargi)	47

2011/C 252/99	Sprawa F-67/05 RENV: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (trzecia izba) z dnia 14 grudnia 2010 r. — Michail przeciwko Komisji (Służba publiczna — Urzędnicy — Przekazanie sprawy do Sądu po uchyleniu wyroku — Sprawozdanie z przebiegu kariery zawodowej — Postępowanie w sprawie oceny za 2003 r. — Skarga o stwierdzenie nieważności — Skarga o odszkodowanie).....	47
2011/C 252/100	Sprawa F-113/07: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 14 kwietnia 2011 r. — Irmantas Šimonis przeciwko Komisji (Służba publiczna — Urzędnicy — Przeniesienie międzyinstytucjonalne — Prawnik lingwista — Zastąpienie uzasadnienia innym uzasadnieniem — Wymóg minimalnego okresu stażu pracy)	47
2011/C 252/101	Sprawa F-119/07: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 17 lutego 2011 r. — Strack przeciwko Komisji (Służba publiczna — Urzędnicy — Postępowanie mediacyjne — Akt niekorzystny — Artykuł 73 regulaminu pracowniczego — Konsolidacja — Wstępne odszkodowanie)	48
2011/C 252/102	Sprawa F-120/07: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 15 marca 2011 r. — Strack przeciwko Komisji (Służba publiczna — Urzędnicy — Przeniesienie dni urlopu rocznego — Artykuł 4 załącznika V do regulaminu pracowniczego — Względy związane z wymaganiami służby — Artykuł 73 regulaminu pracowniczego — Dyrektywa 2003/88/WE — Prawo do płatnego urlopu rocznego — Zwolnienie chorobowe)	48
2011/C 252/103	Sprawa F-82/08: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 14 kwietnia 2011 r. — Clarke i in. przeciwko OHIM (Służba publiczna — Personel tymczasowy — Artykuł 8 WZIP — Klauzula rozwiązująca umowę w przypadku, gdy pracownik nie zostanie wpisany na listę rezerwy konkursu — Konkursy otwarte OHIM/AD/02/07 i OHIM/AST/02/07 — Akt niekorzystny — Zasada wykonywania umów w dobrej wierze — Obowiązek staranności — Zasada dobrej administracji — Wymogi językowe — Brak kompetencji EPSO — Dyrektywa 1997/70/WE — Praca na czas określony)	49
2011/C 252/104	Sprawa F-29/09 REV: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (trzecia izba) z dnia 13 kwietnia 2011 r. — Lebedef i Jones przeciwko Komisji (Służba publiczna — Wznowienie postępowania zakończonego wyrokiem — Nowa okoliczność faktyczna — Brak — Niedopuszczalność).....	49
2011/C 252/105	Sprawa F-30/09: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 13 kwietnia 2011 r. — Chaouch przeciwko Komisji (Służba publiczna — Wynagrodzenie — Dodatek na zagospodarowanie — Ustalenie praw — Rozpoczęcie służby jako urzędnik zatrudniony na okres próbny — Uwzględnienie zmiany miejsca zamieszkania po powołaniu na czas nieokreślony — Ciężący na urzędniku na mocy art. 20 regulaminu pracowniczego obowiązek posiadania miejsca zamieszkania)	49
2011/C 252/106	Sprawa F-53/09: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (trzecia izba) z dnia 11 maja 2011 r. — J przeciwko Komisji (Służba publiczna — Urzędnicy — Zabezpieczenie społeczne — Ubezpieczenie od wypadków i chorób zawodowych — Artykuł 73 regulaminu pracowniczego — Odmowa uznania zawodowego charakteru choroby — Obowiązek przeprowadzenia postępowania w rozsądnym terminie)	50
2011/C 252/107	Sprawa F-68/09: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (trzecia izba) z dnia 15 lutego 2011 r. Barbin przeciwko Parlamentowi (Służba Publiczna — Urzędnicy — Postępowanie w sprawie awansu za 2006 r. — Wykonanie wyroku Sądu — Porównanie osiągnięć — Zasada równego traktowania — Urlop wychowawczy w połowie wymiaru czasu pracy)	50
2011/C 252/108	Sprawa F-73/09: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (trzecia izba) z dnia 13 kwietnia 2011 r. — Sukup przeciwko Komisji (Służba publiczna — Wynagrodzenie i dodatki — Dodatek na dziecko pozostające na utrzymaniu — Dodatek szkolny — Przyznanie ze skutkiem wstecznym)	50
2011/C 252/109	Sprawa F-83/09: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 26 maja 2011 r. — Kalmár przeciwko Europolowi (Służba publiczna — Personel Europolu — Rozwiązanie stosunku pracy — Żądanie stwierdzenia nieważności — Zapłata wynagrodzenia — Skutki wyroku stwierdzającego nieważność)	51

2011/C 252/110	Sprawa F-105/09: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (trzecia izba) z dnia 13 kwietnia 2011 r. — Scheefer przeciwko Parlamentowi (Służba publiczna — Członek personelu tymczasowego — Przedłużenie umowy zawartej na czas określony — Zmiana kwalifikacji umowy zawartej na czas określony na umowę zawartą na czas nieokreślony — Artykuł 8 akapit pierwszy WZIP) 51
2011/C 252/111	Sprawa F-40/10: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 26 maja 2011 r. — Lebedef przeciwko Komisji (Służba publiczna — Urzędnicy — Coroczny urlop — Nieobecność, która nastąpiła po wyczerpaniu prawa do urlopu corocznego bez uprzedniego zezwolenia — Utrata wynagrodzenia — Artykuł 60 regulaminu pracowniczego) 52
2011/C 252/112	Sprawa F-10/10: Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (trzecia izba) z dnia 31 marca 2011 r. — Hecq przeciwko Komisji (Służba publiczna — Urzędnicy — Zabezpieczenie społeczne — Przejęcie kosztów medycznych w 100 % — Dorozumiana decyzja o odrzuceniu — Brak decyzji o uznaniu podłoża zawodowego choroby — Ograniczone kompetencje administracji — Decyzja o oddaleniu zażalenia — Decyzja niemająca czysto potwierdzającego charakteru — Brak wniesienia zażalenia — Niedopuszczalność) 52
2011/C 252/113	Sprawa F-14/10: Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (trzecia izba) z dnia 30 czerwca 2011 r. — Marcuccio przeciwko Komisji (Służba publiczna — Urzędnicy — Zabezpieczenie społeczne — Wypadek — Postępowanie w przedmiocie stwierdzenia częściowej niezdolności do pracy w rozumieniu art. 73 regulaminu pracowniczego — Czas trwania postępowania — Skarga o odszkodowanie — Skarga oczywiście pozbawiona jakiegokolwiek podstawy prawnej — Artykuł 94 regulaminu postępowania) 52
2011/C 252/114	Sprawa F-56/10: Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (trzecia izba) z dnia 10 czerwca 2011 r. — Hecq przeciwko Komisji (Służba publiczna — Urzędnicy — Zabezpieczenie społeczne — Przejęcie kosztów medycznych w 100 % — Dorozumiana decyzja o oddaleniu — Przedwczesne zażalenie — Niedopuszczalność) 53
2011/C 252/115	Sprawa F-75/10: Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (trzecia izba) z dnia 27 czerwca 2011 r. — Scheefer przeciwko Parlamentowi (Służba publiczna — Członek personelu tymczasowego — Przedłużenie umowy zawartej na czas określony — Umorzenie postępowania) 53
2011/C 252/116	Sprawa F-78/10: Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (trzecia izba) z dnia 16 czerwca 2011 r. — Antelo Sanchez i in. przeciwko Parlamentowi (Służba publiczna — Coroczne dostosowanie wynagrodzeń i emerytur urzędników i innych pracowników — Umorzenie postępowania) 53
2011/C 252/117	Sprawa F-82/10: Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (trzecia izba) z dnia 16 czerwca 2011 r. — Nolin przeciwko Komisji (Służba publiczna — Coroczne dostosowanie wynagrodzeń i emerytur urzędników i innych pracowników — Umorzenie postępowania) 54
2011/C 252/118	Sprawa F-87/10: Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (trzecia izba) z dnia 16 czerwca 2011 r. — Adriaens i in. przeciwko Komisji (Służba publiczna — Coroczne dostosowanie wynagrodzeń i emerytur urzędników i innych pracowników — Umorzenie postępowania) 54
2011/C 252/119	Sprawa F-92/10: Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (trzecia izba) z dnia 16 czerwca 2011 r. — Dricot-Daniele i in. przeciwko Komisji (Służba publiczna — Coroczne dostosowanie wynagrodzeń i emerytur urzędników i innych pracowników — Umorzenie postępowania) 54
2011/C 252/120	Sprawa F-96/10: Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (trzecia izba) z dnia 16 czerwca 2011 r. — Andrecs i in. przeciwko Komisji (Służba publiczna — Coroczne dostosowanie wynagrodzeń i emerytur urzędników i innych pracowników — Umorzenie postępowania) 55
2011/C 252/121	Sprawa F-99/10: Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (trzecia izba) z dnia 16 czerwca 2011 r. — Ashbrook i in. przeciwko Komisji (Służba publiczna — Coroczne dostosowanie wynagrodzeń i emerytur urzędników i innych pracowników — Umorzenie postępowania) 55

2011/C 252/122	Sprawa F-106/10: Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (trzecia izba) z dnia 20 czerwca 2011 r. — Gross i in. przeciwko Trybunałowi Sprawiedliwości (Służba publiczna — Coroczne dostosowanie wynagrodzeń i emerytur urzędników i innych pracowników — Umorzenie postępowania)	55
2011/C 252/123	Sprawa F-47/11: Skarga wniesiona w dniu 15 kwietnia 2011 r. — ZZ przeciwko Komisji	56
2011/C 252/124	Sprawa F-51/11: Skarga wniesiona w dniu 21 kwietnia 2011 r. — ZZ przeciwko Komisji	56
2011/C 252/125	Sprawa F-55/11: Skarga wniesiona w dniu 9 maja 2011 r. — ZZ przeciwko Komisji	56
2011/C 252/126	Sprawa F-64/11: Skarga wniesiona w dniu 24 czerwca 2011 r. — ZZ przeciwko Komisji Europejskiej	57
2011/C 252/127	Sprawa F-65/11: Skarga wniesiona w dniu 3 lipca 2011 r. — ZZ przeciwko Parlamentowi	57
2011/C 252/128	Sprawa F-87/09: Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (trzecia izba) z dnia 11 stycznia 2011 r. — Dekker przeciwko Europołowi	57
2011/C 252/129	Sprawa F-70/10: Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (trzecia izba) z dnia 12 lipca 2011 r. — Hidalgo przeciwko Parlamentowi	57
2011/C 252/130	Sprawa F-94/10: Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (trzecia izba) z dnia 18 maja 2011 r. — Carpenito przeciwko Radzie	58
2011/C 252/131	Sprawa F-97/10: Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (trzecia izba) z dnia 16 czerwca 2011 r. — Kersten przeciwko Komisji	58
2011/C 252/132	Sprawa F-101/10: Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (trzecia izba) z dnia 12 lipca 2011 r. — Massez i in. przeciwko Trybunałowi Sprawiedliwości	58
2011/C 252/133	Sprawa F-102/10: Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (trzecia izba) z dnia 12 lipca 2011 r. — Geradon przeciwko Radzie	58
2011/C 252/134	Sprawa F-8/11: Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (trzecia izba) z dnia 17 czerwca 2011 r. — Nieminen przeciwko Radzie.	58
2011/C 252/135	Sprawa F-28/11: Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (trzecia izba) z dnia 12 lipca 2011 r. — BC przeciwko Radzie	58

IV

*(Informacje)*INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI UNII EUROPEJSKIEJ

(2011/C 252/01)

Ostatnia publikacja Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej

Dz.U. C 238 z 13.8.2011.

Wcześniejsze publikacje

Dz.U. C 232 z 6.8.2011.

Dz.U. C 226 z 30.7.2011.

Dz.U. C 219 z 23.7.2011.

Dz.U. C 211 z 16.7.2011.

Dz.U. C 204 z 9.7.2011.

Dz.U. C 194 z 2.7.2011.

Teksty te są dostępne na stronach internetowych:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 30 czerwca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État — Francja) — Société Zeturf Ltd przeciwko Premier ministre

(Sprawa C-212/08) ⁽¹⁾

(System wyłączności w zakresie urządzania i prowadzenia zakładów wzajemnych na wyścigi konne poza torami wyścigów konnych — Artykuł 49 WE — Ograniczenie w swobodnym świadczeniu usług — Nadrzędne względy interesu ogólnego — Cele w postaci zwalczania uzależnienia od gier, zwalczania oszustw i przestępstw, jak również przyczyniania się do rozwoju obszarów wiejskich — Proporcjonalność — Środek ograniczający, który powinien mieć na celu ograniczenie sposobności do gry oraz ograniczenie działalności w zakresie gier hazardowych w sposób spójny i systematyczny — Podmiot prowadzący dynamiczną politykę handlową — Umiarkowana polityka reklamowa — Ocena przeszkody w zakresie prowadzenia sprzedaży tradycyjnymi kanałami dystrybucji oraz przez internet)

(2011/C 252/02)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Conseil d'État

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Société Zeturf Ltd

Strona pozwana: Premier ministre

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Conseil d'État — Wykładnia art. 49 i 50 WE — Dopuszczalność systemu polegającego na zastrzeżeniu wyłączności w zakresie zakładów na wyścigi konne poza torami wyścigów konnych na rzecz jednego podmiotu gospodarczego nienastawionego na zysk, lecz prowadzącego dynamiczną politykę handlową — Konieczność brania pod uwagę jedynie zakładów na wyścigi konne on-line lub całego sektora zakładów na wyścigi konne, bez względu na ich postać.

Sentencja

1) Artykuł 49 WE należy interpretować w ten sposób, że:

a) państwo członkowskie zmierzające do zapewnienia szczególnie wysokiego poziomu ochrony konsumentów w branży gier hazardowych może w sposób zasadny uznać, że jedynie nadanie praw wyłącznych jednemu podmiotowi, poddanemu ścisłemu nadzorowi ze strony organów władzy publicznej może pozwolić zapanować nad ryzykiem związanym z branżą gier hazardowych i realizować cel obejmujący przeciwdziałanie zachętom do nadmiernych wydatków związanych z grami oraz zwalczanie uzależnienia od gier w sposób wystarczająco skuteczny;

b) zadaniem sądu krajowego jest zweryfikowanie, czy:

— organy krajowe miały rzeczywiście na celu — według stanu w dacie właściwej dla stanu faktycznego sprawy przed sądem krajowym — zapewnienie szczególnie wysokiego poziomu ochrony, i czy w związku z tym zamierzonym poziomem ochrony ustanowienie monopolu mogło być rzeczywiście uznane za środek niezbędny, a także

— czy istniejący co do zasady nadzór państwowy nad podmiotem posiadającym prawa wyłączne jest skutecznie realizowany w sposób spójny i systematyczny w celu realizacji celów powierzonych temu podmiotowi;

c) aby zapewnić spójność z celami w postaci zwalczania przestępczości oraz ograniczenia sposobności do gry, przepisy krajowe ustanawiające monopol w zakresie gier hazardowych powinny:

— opierać się na stwierdzeniu, że działalność przestępna i oszukańcza powiązane z grami oraz uzależnienie od gier stanowią problem na terytorium zainteresowanego państwa członkowskiego, a rozwój działalności licencjonowanej i regulowanej może problem ten rozwiązać;

— pozwalać jedynie na prowadzenie umiarkowanej działalności reklamowej, ściśle ograniczonej do tego, co niezbędne, aby skłonić konsumentów do korzystania z kontrolowanych sieci gier.

2) W celu dokonania oceny ograniczenia swobody świadczenia usług poprzez ustanowienie systemu opartego na wyłączności w zakresie urządzania zakładów na wyścigi konne, zadaniem sądów krajowych jest uwzględnienie ogółu zastępowalnych kanałów dystrybucji tych zakładów, chyba że korzystanie z internetu skutkuje zwiększeniem ryzyka związanego z grami hazardowymi poza ryzyko istniejące w zakresie gier oferowanych za pomocą tradycyjnych

środków. W wypadku przepisów krajowych, które stosuje się w ten sam sposób do oferowania zakładów na wyścigi konne w internecie oraz za pomocą tradycyjnych kanałów dystrybucji, należy oceniać ograniczenie swobody świadczenia usług z punktu widzenia ograniczeń dotyczących całej zainteresowanej branży.

(¹) Dz.U. C 197 z 2.8.2008.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 30 czerwca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Köln — Niemcy) — Wienand Meilicke, Heidi Christa Weyde, Marina Stöffler przeciwko Finanzamt Bonn-Innenstadt

(Sprawa C-262/09) (¹)

(Swobodny przepływ kapitału — Podatki dochodowe — Zaświadczenie w sprawie podatku dochodowego od osób prawnych faktycznie zapłaconego związanego z dywidendami zagranicznymi — Unikanie podwójnego opodatkowania dywidend — Zaliczenie na poczet podatku w związku z dywidendami wypłacanymi przez spółki będące rezydentami — Dowody wymagane w odniesieniu do zagranicznego podatku podlegającego zaliczeniu)

(2011/C 252/03)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Finanzgericht Köln

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Wienand Meilicke, Heidi Christa Weyde, Marina Stöffler

Strona pozwana: Finanzamt Bonn-Innenstadt

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Finanzgericht Köln — Wykładnia art. 56 i art. 58 ust. 1 lit. a) i ust. 3 WE oraz zasad skuteczności i effet utile — Wpłata dywidend przez spółkę z siedzibą w jednym państwie członkowskim osobie opodatkowanej w drugim państwie członkowskim — Zgodność z prawem wspólnotowym systemu podatku dochodowego w drugim państwie członkowskim, który z jednej strony przewiduje „zaliczenie na poczet podatku” w wysokości 3/7 dywidend brutto, chociaż praktycznie nie jest możliwe określenie podatku dochodowego od osób prawnych obciążającego te dywidendy w przypadku spółki z siedzibą w innym państwie członkowskim, i który z drugiej strony uzależnia to „zaliczenie na poczet podatku” od złożenia deklaracji dotyczącej podatku dochodowego od osób prawnych sporządzonej zgodnie z jego własnymi przepisami podatkowymi, chociaż wydaje się praktycznie niemożliwe, aby podatnik złożył ją w odniesieniu do spółki z siedzibą w innym państwie członkowskim

Sentencja

1) W celu obliczenia kwoty zaliczenia na poczet podatku, do którego ma prawo akcjonariusz podlegający nieograniczonemu obowiązkowi podatkowemu w państwie członkowskim w związku z dywidendami wypłaconymi przez spółkę kapitałową mającą siedzibę w innym państwie członkowskim, w braku przedstawienia dowodów wymaganych na podstawie przepisów pierwszego państwa członkowskiego, art. 56 WE i 58 WE sprzeciwiają się stosowaniu

przepisu takiego jak § 36 ust. 2 zdanie drugie pkt 3 Einkommensteuergesetz (ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych) z dnia 7 września 1990 r., ze zmianami wynikającymi z ustawy z dnia 13 września 1993 r., zgodnie z którym podatek dochodowy od osób prawnych obciążający dywidendy zagraniczne podlega zaliczeniu na poczet podatku dochodowego od osób fizycznych należnego od akcjonariusza w wysokości ułamka podatku dochodowego od osób prawnych należnego od dywidend brutto wypłaconych przez spółki pierwszego państwa członkowskiego.

Obliczenie zaliczenia na poczet podatku powinno być dokonane w zależności od stawki opodatkowania wypłaconych zysków z tytułu podatku dochodowego od osób prawnych mającej zastosowanie do spółki wypłacającej według prawa państwa członkowskiego jej siedziby, przy czym kwota podlegająca zaliczeniu nie może przekroczyć kwoty podatku dochodowego od osób fizycznych podlegającego zapłacie od dywidend otrzymanych przez akcjonariusza otrzymującego dywidendy w państwie członkowskim, w którym podlega nieograniczonemu obowiązkowi podatkowemu.

2) W odniesieniu do stopnia szczegółowości, jaki powinny spełniać dowody wymagane w celu uzyskania zaliczenia na poczet podatku w odniesieniu do dywidend wypłaconych przez spółkę kapitałową mającą siedzibę w państwie członkowskim innym niż to, w którym podmiot otrzymujący dywidendy podlega nieograniczonemu obowiązkowi podatkowemu, art. 56 WE i 58 WE sprzeciwiają się stosowaniu przepisu takiego jak § 36 ust. 2 zdanie drugie pkt 3 zdanie czwarte lit. b) Einkommensteuergesetz z dnia 7 września 1990 r., ze zmianami wynikającymi z ustawy z dnia 13 września 1993 r., zgodnie z którym stopień szczegółowości oraz forma przedstawienia dowodów, jakie powinien dostarczyć taki podmiot powinny być takie same jak te wymagane, gdy spółka wypłacająca ma siedzibę w państwie członkowskim opodatkowania tego podmiotu otrzymującego dywidendy.

Organy podatkowe tego ostatniego państwa członkowskiego mają prawo wymagać od tego podmiotu, aby dostarczył on dowody pozwalające im w sposób jasny i precyzyjny skontrolować, czy spełnione są warunki uzyskania zaliczenia na poczet podatku przewidziane przez przepisy krajowe, bez możliwości dokonania oszacowania tego zaliczenia.

3) Zasada skuteczności sprzeciwia się uregulowaniu krajowemu takiemu jak wynikające z przepisu § 175 ust. 2 zdanie drugie Abgabenordnung (ordynacji podatkowej), zmienionej przez Gesetz zur Umsetzung von EU-Richtlinien in nationales Steuerrecht und zur Änderung weiterer Vorschriften (ustawę o transpozycji dyrektyw Unii Europejskiej do krajowego prawa podatkowego i o zmianie innych przepisów) w związku z art. 97 § 9 ust. 3 Einführungsgesetz zur Abgabenordnung (ustawy wprowadzającej ordynację podatkową) z dnia 14 grudnia 1976 r., ze zmianami, które w sposób retroaktywny i bez ustanowienia okresu przejściowego nie pozwala na uzyskanie zaliczenia zagranicznego podatku dochodowego od osób prawnych obciążającego dywidendy wypłacone przez spółkę kapitałową mającą siedzibę w innym państwie członkowskim poprzez przedstawienie zaświadczenia w sprawie tego podatku zgodnego z przepisami państwa członkowskiego, w którym podmiot otrzymujący dywidendy podlega nieograniczonemu obowiązkowi podatkowemu albo dowodów umożliwiających organom podatkowym tego państwa członkowskiego w sposób jasny i precyzyjny skontrolowanie, czy spełnione są warunki uzyskania korzyści podatkowej. Do sądu krajowego należy stwierdzenie, jaki jest rozsądny termin do przedstawienia rzeczonego zaświadczenia lub rzeczonych dowodów.

(¹) Dz.U. C 267 z 7.11.2009.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 5 lipca 2011 r. — Edwin Co. Ltd przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Eliowi Fiorucciemu

(Sprawa C-263/09 P) ⁽¹⁾

(*Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Rozporządzenie (WE) nr 40/94 — Artykuł 52 ust. 2 lit. a) — Słowny wspólnotowy znak towarowy „ELIO FIORUCCI” — Wniosek o unieważnienie prawa do znaku oparty na prawie do nazwiska zgodnie z prawem krajowym — Kontrola przez Trybunał dokonanej przez Sąd wykładni i stosowania prawa krajowego — Uprawnienie Sądu do zmiany decyzji izby odwoławczej — Granice*)

(2011/C 252/04)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Edwin Co. Ltd (przedstawiciele: D. Rigatti, M. Bertani, S. Vereia, K. Muraro i M. Balestrieri, avvocati)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciele: O. Montalto, L. Rampini i J. Crespo Carrillo, pełnomocnicy), Elio Fiorucci (przedstawiciele: A. Vanzetti i A. Colmano, avvocati)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (piąta izba) z dnia 14 maja 2009 r. w sprawie T-165/06 Elio Fiorucci przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM), w którym Sąd stwierdził nieważność decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 6 kwietnia 2006 r. (sprawa R 238/2005-1) dotyczącej postępowania w sprawie unieważnienia prawa do znaku i stwierdzenia jego wygaśnięcia między Eliem Fioruccim a Edwin Co. Ltd., ze względu na naruszenie prawa poprzez błędną wykładnię art. 8 ust. 3 Codice della Proprieta Industrialne.

Sentencja

- 1) *Odwołanie zostaje w części oddalone i w części odrzucone.*
- 2) *Przedstawione przez E. Fiorucciego żądanie zmiany wyroku Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich z dnia 14 maja 2009 r. w sprawie T-165/06 Fiorucci przeciwko OHIM — Edwin (ELIO FIORUCCI) zostaje odrzucone.*
- 3) *Edwin Co. Ltd i Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) pokrywają odpowiednio swoje własne koszty oraz solidarnie trzy czwarte kosztów poniesionych przez E. Fiorucciego.*
- 4) *E. Fiorucci pokrywa jedną czwartą własnych kosztów.*

⁽¹⁾ Dz.U. C 220 z 12.9.2009.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 30 czerwca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundessozialgericht Kassel — Niemcy) — Joao Filipe da Silva Martins przeciwko Bank Betriebskrankenkasse — Pflegekasse

(Sprawa C-388/09) ⁽¹⁾

(*Odesłanie prejudycjalne — Zabezpieczenie społeczne — Rozporządzenie (EWG) nr 1408/71 — Artykuły 15, 27 i 28 — Artykuły 39 WE i 42 WE — Były pracownik migrujący — Działalność zawodowa wykonywana w państwie członkowskim pochodzenia oraz w innym państwie członkowskim — Emerytura w państwie członkowskim pochodzenia — Emerytura wypłacana przez oba państwa członkowskie — Odrębny system zabezpieczenia społecznego pokrywający ryzyko niesamodzielnosci — Istnienie w innym, dawnym państwie członkowskim zatrudnienia — Możliwość fakultatywnego zachowania przynależności do tego systemu — Zachowanie prawa do zasiłku pielęgnacyjnego po powrocie do państwa członkowskiego pochodzenia*)

(2011/C 252/05)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundessozialgericht Kassel

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Joao Filipe da Silva Martins

Strona pozwana: Bank Betriebskrankenkasse — Pflegekasse

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundessozialgericht — Wykładnia przepisów prawa wspólnotowego dotyczących swobodnego przemieszczania się i zabezpieczenia społecznego pracowników migrujących, a w szczególności art. 39 WE i art. 42 WE oraz art. 27 i 28 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego dla pracowników najemnych i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie (Dz.U. L 149, s. 2) — Były pracownik migrujący otrzymujący emeryturę w swym państwie pochodzenia i w swym byłym państwie miejsca zatrudnienia i uprawniony w tym ostatnim państwie do zasiłku pielęgnacyjnego („Pflegegeld”) niemającego odpowiednika w systemie zabezpieczenia społecznego państwa pochodzenia — Zachowanie prawa do tego zasiłku po powrocie do państwa pochodzenia

Sentencja

Wykładni art. 15 i 27 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie, w brzmieniu zmienionym i zaktualizowanym rozporządzeniem Rady (WE) nr 118/97 z dnia 2 grudnia 1996 r., zmienionym rozporządzeniem (WE) nr 1386/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 czerwca 2001 r., należy dokonywać w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie temu, by osoba znajdująca się w sytuacji takiej jak rozpatrywana w postępowaniu

przed sądem krajowym, pobierająca emeryturę z ubezpieczenia emerytalnego zarówno w państwie członkowskim swego pochodzenia, jak i w państwie, w którym przebiegała większa część jej życia zawodowego, po przeniesieniu swego miejsca stałego zamieszkania z tego ostatniego państwa do państwa członkowskiego swego pochodzenia, mogła, na podstawie ubezpieczenia fakultatywnego kontynuowanego w ramach autonomicznego systemu ubezpieczenia pielęgnacyjnego w państwie członkowskim, w którym przebiegała większa część jej kariery zawodowej, w dalszym ciągu pobierać świadczenie pieniężne z tego ubezpieczenia, w szczególności przy założeniu, że w państwie członkowskim miejsca zamieszkania nie istnieją świadczenia pieniężne mające na celu pokrycie konkretnie ryzyka niesamodzielnności, czego zbadanie leży w gestii sądu krajowego.

Jeśli — w odróżnieniu od takiego założenia — świadczenia pieniężne dotyczące ryzyka niesamodzielnności są przewidziane w przepisach państwa członkowskiego miejsca zamieszkania, lecz w niższej wysokości niż świadczenia dotyczące tego ryzyka przewidziane w innym państwie członkowskim zobowiązanym do wypłaty emerytury, wykładni art. 27 rozporządzenia nr 1408/71 w brzmieniu zmienionym i zaktualizowanym rozporządzeniem Rady nr 118/97, zmienionym rozporządzeniem nr 1386/2001, należy dokonywać w ten sposób, że taka osoba ma prawo, na koszt właściwej instytucji tego ostatniego państwa, do dodatku do świadczeń, odpowiadającego różnicy pomiędzy obiema kwotami.

(¹) Dz.U. C 312 z 19.12.2009.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 30 czerwca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Hamburg — Niemcy) — Viamex Agrar Handels GmbH przeciwko Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Sprawa C-485/09) (¹)

(Dyrektywa 91/628/EWG — Punkt 48 ust. 5 rozdziału VII załącznika do tej dyrektywy — Rozporządzenie (WE) nr 615/98 — Artykuł 5 ust. 3 — Refundacje wywozowe — Ochrona bydła podczas transportu kolejowego — Warunki wypłaty refundacji do wywozu bydła — Przestrzeganie przepisów dyrektywy 91/628/EWG — Zasada proporcjonalności)

(2011/C 252/06)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Finanzgericht Hamburg

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Viamex Agrar Handels GmbH

Strona pozwana: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Finanzgericht Hamburg — Wykładnia dyrektywy Rady 91/628/EWG z dnia 19 listopada 1991 r. w sprawie ochrony

zwierząt podczas transportu, zmieniającej dyrektywy 90/425/EWG oraz 91/496/EWG (Dz.U. L 340, s. 17), zmienionej dyrektywą Rady 95/29/WE z dnia 29 czerwca 1995 r. (Dz.U. L 148, s. 52) (zwanej dalej „dyrektywą 91/628”), a w szczególności pkt 48 ust. 5 rozdziału VII załącznika do tej dyrektywy, oraz art. 5 ust. 3 rozporządzenia Komisji (WE) nr 615/98 z dnia 18 marca 1998 r. ustanawiającego szczegółowe zasady dotyczące przyznania refundacji wywozowych w odniesieniu do ochrony żywego bydła podczas transportu (Dz.U. L 82, s. 19) — Transport kolejowy bydła — Możliwość zastosowania zasad ochrony zwierząt dotyczących przerw na ich napojenie i nakarmienie oraz czasu trwania transportu i okresów wypoczynku

Sentencja

- 1) Punkt 48 ust. 5 rozdziału VII załącznika do dyrektywy Rady 91/628/EWG z dnia 19 listopada 1991 r. w sprawie ochrony zwierząt podczas transportu, zmieniającej dyrektywy 90/425/EWG oraz 91/496/EWG, zmienionej dyrektywą Rady 95/29/WE z dnia 29 czerwca 1995 r., znajduje zastosowanie również do transportu kolejowego.
- 2) W przypadku gdy naruszenie dyrektywy 91/628 zmienionej dyrektywą 95/29 nie spowodowało śmierci transportowanych zwierząt, właściwe organy państw członkowskich i sprawujące nad nimi kontrolę sądy są zobowiązane do stosowania art. 5 ust. 3 rozporządzenia nr 615/98 ustanawiającego szczegółowe zasady dotyczące przyznania refundacji wywozowych w odniesieniu do ochrony żywego bydła podczas transportu w sposób zgodny z zasadą proporcjonalności, odmawiając wypłaty refundacji wywozowej w odniesieniu do tych zwierząt, w przypadku których nie przestrzegano tych przepisów dyrektywy, które dotyczą ich dobrostanu.

(¹) Dz.U. C 37 z 13.2.2010.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 30 czerwca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State van België — Belgia) — Vereniging van Educatieve en Wetenschappelijke Auteurs (VEWA) przeciwko Belgische Staat

(Sprawa C-271/10) (¹)

(Dyrektywa 92/100/EWG — Prawa autorskie i prawa pokrewne — Publiczne użyczenie — Wynagrodzenie twórców — Stosowne dochody)

(2011/C 252/07)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Raad van State van België

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Vereniging van Educatieve en Wetenschappelijke Auteurs (VEWA)

Strona pozwana: Belgische Staat

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Raad van State van België — Wykładnia art. 5 ust. 1 dyrektywy Rady 92/100/EWG z dnia 19 listopada 1992 r. w sprawie prawa najmu i użyczenia oraz niektórych praw pokrewnych prawa autorskiemu w zakresie własności intelektualnej (Dz.U. L 346, s. 61) (obecnie art. 6 ust. 1 dyrektywy 2006/115/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r.) (Dz.U. L 376, s. 28) — Wynagrodzenie twórców w przypadku publicznego użyczenia — Dostateczne wynagrodzenie

Sentencja

Artykuł 5 ust. 1 dyrektywy Rady 92/100/EWG z dnia 19 listopada 1992 r. w sprawie prawa najmu i użyczenia oraz niektórych praw pokrewnych prawa autorskiemu w zakresie własności intelektualnej sprzeciwia się przepisom, takim jak rozpatrywane w postępowaniu przed sądem krajowym, ustanawiającym system, zgodnie z którym wynagrodzenie należne twórcom w przypadku publicznego użyczenia obliczane jest wyłącznie w zależności od liczby wypożyczających zapisanych do placówek publicznych na podstawie ryczałtowej kwoty ustalonej od wypożyczającego na rok.

(¹) Dz.U. C 234 z 28.8.2010.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 30 czerwca 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Królestwu Belgii

(Sprawa C-397/10) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Artykuł 56 TFUE — Swoboda świadczenia usług — Krajowe przepisy nakładające szereg obowiązków na działalność agencji pracy czasowej — Nieuzasadnione przeszkody)

(2011/C 252/08)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: J.-P. Keppenne i I. Rogalski, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Belgii (przedstawiciele: M. Jacobs, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 56 TFUE — Ograniczenie swobody świadczenia usług — Krajowe przepisy nakładające szereg obowiązków na działalność agencji pracy czasowej z siedzibą w innych państwach członkowskich — Nieuzasadnione przeszkody

Sentencja

1) Nakładając na agencje pracy czasowej świadczące ich usługi na obszarze regionu Bruksela-Stolica następujące obowiązki:

— posiadanie wyłącznego przedmiotu działalności polegającego na udostępnianiu pracowników oraz

— posiadanie szczególnej formy prawnej,

Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy art. 56 TFUE.

2) Królestwo Belgii zostaje obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 301 z 6.11.2010.

Postanowienie Trybunału (piąta izba) z dnia 15 lutego 2011 r. — Perfetti Van Melle SpA przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Cloetta AB, następcą prawnym Cloetta Fazer AB

(Sprawa C-353/09 P) (¹)

(Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Rozporządzenie (WE) nr 40/94 — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) — Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku — Słowny wspólnotowy znak towarowy CENTER SHOCK — Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy CENTER — Badanie prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd)

(2011/C 252/09)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Perfetti Van Melle SpA (przedstawiciele: P. Perani i P. Pozzi, avvocati)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: J. Novais Gonçalves, pełnomocnik), Cloetta AB, następcą prawnym Cloetta Fazer AB (przedstawiciele: M. Fammler, Advocate, M. Treis, R. Niebel i E.M. Strobel, Rechtsanwältin)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (ósma izba) z dnia 1 lipca 2009 r. w sprawie T-16/08 Perfetti Van Melle przeciwko OHIM — Cloetta Fazer, którym Sąd oddalił skargę o stwierdzenie nieważności wniesioną przez właściciela słownego wspólnotowego znaku towarowego „CENTER SHOCK”, zarejestrowanego dla towarów należących do klasy 30, na decyzję R 149/2006-4 Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (OHIM) z dnia 7 listopada 2007 r. oddalającą odwołanie od decyzji Wydziału Unieważnień, na mocy której uwzględniono wniosek o unieważnienie prawa do wspomnianego znaku złożony przez właściciela wcześniejszych słownych krajowych znaków towarowych „CENTER” i „CLOETTA CENTER”, zarejestrowanych dla towarów należących między innymi do klasy 30 — Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94

Sentencja

1) Odwołanie zostaje odrzucone.

2) Perfetti Van Melle SpA zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 267 z 7.11.2009.

Postanowienie Trybunału (piąta izba) z dnia 1 marca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal de première instance de Liège — Belgia) — Claude Chartry przeciwko État belge

(Sprawa C-457/09) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Artykuł 234 WE — Badanie zgodności normy krajowej z prawem Unii oraz z krajową konstytucją — Uregulowanie krajowe przewidujące priorytetowy charakter postępowania wпадkowego w zakresie kontroli zgodności z konstytucją ustaw krajowych — Karta praw podstawowych Unii Europejskiej — Konieczność powiązania z prawem Unii — Oczywisty brak właściwości Trybunału)

(2011/C 252/10)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Tribunal de première instance de Liège

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Claude Chartry

Strona pozwana: État belge

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunal de première instance de Liège — Wykładnia art. 6 UE i 234 CE — Obowiązkowe wcześniejsze wystąpienie sądów krajowych do belgijskiego trybunału konstytucyjnego w przypadku rzekomego naruszenia praw podstawowych ustawą krajową — Ważność, w świetle prawa wspólnotowego, przepisu zobowiązującego do takiego wcześniejszego wystąpienia — Naruszenie zasady skutecznej ochrony sądowej i prawa do obrony w związku z brakiem właściwości sądu rozpoznającego sprawę co do istoty do wykonania kontroli zgodności norm krajowych z europejską Konwencją o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności — Przedawnienie odzyskania należności ustalonych przez administrację podatkową z tytułu „korzyści osiągniętych w związku z wykonywaniem wolnego zawodu”

Sentencja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej jest w sposób oczywisty niewłaściwy do udzielenia odpowiedzi na pytanie postawione przez tribunal de première instance de Liège (Belgia).

⁽¹⁾ Dz.U. C 37 z 13.2.2010.

Postanowienie Trybunału z dnia 23 marca 2011 r. — Republika Estońska przeciwko Komisji Europejskiej, Republice Łotewskiej

(Sprawa C-535/09 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Cukier — Określenie nadwyżkowych ilości cukru, izoglukozy i fruktozy dla nowych państw członkowskich)

(2011/C 252/11)

Język postępowania: estoński

Strony

Wnoszący odwołanie: Republika Estońska (przedstawiciel: L. Uibo, pełnomocnik)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: H. Tserepa-Lacombe i E. Randvere, pełnomocnicy), Republika Łotewska (przedstawiciele: K. Drevina i K. Krasovska, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (pierwsza izba) wydanego w dniu 2 października 2009 r. w sprawie T-324/05 Estonia przeciwko Komisji, w którym Sąd oddalił skargę Estonii zmierzającą do stwierdzenia nieważności rozporządzenia Komisji (WE) nr 832/2005 z dnia 31 maja 2005 r. w sprawie określenia nadwyżkowych ilości cukru, izoglukozy i fruktozy dla Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji (Dz.U. L 138, s. 3).

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Republika Estońska pokrywa własne koszty a także koszty poniesione przez Komisję Europejską.
- 3) Republika Łotewska pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 63 z 13.3.2010.

Postanowienie Trybunału (piąta izba) z dnia 16 maja 2011 r. — Giampietro Torresan przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Klosterbrauerei Weissenhohe GmbH & Co. KG

(Sprawa C-5/10 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Słowny znak towarowy CANNABIS — Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Charakter opisowy — Rozporządzenie (WE) nr 40/94 — Artykuł 7 ust. 1 lit. c)

(2011/C 252/12)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Giampietro Torresan (przedstawiciele: G. Recher i R. Munarini, avvocati)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: O. Montalto, pełnomocnik), Klosterbrauerei Weissenhohe GmbH & Co. KG (przedstawiciele: A. Masetti Zannini de Concina, M. Bucarelli i R. Cartella, avvocati)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (druga izba) z dnia 19 listopada 2009 r. w sprawie T-234/06 Torresan przeciwko OHIM, w którym Sąd oddalił skargę wniesioną na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 29 czerwca 2006 r. (sprawa R 517/2005-2) dotyczącą postępowania w sprawie unieważnienia prawa do znaku między Klosterbrauerei Weissenhohe GmbH & Co. KG a Giampietrem Torresanem.

Sentencja

- 1) *Odwołanie zostaje oddalone.*
- 2) *G. Torresan zostaje obciążony kosztami postępowania.*

(¹) Dz.U. C 63 z 13.3.2010.

Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 24 marca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht München I — Niemcy) — Robert Nicolaus Abt i in. przeciwko Hypo Real Estate Holding AG

(Sprawa C-194/10) (¹)

(Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Znaczenie pytania — Brak właściwości)

(2011/C 252/13)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Landgericht München I

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Robert Nicolaus Abt, Daniela Kalwarowskyj, Mangusta Beteiligungs GmbH, Karsten Trippel, VC-Services GmbH, Henning Hahmann

Strona pozwana: Hypo Real Estate Holding AG

Interwenienci uboczni: Klaus E. H. Zapf, Inge Jung-Arend

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Landesarbeitsgericht München — Wykładnia art. 297 WE i art. 5 ust. 1 dyrektywy 2007/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lipca 2007 r. w sprawie wykonywania niektórych praw akcjonariuszy spółek notowanych na rynku regulowanym (Dz.U. L 184, s. 17) — Termin zwołania walnego zgromadzenia spółki notowanej na rynku regulowanym — Uregulowanie krajowe, które traci moc z chwilą upływu terminu transpozycji dyrektywy, przewidujące krótszy termin

zwołania zgromadzenia niż termin minimalny przewidziany w dyrektywie — Przepis, który może poważnie zagrozić realizacji celu dyrektywy, biorąc pod uwagę uregulowanie krajowe przewidujące, iż niektóre uchwały walnego zgromadzenia zachowują ważność po wpisaniu ich do rejestru handlowego, nawet w przypadku stwierdzenia ich nieważności w postępowaniu sądowym

Sentencja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej nie jest właściwy w zakresie udzielenia odpowiedzi na pierwsze pytanie prejudycjalne przedstawione przez Landgericht München I.

(¹) Dz.U. C 195 z 17.7.2010.

Postanowienie Trybunału z dnia 3 marca 2011 r. — Centre de Coordination Carrefour SNC przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa C-254/10 P) (¹)

(Odwołanie — System pomocy na rzecz centrów koordynacyjnych mających siedzibę w Belgii — Przesłanki dopuszczalności skargi o stwierdzenie nieważności — Pojęcie „interesu prawnego” — Powaga rzeczy osądzonej)

(2011/C 252/14)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Centre de Coordination Carrefour SNC (przedstawiciele: adwokaci X. Clarebout, C. Docclo i M. Pittie)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: C. Urraca Caviedes, i J.-P. Keppenne, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) z dnia 18 marca 2010 r. w sprawie T-94/08 Centre de Coordination Carrefour SNC przeciwko Komisji, w którym Sąd odrzucił jako niedopuszczalną skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2008/283/WE z dnia 13 listopada 2007 r. w sprawie systemu pomocy ustanowionego przez Belgię na rzecz centrów koordynacyjnych mających siedzibę w Belgii, zmieniającej decyzję 2003/757/WE (Dz.U. 2008, L 90, s. 7) — Przesłanki dopuszczalności skargi o stwierdzenie nieważności — Pojęcie interesu prawnego — Powaga rzeczy osądzonej

Sentencja

- 1) *Odwołanie zostaje w części odrzucone, a w części oddalone.*
- 2) *Centre de Coordination Carrefour SNC zostaje obciążona kosztami postępowania.*

(¹) Dz.U. C 246 z 11.9.2010.

Postanowienie Trybunału (pierwsza izba) z dnia 30 czerwca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank van Koophandel te Dendermonde, Belgia) — Wamo BVBA przeciwko JBC NV, Modemakers Fashion NV

(Sprawa C-288/10) ⁽¹⁾

(Artykuł 104 ust. 3 akapit pierwszy regulaminu postępowania — Dyrektywa 2005/29/WE — Nieuczciwe praktyki handlowe — Przepis krajowy zakazujący dokonywania ogłoszeń o obniżkach cen i ogłoszeń sugerujących obniżkę cen)

(2011/C 252/15)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Rechtbank van Koophandel te Dendermonde

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Wamo BVBA

Strona pozwana: JBC NV, Modemakers Fashion NV

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Rechtbank van Koophandel te Dendermonde — Wykładnia dyrektywy 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotyczącej nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniającej dyrektywę Rady 84/450/EWG, dyrektywy 97/7/WE, 98/27/WE i 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady („dyrektywa o nieuczciwych praktykach handlowych”) (Dz.U. L 149, s. 22) — Uregulowanie krajowe zakazujące dokonywania ogłoszeń o obniżkach cen i ogłoszeń sugerujących obniżkę cen w pewnych okresach poprzedzających wyprzedaże w pewnych określonych sektorach

Sentencja

Dyrektywę 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotyczącą nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniającą dyrektywę Rady 84/450/EWG, dyrektywy 97/7/WE, 98/27/WE i 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady (zwaną „dyrektywą o nieuczciwych praktykach handlowych”) należy interpretować w ten sposób, że stoi ona na przeszkodzie przepisowi krajowemu, takiemu jak przepis rozpatrywany w postępowaniu przed sądem krajowym, który wprowadza ogólny zakaz dokonywania ogłoszeń o obniżkach cen i ogłoszeń sugerujących obniżki cen w trakcie okresu poprzedzającego okres wyprzedaży, o ile przepis ten służy realizacji celów w zakresie ochrony konsumentów. Zadaniem sądu krajowego jest dokonanie oceny, czy sytuacja taka ma miejsce w zawisłej przed nim sprawie.

⁽¹⁾ Dz.U. C 246 z 11.9.2010.

Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 2 marca 2011 r. — Claro SA przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Telefónica SA

(Sprawa C-349/10 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Odmowa rejestracji — Dopuszczalność odwołania wniesionego do izby odwoławczej — Niezłożeni pisma przedstawiającego podstawy odwołania — Artykuł 59 rozporządzenia (WE) nr 40/94 — Zasada 49 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2868/95 — Odwołanie oczywiście bezzasadne)

(2011/C 252/16)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnosząca odwołanie: Claro SA (przedstawiciel: E. Armijo Chávarri, abogado)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: J. Crespo Carrillo, pełnomocnik), Telefónica SA

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) z dnia 28 kwietnia 2010 r. w sprawie T-225/09 Claro przeciwko OHIM i Telefónica, w którym Sąd oddalił skargę na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 26 lutego 2009 r. (sprawa R 1079/2008-2) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Telefónica, SA i BCP S/A

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje odrzucone.
- 2) Claro SA zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 234 z 28.8.2010.

Postanowienie Trybunału z dnia 31 marca 2011 r. — EMC Development AB przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa C-367/10 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Europejski rynek cementu — Skarga o stwierdzenie nieważności decyzji oddalającej skargę do Komisji dotyczącą przyjęcia zharmonizowanej normy dla cementu — Procedura przyjęcia normy — Wiążący charakter normy — Odwołanie w części oczywiście niedopuszczalne a w części bezzasadne)

(2011/C 252/17)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: EMC Development AB (przedstawiciel: adwokat W.N. Schelp)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciel: J. Bourke, pełnomocnik)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 12 maja 2010 r. w sprawie T-432/05 EMC Development AB przeciwko Komisji, którym Sąd oddalił skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 28 września 2005 r. oddalającej skargę wnoszącej odwołanie opartą na art. 2 ust. 2 rozporządzenia nr 17 w sprawie zarzucanych europejskim producentom cementu portlandzkiego uzgodnionych praktyk zmierzających do przyjęcia europejskiej normy dla cementu (EN 197-1), która rzekomo ma na celu wykluczenie z rynku konkurencyjnych wyrobów i technologii.

Sentencja

- 1) *Odwołanie zostaje oddalone.*
- 2) *EMC Development AB zostaje obciążona kosztami postępowania.*

(¹) Dz.U. C 288 z 23.10.2010.

Postanowienie Trybunału (piąta izba) z dnia 14 marca 2011 r. — Ravensburger AG przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Educa Borrás SA

(Sprawa C-369/10 P) (¹)

(Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Słowny wspólnotowy znak towarowy MEMORY — Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Charakter opisowy — Rozporządzenie (WE) nr 40/94 — Artykuł 7 ust. 1 lit. c)

(2011/C 252/18)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Ravensburger AG (przedstawiciele: H. Harte-Bavendamm i M. Goldmann, Rechtsanwälte)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: D. Botis, pełnomocnik), Educa Borrás SA

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) z dnia 19 maja 2010 r. w sprawie T-108/09 Ravensburger przeciwko OHIM, na mocy którego Sąd oddalił skargę o stwierdzenie nieważności decyzji R 305/2008-2 Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (OHIM) z dnia 8 stycznia 2009 r. oddalającej odwołanie od decyzji Wydziału Unieważnień, który w następstwie wniosku złożonego przez Educa Borrás unieważnił prawo do słownego znaku towarowego „MEMORY” dla towarów należących do klas 9 i 28

Sentencja

- 1) *Odwołanie zostaje oddalone.*
- 2) *Ravensburger AG zostaje obciążona kosztami postępowania.*

(¹) Dz.U. C 260 z 25.9.2010.

Postanowienie Trybunału (ósma izba) z dnia 24 marca 2011 r. — Félix Muñoz Arraiza przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Consejo Regulador de la Denominación de Origen Calificada Rioja

(Sprawa C-388/10 P) (¹)

(Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Rozporządzenie (WE) nr 40/94 — Artykuł 8 ust. 1 lit. b), art. 43 ust. 2 i art. 44 ust. 1 — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego RIOJAVINA — Sprzeciw właściciela wcześniejszego graficznego wspólnotowego znaku wspólnego RIOJA — Odmowa rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd)

(2011/C 252/19)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Félix Muñoz Arraiza (przedstawiciele: adwokaci J. Grimau Muñoz i J. Villamor Muguersa)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: J. Crespo Carrillo, pełnomocnik), Consejo Regulador de la Denominación de Origen Calificada Rioja (przedstawiciel: adwokat J. Martínez De Torre)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 9 czerwca 2010 r. w sprawie T-138/09 Muñoz Arraiza przeciwko OHIM — Consejo Regulador de la Denominación de Origen Calificada Rioja (RIOJAVINA), na mocy którego Sąd oddalił skargę na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 29 stycznia 2009 r. (sprawa R 721/2008-2) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Consejo Regulador de la Denominación de Origen Calificada Rioja a Félixem Muñozem Arraizą

Sentencja

- 1) *Odwołanie zostaje odrzucone.*
- 2) *Félix Muñoz Arraiza zostaje obciążony kosztami postępowania.*

(¹) Dz.U. C 301 z 6.11.2010.

Postanowienie Trybunału (piąta izba) z dnia 16 maja 2011 r. — X Technology Swiss GmbH przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

(Sprawa C-429/10 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Oznaczenie polegające na umieszczeniu koloru na części towaru — Pomarańczowy kolor palców skarpety — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Rozporządzenie (WE) nr 40/94 — Artykuł 7 ust. 1 lit. b))

(2011/C 252/20)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnosząca odwołanie: X Technology Swiss GmbH (przedstawiciele: A. Herbertz i R. Jung, Rechtsanwälte)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: G. Schneider, pełnomocnik)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba) z dnia 15 czerwca 2010 r. w sprawie T-547/08 X Technology Swiss przeciwko OHIM, na mocy którego Sąd oddalił skargę na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 6 października 2008 r. oddalającą odwołanie od decyzji eksperta, którą odmówiono rejestracji oznaczenia polegającego na zabarwieniu na pomarańczowo palców skarpety jako wspólnotowego znaku towarowego dla towarów należących do klasy 25 — Charakter odróżniający oznaczenia polegającego na umieszczeniu koloru na części towaru

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje odrzucone.
- 2) X Technology Swiss GmbH zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 301 z 6.11.2010.

Postanowienie Trybunału z dnia 31 marca 2011 r. — Volker Mauerhofer przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa C-433/10 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Przedsięwzięcie wspierane przez Unię w Bośni i Hercegowinie — Umowy pomiędzy Komisją a konsorcjum, a także pomiędzy konsorcjum a ekspertami — Nakaz administracyjny Komisji zmieniający umowę wiążącą ją z tym konsorcjum — Skarga o stwierdzenie nieważności tego nakazu administracyjnego wniesiona przez jednego z ekspertów — Dopuszczalność — Skarga odszkodowawcza — Pozaumowna odpowiedzialność Unii — Związek przyczynowy pomiędzy nakazem administracyjnym Komisji a stratą poniesioną jakoby przez tego eksperta)

(2011/C 252/21)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Volker Mauerhofer (przedstawiciel: J. Scharnmüller, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciel: S. Boelaert, pełnomocnik)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 29 czerwca 2010 r., w sprawie T-515/08 Mauerhofer przeciwko Komisji, w którym Sąd oddalił skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 9 września 2008 r. w sprawie obniżenia liczby płatnych dni roboczych przyznanych wnoszącemu odwołanie na realizację zadań wynikających z umowy o świadczenie usług doradczo-eksperskich (umowa nr MC/5043/025/001/2008 — „Value Chain Mapping Analysis”), zawartej z podmiotem odpowiedzialnym za realizację przedsięwzięcia w Bośni i Hercegowinie na podstawie umowy ramowej „EuropeAid/123314/C/SER/multi — część 5 — »Badania, oceny i prezentacje w zakresie handlu, przedsiębiorstw i regionalnej integracji gospodarczej«” — Brak aktu zaskarżalnego

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) V. Mauerhofer zostaje obciążony kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 301 z 6.11.2010.

Postanowienie Trybunału (ósma izba) z dnia 24 czerwca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Vorarlberg — Austria) — postępowanie wszczęte przez projektart Errichtungsgesellschaft mbH, Eva Maria Pepic, Herbert Hilbe

(Sprawa C-476/10) ⁽¹⁾

(Artykuł 104 § 3 akapit pierwszy regulaminu postępowania — Swobodny przepływ kapitału — Artykuł 40 porozumienia EOG i załącznik XII do tego porozumienia — Nabycie przez obywateli Księstwa Lichtensteinu drugiego miejsca zamieszkania położonego w kraju związkowym Vorarlberg (Austria) — Procedura uprzedniego zezwolenia — Dopuszczalność)

(2011/C 252/22)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Vorarlberg

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

projektart Errichtungsgesellschaft mbH, Eva Maria Pepic, Herbert Hilbe

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Vorarlberg — Wykładnia art. 6 ust. 4 dyrektywy Rady 88/361/EWG z dnia 24 czerwca 1988 r. w sprawie wykonania art. 67 traktatu (Dz.U. L 178, s. 5) — Zakup drugiego miejsca zamieszkania położonego w państwie członkowskim Unii przez obywateli państwa trzeciego będącego stroną Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym (Lichtenstein) — Uregulowanie krajowe tego państwa członkowskiego poddające takie zakupy procedurze zezwolenia

Sentencja

Artykuł 40 Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym z dnia 2 maja 1992 r. należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie przepisom krajowym, takim jak sporne w postępowaniu przed sądem odsyłającym, które — opierając się na art. 6 ust. 4 dyrektywy Rady 88/361/EWG z dnia 24 czerwca 1988 r. w sprawie wykonania art. 67 traktatu [artykuł uchylony przez traktat z Amsterdamu] — zakazują obywatelowi Księstwa Lichtensteinu nabycia drugiego miejsca zamieszkania położonego w jednym z państw członkowskich Unii Europejskiej, wobec czego organ krajowy nie powinien zastosować takich przepisów krajowych.

(¹) Dz.U. C 328 z 4.12.2010.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Düsseldorf (Niemcy) w dniu 18 lutego 2011 r. — Generalbundesanwalt przy Bundesgerichtshof przeciwko Mohsenowi Afrasiabiemu, Behzadzie Sahabiemu i Heinzowi Ulrich Kesselowi

(Sprawa C-72/11)

(2011/C 252/23)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberlandesgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Generalbundesanwalt przy Bundesgerichtshof

Strona pozwana: Mohsen Afrasiabi, Behzad Sahabi i Heinz Ulrich Kessel

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy dla udostępnienia zasobów gospodarczych w rozumieniu art. 7 ust. 3 rozporządzenia nr 423/2007 (¹) niezbędne jest, aby zasoby gospodarcze mogły zostać wykorzystane, w czasie następującym bezpośrednio po ich udostępnieniu, przez osobę bądź organizację objętą wykazem, do uzyskania środków pieniężnych lub usług? Czy też art. 7 ust. 3 rozporządzenia nr 423/2007 należy interpretować w ten sposób, że zakaz pośredniego udostępnienia obejmuje dostarczenie i montaż zdolnych do spełnienia swojej funkcji, lecz niegotowych do użycia zasobów gospodarczych (w tym wypadku pieca próżniowego) na rzecz osoby trzeciej znajdującej się w Iranie, z użyciem których osoba trzecia zamierza w późniejszym czasie wyprodukować towary na rzecz osoby prawnej, podmiotu lub organu, o których mowa w załącznikach IV i V do rozporządzenia nr 423/2007?
- 2) Czy art. 7 ust. 4 rozporządzenia nr 423/2007 należy interpretować w ten sposób, że obejście zakazu może mieć miejsce tylko wtedy, gdy sprawca dostosuje swoje działanie z formalnego punktu widzenia — jednocześnie jednak jedynie pozornie — do zakazów wynikających z art. 7 ust. 1-3 rozporządzenia nr 423/2007, tak że nawet w

ramach najszerszej wykładni tych przepisów działanie to nie jest już objęte zakresem norm ustanawiających zakazy? Czy w związku z tym stany faktyczne wypełniające znamiona zakazu obejścia zakazu i zakazu udostępnienia zasobów gospodarczych wzajemnie się wykluczają? W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej: czy zachowanie, które nie jest (jeszcze) objęte zakazem (pośredniego) udostępnienia może jednak stanowić obejście w rozumieniu art. 7 ust. 4 rozporządzenia nr 423/2007?

Czy też art. 7 ust. 4 rozporządzenia nr 423/2007 stanowi klauzulę generalną, pod którą można subsumować każde działanie, które w konsekwencji prowadzi do udostępnienia zasobów gospodarczych osobie, bądź organizacji objętych wykazem?

- 3) Czy znamię strony podmiotowej „świadomie i umyślnie” w rozumieniu art. 7 ust. 4 rozporządzenia nr 423/2007 wymaga po pierwsze wiedzy o powodowanym, bądź zamierzonym obejściu zakazu udostępnienia zasobów gospodarczych i ponadto również bardziej rozbudowanego elementu woli, przynajmniej w tym sensie, że sprawca godzi się na obejście zakazu? Czy też sprawca musi chcieć obejść zakaz, tak że musi on działać umyślnie?

Czy też może świadome obejście zakazu nie jest konieczne, wystarczy natomiast, aby sprawca uważał obejście zakazu za możliwe i godził się na nie?

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 423/2007 z dnia 19 kwietnia 2007 r. dotyczące środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 103, s. 1)

Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 9 marca 2011 r. w sprawie T-190/09 Longevity Health Products, Inc. przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory); pozostały uczestnik postępowania: Performing Science LLC, wniesione w dniu 13 maja 2011 r. przez Longevity Health Products, Inc.

(Sprawa C-222/11 P)

(2011/C 252/24)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Longevity Health Products, Inc. (przedstawiciel: adwokat J. Korab)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Performing Science LLC

Żądania wnoszącego odwołanie

- uznanie odwołania Longevity Health Products, Inc. za dopuszczalne;
- uchylene wyroku Sądu z dnia 9 marca 2011 r. w sprawie T-190/09; oraz

— obciążenie Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrzznego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Ograniczenia swobody używania znaku towarowego mogą być wprowadzane jedynie w interesie ogólnym, na przykład w celu uniknięcia ewentualnego prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd danego kręgu odbiorców. Prawdopodobieństwo to może zostać jednak wykluczone w niniejszym przypadku, ponieważ zarówno specjaliści, jak i laicy są w stanie dokonać rozróżnienia między określeniem 5 HTP zawartym w rozpatrywanym znaku a systematycznym oznaczeniem 5-Hydroksytryptofan.

Specjaliści tacy jak farmaceuci czy lekarze weterynarii wiedzą, zdaniem wnoszącej odwołanie, że nawet najmniejsze zmiany wprowadzane do nomenklatury chemicznej lub chemicznych formuł molekularnych mogą powodować istotne różnice w składzie tych substancji. W sposób naturalny osoby te będą zatem w dalszym ciągu używać prawidłowych określeń chemicznych, które nie są identyczne z rozpatrywanym znakiem towarowym.

Osoby „poinformowane”, czyli laicy i konsumenci zainteresowani danym towarem, również wiedzą, że oznaczenia pochodzące z nomenklatury chemicznej i dotyczące rozmaitych substancji chemicznych mogą zawierać minimalne różnice, jakkolwiek że te minimalne różnice przekładają się na olbrzymie różnice we właściwościach farmakologicznych, chemicznych i fizycznych tych substancji.

Zdaniem wnoszącej odwołanie krąg odbiorców niewyspecjalizowanych składający się z osób, które nie są zainteresowane rozpatrywanym towarem, tak czy inaczej nie jest w stanie dostrzec związku między znakiem towarowym 5 HTP a substancją 5- Hydroksytryptofan i nie może zatem zostać wprowadzony w błąd w tym względzie.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Belgia) w dniu 20 maja 2011 r. — RVS Levensverzekeringen NV przeciwko Belgische Staat

(Sprawa C-243/11)

(2011/C 252/25)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Rechtbank van eerste aanleg te Brussel

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: RVS Levensverzekeringen NV

Strona pozwana: Belgische Staat

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 50 dyrektywy 2002/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 listopada 2002 r. dotyczącej ubezpieczeń na życie⁽¹⁾, którego ust. 1 stanowi, że bez

uszczerbku dla dalszej harmonizacji każda umowa ubezpieczenia podlega wyłącznie podatkom pośrednim i opłatom o fiskalnym charakterze od składek ubezpieczeniowych w państwie członkowskim zobowiązania, a jego ust. 3 stanowi, że do czasu dalszej harmonizacji każde państwo członkowskie stosuje wobec tych zakładów, które pokrywają zobowiązania na jego terytorium, przepisy prawa krajowego, w celu zapewnienia pobierania podatków pośrednich i opłat o fiskalnym charakterze wymagalnych na mocy akapitu pierwszego, stoi na przeszkodzie uregulowaniom prawa krajowego takim jak art. 173 i art. 175/3 Wetboek van diverse rechten en taksen (WART), zgodnie z którymi umowy ubezpieczenia (wraz z ubezpieczeniami na życie) podlegają rocznemu opodatkowaniu, o ile obejmują one ryzyko umiejscowione Belgii, w szczególności jeżeli ubezpieczony ma miejsce stałego pobytu w Belgii lub o ile ubezpieczony jest osobą prawną, jeżeli w Belgii znajduje się siedziba osoby prawnej, której dotyczy dana umowa, przy czym nie bierze się w tym zakresie pod uwagę miejsca pobytu ubezpieczonego w momencie zawarcia umowy?

2) Czy wynikające z art. 49 TFUE i 56 TFUE wspólnotowo-prawne zasady usuwania ograniczeń swobody przedsiębiorczości i świadczenia usług między państwami członkowskimi Wspólnoty stoją na przeszkodzie uregulowaniom prawa krajowego takim jak art. 173 i art. 175/3 WDRT, zgodnie z którymi umowy ubezpieczenia (wraz z ubezpieczeniami na życie) podlegają rocznemu opodatkowaniu, jeżeli obejmują one ryzyko umiejscowione w Belgii, w szczególności jeżeli ubezpieczony ma miejsce stałego pobytu w Belgii lub o ile ubezpieczony jest osobą prawną, jeżeli w Belgii znajduje się siedziba osoby prawnej, której dotyczy dana umowa, przy czym nie bierze się w tym zakresie pod uwagę miejsca pobytu ubezpieczonego w momencie zawarcia umowy?

⁽¹⁾ Dz.U. L 345, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curte de Apel Cluj (Rumunia) w dniu 23 maja 2011 r. — postępowanie karne przeciwko Rareșowi Doralinowi Nilașowi, Gicy Agenorowi Gânsce, Anie-Marii Oprean (z domu Șchiopu), Sergiowi-Danowi Dascălowi, Ionuțowi Horei Baboșowi

(Sprawa C-248/11)

(2011/C 252/26)

Język postępowania: rumuński

Sąd krajowy

Curte de Apel Cluj

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Rareș Doralin Nilaș, Gicu Agenor Gânscă, Ana-Maria Oprean (z domu Șchiopu), Sergiu-Dan Dască, Ionuț Horea Baboș.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wykładni art. 4 pkt 14 oraz art. 9-14 dyrektywy 2004/39/WE⁽¹⁾ można dokonywać w ten sposób, iż przepisy te mają zastosowanie zarówno do głównego rynku obrotu objętego zezwoleniem Comisia Națională a Valorilor Mobiliare [krajowej komisji papierów wartościowych] jak też do drugorzędnej rynku obrotu, który został wcielony od 2005 r. do głównego rynku [...], lecz który w dalszym ciągu był uważany za rynek odrębny w stosunku do rynku regulowanego, przy czym jego charakter prawny nie został wyjaśniony w przepisach?
- 2) Czy wykładni art. 4 pkt 14 dyrektywy 2004/39/WE należy dokonywać w ten sposób, iż w zakresie pojęcia rynku regulowanego nie wchodzi systemy obrotu, które nie są zgodne z przepisami tytułu III dyrektywy 2004/39/WE?
- 3) Czy wykładni art. 47 dyrektywy 2004/39/WE należy dokonywać w ten sposób, że rynek, który nie został zgłoszony przez odpowiedzialny organ krajowy i który nie jest objęty wykazem rynków regulowanych nie podlega reżimowi prawnemu stosowanemu do rynków regulowanych w szczególności jeżeli chodzi o przepisy dotyczące nadużyć na rynku w ramach dyrektywy 2003/6/WE?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych zmieniająca dyrektywę Rady 85/611/EWG i 93/6/EWG i dyrektywę 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylająca dyrektywę Rady 93/22/EWG (Dz.U. L 145, s. 1)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy), w dniu 26 maja 2011 r. — DTZ Zadelhoff V.O.F. przeciwko Staatssecretaris van Financiën

(Sprawa C-259/11)

(2011/C 252/27)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: DTZ Zadelhoff V.O.F.

Strona pozwana: Staatssecretaris van Financiën

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 13 część B lit. d) pkt 5 szóstej dyrektywy⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że jego zakres zastosowania obejmuje również transakcje, takie jak transakcje dokonane przez płatnika, które w istocie dotyczą nieruchomości będą-

cych w posiadaniu spółek i (pośredniego) przeniesienia ich własności, z tego tylko powodu, że transakcje te zmierzały do przeniesienia własności udziałów w tych spółkach i skutek ten osiągnęły?

- 2) Czy przewidziany w art. 13 część B lit. d) pkt 5 tiret drugie szóstej dyrektywy wyjątek od zwolnienia obowiązuje także wtedy, gdy państwo członkowskie nie skorzystało z możliwości przewidzianej w art. 5 ust. 3 lit. c) tej dyrektywy, aby za rzeczy uznać akcje i udziały odpowiadające akcjom dające ich posiadaczowi prawne lub faktyczne prawo własności lub posiadanie nieruchomości lub jej części?
- 3) Jeżeli na poprzednie pytanie należy udzielić odpowiedzi twierdzącej: czy za wyżej wymienione akcje lub udziały należy uznać również udziały w spółkach będących bezpośrednio bądź pośrednio (za pośrednictwem spółek-córek lub innych spółek zależnych) samoistnymi posiadaczami nieruchomości, niezależnie od tego, czy spółki te eksploatują te nieruchomości jako takie, czy też wykorzystują je w ramach innego przedsiębiorstwa?

⁽¹⁾ Szósta dyrektywa 77/388/EWG Rady z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliczona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1)

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 24 marca 2011 r. w sprawie T-149/09 Densmore Ronald Dover przeciwko Parlamentowi Europejskiemu, wniesione w dniu 6 czerwca 2011 r. przez Densmore'a Ronalda Dovera

(Sprawa C-278/11 P)

(2011/C 252/28)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Densmore Ronald Dover (przedstawiciele: D. Vaughan QC, M. Lester, barrister, R. Collard, solicitor)

Druga strona postępowania: Parlament Europejski

Żądania wnoszącego odwołanie

— nakazanie uchylenia zaskarżonych części wyroku Sądu w sprawie T-149/09;

— stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w całości;

— obciążenie Parlamentu kosztami poniesionymi przez wnoszącego odwołanie w niniejszym postępowaniu odwoławczym i w postępowaniu w sprawie stwierdzenia nieważności przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Po pierwsze, Sąd błędnie uznał, że Parlament spełnił swój obowiązek przedstawienia właściwego uzasadnienia w zakresie żądania zwrotu kwoty 345 289,00 GBP w ust. 24 i 25 zaskarżonej decyzji. Wnoszący odwołanie nie dowiedział się ani na postawie ust. 24 i 25 zaskarżonej decyzji, ani z innego źródła o powodach, dla których nakazano mu zwrot tych kwot, co pozwoliłoby mu na zakwestionowanie ważności tego uzasadnienia przed Sądem i Trybunałem lub umożliwiłoby Sądowi i Trybunałowi zbadanie tych powodów we właściwy sposób.

Po drugie, Sąd błędnie uznał, że Parlament w sposób uzasadniony domagał się zwrotu kwoty 345 289,00 GBP na tej podstawie, iż została ona wypłacona „nienależnie” według art. 14 przepisów KDP, gdyż:

- a) Parlament Europejski nie wyjaśnił w żadnym miejscu zaskarżonej decyzji powodów, dla których uznał, że liczne dokumenty przedstawione przez wnoszącego odwołanie nie dowiodły, iż pozycje wyszczególnione w ust. 25 zostały użyte zgodnie z przepisami dotyczącymi zwrotu kosztów oraz diet posłów do Parlamentu Europejskiego („przepisami KDP”), ani względów, dla których Parlament uznał, że zażądano ich niesłusznie według art. 14 przepisów KDP lub że zostały one nieprawidłowo użyte lub użyte do niewłaściwego celu.
- b) W rzeczywistości wnoszący odwołanie wyjaśnił każdą pozycję wyszczególnioną w ust. 25 zaskarżonej decyzji i wyjaśnił także, że każda pozycja została wydatkowana w całości i dokładnie w tym celu, by pokryć tylko wydatki wynikające z zatrudnienia i zaangażowania MP Holdings jako usługodawcy. Wnoszący odwołanie przedstawił dokumenty o znacznej objętości w celu wykazania, że świadczenia wypłacone MP Holdings zostały rzeczywiście użyte na cele określone w art. 14. Przystawiony przez niego materiał w znacznym stopniu wykraczał poza dokumenty, które miał obowiązek przechowywać i przedstawić w odnośnym czasie, co w szczególności dotyczy dokumentów odnoszących się do sprawowania przez wnoszącego odwołanie jego pierwszego mandatu. Ten materiał dowodowy wykazał, że wszystkie wydatki poniesione zostały w całości i wyłącznie na zapewnienie wnoszącemu odwołanie parlamentarnych usług asystenckich. Parlament dążył do narzucenia na wnoszącego odwołanie bardzo uciążliwych wymagań związanych z przedstawieniem dokumentacji służącej uzasadnieniu wszystkich poszczególnych kosztów sięgających aż 1999 r. Nie były to wymagania istniejące w czasie, gdy wydatki te były ponoszone, i nigdy faktycznie nie były one w ogóle warunkami wstępnymi zwrotu na podstawie art. 14 przepisów KDP.

Po trzecie, Sąd błędnie ustalił, że niedopuszczalne powoływanie się na rzekomy „konflikt interesów” nie powinno być skutkować stwierdzeniem nieważności decyzji w całości. Sąd prawidłowo uznał, że Parlament nie mógł powołać się na rzekomy konflikt interesów w celu uzasadnienia żądania zwrotu parlamentarnej diety asystenckiej. Ponieważ Parlament wyraźnie

i zasadniczo powołał się na ten powód w celu uzasadnienia całej zaskarżonej decyzji, ustalenie to powinno być skutkować stwierdzeniem nieważności zaskarżonej decyzji w całości.

Skarga wniesiona w dniu 6 czerwca 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej

(Sprawa C-281/11)

(2011/C 252/29)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (Przedstawiciele: L. Pignataro-Nolin i M. Owsiany-Hornung, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rzeczpospolita Polska

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że w związku z brakiem lub nieprawidłową transpozycją przepisów art. 2 lit. a), b), d), e) oraz f), art. 3, ust. 3, art. 4 ust. 3, art. 6, art. 7, art. 8, art. 9 ust. 1 i ust. 2 lit. a), art. 10 ust. 3 — 4, art. 18 ust. 1 akapit drugi, ust. 3 — 4 jak też Załącznika V, część A, tiret czwarte, część B tiret pierwsze oraz część C tiret pierwsze dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/41/WE z dnia 6 maja 2009 r. w sprawie ograniczonego stosowania mikroorganizmów zmodyfikowanych genetycznie, Rzeczpospolita Polska uchybiła zobowiązaniom, które ciążyą na niej na mocy tej dyrektywy;

— obciążenie Rzeczypospolitej Polskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja zarzuca Rzeczypospolitej Polskiej, że ta nieprawidłowo transponowała do polskiego ustawodawstwa definicje „mikroorganizmu”, „mikroorganizmu zmodyfikowanego genetycznie”, „awarii” i „użytkownika” zawarte odpowiednio w art. 2 lit. a), art. 2 lit. b), art. 2 lit. d), oraz w art. 2 lit. e) dyrektywy 2009/41/WE. Zdaniem Komisji, naruszenie stanowi również fakt, że polskie ustawodawstwo nie zawiera definicji „powiadomienia”, która to definicja figuruje w art. 2 lit. f) tej samej dyrektywy.

Komisja utrzymuje ponadto, że art. 3 ust. 3, art. 6, 7, 8, art. 9 ust. 1 i ust. 2 lit. a) i art. 18 ust. 1 akapit drugi, ust. 3 i 4 dyrektywy oraz przepisy załącznika V część B tiret pierwsze oraz część C tiret pierwsze dyrektywy 2009/41/WE nie zostały przeniesione do polskiego ustawodawstwa.

Według Komisji, transpozycja art. 4 ust. 3 dyrektywy 2009/41/WE jest niewłaściwa, ponieważ, zgodnie z polskim prawem, klasa pierwsza obejmuje jedynie działania niepowodujące ryzyka, podczas gdy dyrektywa obejmuje również działania o znikomym ryzyku.

Komisja zarzuca również Rzeczypospolitej Polskiej nieprawidłowe wdrożenie art. 10 ust. 3 dyrektywy 2009/41/WE poprzez ograniczenie możliwości określenia dodatkowych warunków przeprowadzenia zamkniętego użycia organizmów zmodyfikowanych genetycznie jedynie do sytuacji, kiedy przemawia za tym konieczność ochrony zdrowia ludzi lub środowiska, podczas gdy art. 10 ust. 3 dyrektywy 2009/41/WE nie zawiera takiego ograniczenia.

Ponadto, według Komisji, 10 ust. 4 dyrektywy 2009/41 został nieprawidłowo transponowany do ustawodawstwa krajowego, gdyż wprowadza on trzydziestodniowy termin, którego nie przewiduje dyrektywa.

Wreszcie, Komisja twierdzi, że władze polskie transponowały w sposób niepełny Załącznik V, część A tiret czwarte dyrektywy 2009/41.

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 24 marca 2011 r. w sprawach połączonych T-443/08 i T-455/08 Freistaat Sachsen i in. przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 8 czerwca 2011 r. przez Mitteldeutsche Flughafen AG, Flughafen Leipzig/Halle GmbH

(Sprawa C-288/11 P)

(2011/C 252/30)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Mitteldeutsche Flughafen AG, Flughafen Leipzig/Halle GmbH (przedstawiciele: adwokaci M. Núñez-Müller i J. Dammann)

Inne strony postępowania: Freistaat Sachsen, Land Sachsen-Anhalt, Republika Federalna Niemiec, Arbeitsgemeinschaft Deutscher Verkehrsflughäfen e.V. (ADV), Komisja Europejska

Żądania wnoszących odwołanie

- Uchylenie pkt 4 sentencji zaskarżonego wyroku, zgodnie z którym skarga w sprawie T-455/08 została oddalona w pozostałym zakresie, i uchylenie związanego z tym rozstrzygnięcia o kosztach w pkt 6.
- Ostateczne rozstrzygnięcie sprawy i uwzględnienie skargi w sprawie T-455/08 również w zakresie, w jakim zmierza ona do stwierdzenia nieważności zaskarżonej decyzji w części, w której Komisja Europejska stwierdza, że zatwierdzony przez Niemcy wkład kapitałowy na budowę nowego południowego pasa startowego i związanej z nim infrastruktury lotniskowej portu lotniczego Leipzig/Halle stanowi pomoc państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE (dawny art. 87 ust. 1 WE).

- Obciążenie Komisji Europejskiej zarówno kosztami postępowania odwoławczego, jak i — w uzupełnieniu pkt 7 sentencji zaskarżonego wyroku — kosztami postępowania w pierwszej instancji w sprawie T-455/08.

Zarzuty i główne argumenty

Przedmiotem niniejszego odwołania jest wyrok Sądu, którym oddalona została w części skarga wnoszących odwołanie o stwierdzenie nieważności części decyzji Komisji 2008/948/WE z dnia 23 lipca 2008 r. w sprawie środków przyjętych przez Niemcy na rzecz firmy DHL i portu lotniczego Lipsk/Halle.

Przedmiot odwołania jest ograniczony. W odwołaniu nie jest kwestionowany pkt 3 sentencji wyroku, w którym Sąd stwierdził nieważność części art. 1 zaskarżonej decyzji, a jedynie pkt 4, w którym Sąd oddalił skargę „w pozostałym zakresie”. Zaskarżeniu nie podlega tym samym również udzielone w art. 1 in fine zaskarżonej decyzji zezwolenie na podstawie art. 107 ust. 3 TFUE; zaskarżone zostaje natomiast jedynie zakwalifikowanie spornego dofinansowania jako pomocy w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE.

Wnoszący odwołanie opierają je na następujących zarzutach:

Zaskarżony wyrok narusza art. 107 ust. 1 TFUE. Wbrew stanowisku Sądu Flughafen Leipzig/Halle GmbH nie stanowi w kontekście spornych działań infrastrukturalnych i ich finansowania przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE. Tworzenie infrastruktury regionalnych portów lotniczych nie stanowi działalności gospodarczej. W konsekwencji przepisy dotyczące pomocy państwa nie mają zastosowania do niniejszego przypadku.

Zaskarżony wyrok narusza ponadto zasadę niedziałania prawa wstecz, zasadę pewności prawa i ochrony uzasadnionych oczekiwań. W zaskarżonej decyzji Komisja zastosowała wydany w dniu 9 grudnia 2005 r. komunikat w sprawie wytycznych wspólnotowych dotyczących finansowania portów lotniczych i pomocy państwa na rozpoczęcie działalności dla przedsiębiorstw lotniczych oferujących przeloty z regionalnych portów lotniczych z mocą wsteczną do działań infrastrukturalnych zatwierdzonych już w dniu 4 listopada 2011 r. Sąd neguje to zastosowanie z mocą wsteczną tak zwanych wytycznych z 2005 r. i utrzymuje tym samym sprzeczną i nieprawidłową materialnie sytuację prawną wytworzoną przez Komisję z naruszeniem wspomnianych wyżej zasad. Sąd nie uwzględnił ponadto obowiązujących nadal tzw. wytycznych dla sektora lotniczego z 1994 r., zgodnie z którymi finansowanie przez państwo infrastruktury portów lotniczych uznawane jest za narzędzie polityki ogólnej i dlatego nie podlega kontroli w zakresie pomocy państwa.

Zaskarżony wyrok narusza również art. 1 lit. b) ppkt (v) względnie art. 17 i 18 rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 93 WE (!), gdyż Sąd nie zastosował do wkładu kapitałowego z dnia 4 listopada 2004 r. zakwalifikowanego przezeń jako pomoc przepisów tego rozporządzenia dotyczących istniejącej pomocy.

Zaskarżony wyrok narusza w końcu również podział kompetencji określony w TFUE. Swoją wykładnią pojęcia przedsiębiorstwa w rozumieniu art. art. 107 ust. 1 TFUE Sąd narusza prawo pierwotne, poddając kontroli w zakresie pomocy państwa środki państwa członkowskiego, które w rzeczywistości nie są objęte przepisami o pomocy państwa.

W końcu wnoszący odwołanie uważają, że zaskarżony wyrok z powodu braków uzasadnienia narusza również obowiązek uzasadnienia wynikający z art. 81 regulaminu postępowania przed Sądem.

(¹) Dz.U. L 83, s. 1.

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 24 marca 2011 r. w sprawie T-376/06, Legris Industries przeciwko Komisji, wniesione w dniu 9 czerwca 2011 r. przez Legris Industries SA

(Sprawa C-289/11 P)

(2011/C 252/31)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Legris Industries SA (przedstawiciele: A. Wachsmann i S. Thibault-Liger, avocats)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

— tytułem głównym

- uchylenie, na podstawie art. 256 TFUE i art. 56 protokołu nr 3 w sprawie statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, w całości wyroku Sądu z dnia 24 marca 2011 r. w sprawie T-376/06 Legris Industries przeciwko Komisji Europejskiej;
- uwzględnienie żądań przedstawionych przez Legris Industries SA przed Sądem w pierwszej instancji;
- w konsekwencji
 - stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej C(2006) 4180 z dnia 20 września 2006 r. dotyczącej postępowania na mocy art. 81 [WE] i art. 53 porozumienia EOG (Sprawa COMP/F-1/38.121) — Złącza), w zakresie w jakim dotyczy ona Legris Industries SA, jak również uzasadnienia jej sentencji, w zakresie w jakim decyzja ta nakłada na Legris Industries SA grzywnę ze względu na przypisanie Legris Industries SA praktyk obciążających Comap, oraz
 - uznanie pism, żądań i wniosków Comap przeciwko wspomnianej decyzji Komisji Europejskiej za pisma, żądania i wnioski Legris Industries SA;

— **tytułem posiłkowym** — uchylenie, na podstawie art. 261 TFUE, grzywny w wysokości 46,8 mln EUR nałożonej w art. 2 lit. g) wspomnianej decyzji Komisji na Legris Industries SA, w tym 18,56 mln EUR solidarnie z Comap, lub obniżenie, na podstawie art. 261 TFUE, tej grzywny w wysokości 46,8 mln EUR do kwoty właściwej;

— w każdym razie, obciążenie Komisji całością kosztów postępowania, w tym kosztami postępowania przed Sądem poniesionymi przez Legris Industries SA.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie przedstawia cztery zarzuty na jego poparcie.

W ramach zarzutu pierwszego Legris Industries podnosi naruszenie prawa do niezależnego i bezstronnego sądu ze względu na to, że Sąd ograniczył przeprowadzenie kontroli decyzji Komisji — instytucji łączącej funkcje śledcze i funkcje w zakresie nakładania sankcji — do oczywistych naruszeń prawa oraz oczywistych błędów dotyczących okoliczności faktycznych, nie wykonując nieograniczonego prawa do orzekania na podstawie dokładnego zbadania okoliczności faktycznych sprawy, a w szczególności przedstawionych dowodów.

W ramach zarzutu drugiego, na który składają się trzy części, wnosząca odwołanie podnosi naruszenie zasad dotyczących przypisania spółce dominującej naruszenia art. 101 TFUE obciążającego jej spółkę zależną. Najpierw w części pierwszej tego zarzutu wnosząca odwołanie wskazuje, że zastosowanie wobec niej de facto niepodważalnego domniemania odpowiedzialności za praktyki jej spółki zależnej Comap jest niedopuszczalne w świetle prawa Unii, ze względu na represyjny charakter nałożonej na nią sankcji. Następnie w części drugiej zarzutu wnosząca odwołanie twierdzi, że zastosowanie wobec niej tego de facto niepodważalnego domniemania odpowiedzialności wynika z nieuwzględnienia jej argumentów przez Sąd w oparciu o niewystarczające i wewnętrznie sprzeczne uzasadnienie. Wreszcie w części trzeciej zarzutu wnosząca odwołanie powołuje się na niezgodność z orzecznictwem zmierzającym do wykluczenia zastosowania domniemania odpowiedzialności wobec holdingów finansowych nieprowadzących działalności operacyjnej, oraz naruszenie zasady równego traktowania i zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań.

W ramach zarzutu trzeciego spółka dominująca zarzuca naruszenie zasad równego traktowania, zasady odpowiedzialności osobistej i zasady indywidualizacji kar wynikające z odmowy przez Sąd umożliwienia wnoszącej odwołanie powołania się na zarzuty dotyczące stwierdzenia nieważności zaskarżonej decyzji podniesione przez jej spółkę zależną Comap, przy jednoczesnym uznaniu wnoszącej odwołanie za odpowiedzialną za praktyki obciążające Comap.

Wreszcie w ramach zarzutu czwartego i ostatniego wnosząca odwołanie żąda, aby Trybunał uwzględnił w odniesieniu do niej skutki ewentualnego uchylenia wyroku w sprawie Comap na podstawie zarzutów podniesionych przez Comap w jej odwołaniu.

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 24 marca 2011 r. w sprawie T-377/06 Comap przeciwko Komisji, wniesione w dniu 9 czerwca 2011 r. przez Comap S.A.

(Sprawa C-290/11 P)

(2011/C 252/32)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnosząca odwołanie: Comap S.A. (przedstawiciele: adwokaci A. Wachsmann i S. de Guigné)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącej odwołanie

— **tytułem żądania głównego:**

- uchylenie, na podstawie art. 256 TFUE i art. 56 Protokołu nr 3 do Statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, w całości wyroku Sądu wydanego w dniu 24 marca 2011 r. w sprawie T-377/06 Comap przeciwko Komisji;
- uwzględnienie żądań podniesionych przed Sądem w pierwszej instancji przez Comap S.A.;
- oraz w konsekwencji:
 - stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2006) 4180 wersja ostateczna z dnia 20 września 2006 r. dotyczącej postępowania na mocy art. 81 [WE] i art. 53 porozumienia EOG (sprawa COMP/F-1/38.121 — Złącza) w zakresie w jakim dotyczy ona Comap S.A., jak również powodów, na których opiera się jej sentencja, w zakresie w jakim decyzja ta nakłada na Comap S.A. grzywnę;

— **tytułem żądania ewentualnego:**

- uchylenie, na podstawie art. 261 TFUE, grzywny w wysokości 18,56 mln EUR nałożonej na Comap S.A. na mocy art. 2 g) wyżej wymienionej decyzji Komisji Europejskiej lub obniżenie jej na podstawie art. 261 TFUE do odpowiedniej kwoty;
- w każdym razie obciążenie Komisji kosztami postępowania w tym kosztami poniesionymi przez Comap S.A. w postępowaniu przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu odwołania wnosząca odwołanie podnosi cztery zarzuty.

W ramach zarzutu pierwszego Comap powołuje się na naruszenie prawa do niezawisłego i bezstronnego sądu, ponieważ dokonana przez Sąd kontrola decyzji Komisji — instytucji, która posiada zarówno kompetencje dochodzeniowe, jak również kompetencje do stosowania sankcji, ograniczyła się do oczywistych naruszeń prawa i błędów w ocenie stanu faktycznego, nie przeprowadzając kontroli w zakresie swego

prawa do nieograniczonego orzekania, opartej na ponownym, całościowym rozpoznaniu okoliczności faktycznych sprawy, a w szczególności przedstawionych dowodów.

W ramach zarzutu drugiego, wnosząca odwołanie zarzuca Sądowi, iż przyjął, wbrew jej stanowisku, zbyt wąską interpretację pojęcia „publicznego zdystansowania się”, które narusza wymogi stawiane przez zasadę ścisłej wykładni prawa karnego przewidzianej w art. 7 ust. 1 EKPC, „zakazując stosowania rozszerzającej wykładni ustawy karnej na niekorzyść oskarżonego”. Taka wykładnia narusza również zasadę, zgodnie z którą wątpliwość winna być interpretowana na korzyść przedsiębiorstwa będącego adresatem decyzji czego wymaga również zasada domniemania niewinności.

W ramach zarzutu trzeciego Comap powołuje się na wyłączenie wielu dowodów, co doprowadziło to błędnej kwalifikacji prawnej niektórych umów dwustronnych wiążących wnosząca odwołanie z jednym z jej konkurentów po przeprowadzeniu kontroli przez Komisję.

W ramach zarzutu czwartego i ostatniego, wnosząca odwołanie zarzuca wreszcie Sądowi uchybienie obowiązкови uzasadnienia w zakresie w jakim uznał on, że Komisja ustaliła w wystarczający sposób udział Comap w naruszeniu jednolitym i ciągłym od marca 2001 r.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 9 czerwca 2011 r. — Staatssecretaris van Financiën, andere partij: TNT Freight Management (Amsterdam) BV

(Sprawa C-291/11)

(2011/C 252/33)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Staatssecretaris van Financiën.

Strona pozwana: TNT Freight Management (Amsterdam) BV

Pytania prejudycjalne

Czy uwagę 1 lit. g) do działu 30 Zharmonizowanego systemu oraz uwagę 1 lit. b) do działu 35 Zharmonizowanego systemu należy interpretować w ten sposób, że albuminy krwi, które, jako takie, nie mają działania terapeutycznego, ani profilaktycznego, lecz są produkowane na potrzeby przygotowania pewnych produktów terapeutycznych i profilaktycznych, są z punktu widzenia przygotowania tych produktów niezbędne oraz ze względu na swoją naturę mogą być wykorzystane tylko do tego celu, są w rozumieniu uwagi preparowane do celów terapeutycznych lub profilaktycznych?

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 29 marca 2011 r. w sprawie T-33/09, Republika Portugalska przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 9 czerwca 2011 r. przez Komisję Europejską

(Sprawa C-292/11 P)

(2011/C 252/34)

Język postępowania: portugalski

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: P. Hetsch, P. Costa de Oliveira i M. Heller, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Republika Portugalska

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu z dnia 29 marca 2011 r. w sprawie T-33/09 Republika Portugalska przeciwko Komisji.
- wydanie rozstrzygnięcia w kwestiach będących przedmiotem niniejszego odwołania, które były przedmiotem skargi do Sądu, oraz oddalenie żądania Republiki Portugalskiej stwierdzenia nieważności decyzji Komisji z dnia 25 listopada 2008 r. zawierającej żądanie zapłaty okresowej kary pieniężnej.
- obciążenie Republiki Portugalskiej, poza jej własnymi kosztami, kosztami poniesionymi przez Komisję w pierwszej instancji i w ramach niniejszego odwołania.

Zarzuty i główne argumenty

Sąd naruszył prawo: i) stosując niewłaściwą wykładnię zarówno w odniesieniu do uprawnień Komisji w zakresie wykonywania wyroków Trybunału Sprawiedliwości wydanych na podstawie art. 260 TFUE ust. 2, jak również własnych uprawnień w zakresie kontroli działań Komisji; ii) orzekając w zaskarżonym wyroku, w oparciu o fragmentaryczne podejście do tenoru wyroku Trybunału Sprawiedliwości z 2004 r. w celu stwierdzenia uchybienia, naruszając w ten sposób art. 260 TFUE ust. 2. Wyrok Sądu narusza również prawo ze względu na to, że Sąd niedopełnił obowiązku uzasadnienia, rozstrzygając sprawę w oparciu o niewystarczającą i wewnętrznie sprzeczną podstawę prawną, aby stwierdzić, że Komisja wykroczyła poza granice uchybienia w postaci, w jakiej zostało ono stwierdzone przez Trybunał Sprawiedliwości.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione (Włochy) w dniu 9 czerwca 2011 r. — Ministero dell'Economia e delle Finanze i Agenzia delle Entrate przeciwko Elsacom NV

(Sprawa C-294/11)

(2011/C 252/35)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Corte suprema di cassazione

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Ministero dell'Economia e delle Finanze i Agenzia delle Entrate

Strona pozwana: Elsacom NV

Pytanie prejudycjalne

Czy sześciomiesięczny termin liczony od końca roku kalendarzowego, w którym podatek stał się należny, przewidziany na złożenie wniosków o zwrot podatku od wartości dodanej przez podatników niemających siedziby na terytorium kraju w art. 7 ust. 1 akapit pierwszy, ostatnie zdanie ósmej dyrektywy Rady 79/1072/EWG⁽¹⁾ z dnia 6 grudnia 1979 r. jest terminem zawitym, innymi słowy, czy jego upływ powoduje wygaśnięcie prawa do zwrotu?

⁽¹⁾ Dz.U. L 331, s. 11.

Skarga wniesiona w dniu 14 czerwca 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Francuskiej

(Sprawa C-296/11)

(2011/C 252/36)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: C. Soulay i L. Lozano Palacios, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Francuska.

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie że stosując specjalny system dla biur podróży do usług świadczonych osobom innym niż turyści (w szczególności innym biurom podróży) Republika Francuska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 306-310 dyrektywy 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej⁽¹⁾;
- obciążenie Republiki Francuskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie swej skargi Komisja podnosi jeden zarzut dotyczący błędnego zastosowania specjalnego systemu dla biur podróży do usług świadczonych osobom innym niż turyści. W tym względzie zaznacza ona, iż system ten ma zastosowanie jedynie gdy usługa podróży jest sprzedawana turyście. Nie ma on natomiast zastosowania do usług świadczonych przez biura podróży innym biurom podróży i organizatorom wycieczek. Ze względu na sposób, w jaki zredagowane są przepisy *code général des impôts* [francuskiej ordynacji podatkowej] odnoszące się raczej do „klienta” aniżeli „turyści” pozwana wykorzystuje podejście oparte na terminie „klient” i stosuje specjalny system dla biur podróży w sposób rozszerzający.

Komisja odrzuca ponadto bronioną przez francuskie organy tezę, iż francuskie ustawodawstwo pozwala lepiej osiągnąć cele, do jakich zmierza specjalny system a mianowicie uproszczenie formalności administracyjnych dla biur podróży i przydzielenie wpływów z podatku VAT państwu członkowskiemu, w którym następuje ostateczna konsumpcja każdej indywidualnej usługi.

(¹) Dz.U. L 347, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Zjednoczone Królestwo) w dniu 17 czerwca 2011 r. — ZZ przeciwko Secretary of State for the Home Department

(Sprawa C-300/11)

(2011/C 252/37)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: ZZ

Strona pozwana: Secretary of State for the Home Department

Pytania prejudycjalne

Czy zasada skutecznej ochrony sądowej wyrażona w art. 30 ust. 2 dyrektywy 2004/38 (¹) i interpretowana w świetle art. 346 ust. 1 lit. a) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej wymaga, aby organ sądowy rozpoznający odwołanie od decyzji o wydaleniu obywatela Unii Europejskiej z państwa członkowskiego ze względów porządku publicznego i bezpieczeństwa publicznego na podstawie rozdziału VI dyrektywy 2004/38 zapewnił przekazanie temu obywatelowi Unii Europejskiej informacji o zasadniczych względach przemawiających przeciwko niemu pomimo faktu, że organy państwa członkowskiego, a także właściwy krajowy sąd, po przeprowadzeniu analizy całości materiału dowodowego przedstawionego przez

organy państwa członkowskiego w odniesieniu do obywatela Unii Europejskiej, uznały, że ujawnienie zasadniczych względów przemawiających przeciwko niemu byłoby sprzeczne z interesami bezpieczeństwa państwa?

(¹) Dyrektywa 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniająca rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylająca dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG (Dz.U. L 158, s. 77).

Skarga wniesiona w dniu 16 czerwca 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Królestwu Niderlandów

(Sprawa C-301/11)

(2011/C 252/38)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: R. Lyal i W. Rels, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Niderlandów

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że aprobując utrzymanie w mocy art. 3.60 i 3.61 Wet inkomstenbelasting 2001 (ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych z 2001 r.) oraz art. 15 c i 15 d Wet Vennootschapsbelasting 1969 (ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych z 1969 r.) w dzisiejszym brzmieniu Królestwo Niderlandów uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej, a w szczególności art. 49;
- obciążenie Królestwa Niderlandów kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja jest zdania, że opodatkowanie niezyskanej wartości dodanej w przypadku przeniesienia przedsiębiorstwa lub jego części do innego państwa członkowskiego, lub przeniesienia siedziby lub miejsca, w którym znajduje się rzeczywista siedziba spółki do innego państwa członkowskiego stanowi niezgodną z art. 49 TFUE przeszkodę dla swobody przedsiębiorczości

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy) w dniu 17 czerwca 2011 r. — Rosanna Valenza przeciwko Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

(Sprawa C-302/11)

(2011/C 252/39)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Rosanna Valenza

Strona pozwana: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Pytania prejudycjalne

- a) Czy przepisy prawa krajowego regulujące stabilizację zatrudnienia pracowników kontraktowych (art. 1 ust. 519 ustawy nr 296/2006), które umożliwiły bezpośrednie zatrudnianie na czas nieokreślony pracowników zatrudnionych wcześniej na czas określony jako wyjątek od zasady konkursu publicznego, jednak bez uwzględnienia stażu pracy nabytego w ramach pracy na czas określony, są sprzeczne z klauzulą 4 ust. 4 załącznika do dyrektywy 1999/70/WE⁽¹⁾, która stanowi, że „kryteria w zakresie długości okresu zatrudnienia, dotyczące szczególnych warunków zatrudnienia, będą takie same w odniesieniu do pracowników zatrudnionych na czas określony, jak w odniesieniu do pracowników zatrudnionych na czas nieokreślony, chyba że zróżnicowanie kryteriów w zakresie długości okresu zatrudnienia uzasadnione jest powodami o charakterze obiektywnym”, w związku z klauzulą 5, będącą już przedmiotem wykładni Trybunału Sprawiedliwości, który uznał za zgodny z prawem przepis prawa włoskiego zakazujący — w odniesieniu do zatrudnienia w sektorze publicznym — przekształcania umowy o pracę na czas określony w umowę o pracę na czas nieokreślony, czy też utrata stażu pracy przewidziana przez ustawodawcę krajowego stanowi wyjątek uzasadniony „powodami o charakterze obiektywnym”, tzn. potrzebą zapobieżenia, aby zatrudnianie jako urzędnika mianowanego osób pracujących na czas określony odbywało się ze szkodą dla pracowników będących już urzędnikami mianowanymi, co nastąpiłoby, gdyby w odniesieniu do pracowników kontraktowych uwzględniono wcześniej nabyty staż pracy?
- b) Czy przepisy krajowe, które z zastrzeżeniem stażu pracy w ramach stosunku pracy na czas określony przewidują rozwiązanie umowy o pracę na czas określony i zawarcie nowej umowy o pracę na czas nieokreślony, innej niż poprzednia i bez zachowania poprzednio nabytego stażu pracy (art. 1 ust. 519 ustawy nr 296/2006), są sprzeczne ze wspomnianym przepisem klauzuli 4 ust. 4 załącznika do dyrektywy 1999/70/WE, który stanowi, że „kryteria w zakresie długości okresu zatrudnienia, dotyczące szczególnych warunków zatrudnienia, będą takie same w odniesieniu do pracowników zatrudnionych na czas określony, jak w odniesieniu do pracowników zatrudnionych na czas nieokreślony, chyba że zróżnicowanie kryteriów w zakresie długości okresu zatrudnienia uzasadnione jest powodami o charakterze obiektywnym”, w związku z klauzulą 5, będącą już przedmiotem wykładni Trybunału Sprawiedliwości, który uznał za zgodny z prawem przepis prawa włoskiego zakazujący — w odniesieniu do zatrudnienia w sektorze publicznym — przekształcania umowy o pracę na czas określony w umowę o pracę na czas nieokreślony.

⁽¹⁾ Dz.U. L 175, s. 43.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy) w dniu 17 czerwca 2011 r. — Maria Laura Altavista przeciwko Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

(Sprawa C-303/11)

(2011/C 252/40)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Maria Laura Altavista

Strona pozwana: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Pytania prejudycjalne

- a) Czy przepisy prawa krajowego regulujące stabilizację zatrudnienia pracowników kontraktowych (art. 1 ust. 519 ustawy nr 296/2006), które umożliwiły bezpośrednie zatrudnianie na czas nieokreślony pracowników zatrudnionych wcześniej na czas określony jako wyjątek od zasady konkursu publicznego, jednak bez uwzględnienia stażu pracy nabytego w ramach pracy na czas określony, są sprzeczne z klauzulą 4 ust. 4 załącznika do dyrektywy 1999/70/WE⁽¹⁾, który stanowi, że „kryteria w zakresie długości okresu zatrudnienia, dotyczące szczególnych warunków zatrudnienia, będą takie same w odniesieniu do pracowników zatrudnionych na czas określony, jak w odniesieniu do pracowników zatrudnionych na czas nieokreślony, chyba że zróżnicowanie kryteriów w zakresie długości okresu zatrudnienia uzasadnione jest powodami o charakterze obiektywnym”, w związku z klauzulą 5, będącą już przedmiotem wykładni Trybunału Sprawiedliwości, który uznał za zgodny z prawem przepis prawa włoskiego zakazujący — w odniesieniu do zatrudnienia w sektorze publicznym — przekształcanie umowy o pracę na czas określony w umowę o pracę na czas nieokreślony, czy też utrata stażu pracy przewidziana przez ustawodawcę krajowego stanowi wyjątek uzasadniony „powodami o charakterze obiektywnym”, tzn. potrzebą zapobieżenia, aby zatrudnianie jako urzędnika mianowanego osób pracujących na czas określony odbywało się ze szkodą dla pracowników będących już urzędnikami mianowanymi, co nastąpiłoby, gdyby w odniesieniu do pracowników kontraktowych uwzględniono wcześniej nabyty staż pracy?
- b) Czy przepisy krajowe, które z zastrzeżeniem stażu pracy w ramach stosunku pracy na czas określony przewidują rozwiązanie umowy o pracę na czas określony i zawarcie nowej umowy o pracę na czas nieokreślony, innej niż poprzednia i bez zachowania poprzednio nabytego stażu pracy (art. 1 ust. 519 ustawy nr 296/2006), są sprzeczne ze wspomnianym przepisem klauzuli 4 ust. 4 załącznika do dyrektywy 1999/70/WE, który stanowi, że „kryteria w

zakresie długości okresu zatrudnienia, dotyczące szczególnych warunków zatrudnienia, będą takie same w odniesieniu do pracowników zatrudnionych na czas określony, jak w odniesieniu do pracowników zatrudnionych na czas nieokreślony, chyba że zróżnicowanie kryteriów w zakresie długości okresu zatrudnienia uzasadnione jest powodami o charakterze obiektywnym”, w związku z klauzulą 5, będącą już przedmiotem wykładni Trybunału Sprawiedliwości, który uznał za zgodny z prawem przepis prawa włoskiego zakazujący — w odniesieniu do zatrudnienia w sektorze publicznym — przekształcanie umowy o pracę na czas określony w umowę o pracę na czas nieokreślony.

(¹) Dz.U. L 175, s. 43.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy) w dniu 17 czerwca 2011 r. — Rosanna Valenza przeciwko Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

(Sprawa C-304/11)

(2011/C 252/41)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Rosanna Valenza

Strona pozwana: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Pytania prejudycjalne

a) Czy przepisy prawa krajowego regulujące stabilizację zatrudnienia pracowników kontraktowych (art. 1 ust. 519 ustawy nr 296/2006), które umożliwiły bezpośrednie zatrudnianie na czas nieokreślony pracowników zatrudnionych wcześniej na czas określony jako wyjątek od zasady konkursu publicznego, jednak bez uwzględnienia stażu pracy nabytego w ramach pracy na czas określony, są sprzeczne z klauzulą 4 ust. 4 załącznika do dyrektywy 1999/70/WE (¹), który stanowi, że „kryteria w zakresie długości okresu zatrudnienia, dotyczące szczególnych warunków zatrudnienia, będą takie same w odniesieniu do pracowników zatrudnionych na czas określony, jak w odniesieniu do pracowników zatrudnionych na czas nieokreślony, chyba że zróżnicowanie kryteriów w zakresie długości okresu zatrudnienia uzasadnione jest powodami o charakterze obiektywnym”, w związku z klauzulą 5, będącą już przedmiotem wykładni Trybunału Sprawiedliwości, który uznał za zgodny z prawem przepis prawa włoskiego zakazujący — w odniesieniu do zatrudnienia w sektorze publicznym — przekształcanie umowy o pracę na czas określony w umowę o pracę na czas nieokreślony, czy też utrata stażu pracy przewidziana przez ustawodawcę krajowego stanowi wyjątek uzasadniony „powodami o charakterze obiektywnym”, tzn. potrzebą zapobieżenia, aby zatrudnianie jako urzędnika mianowanego osób pracujących na czas określony odbywało się ze szkodą dla pracowników

będących już urzędnikami mianowanymi, co nastąpiłoby, gdyby w odniesieniu do pracowników kontraktowych uwzględniono wcześniej nabyty staż pracy?

b) Czy przepisy krajowe, które z zastrzeżeniem stażu pracy w ramach stosunku pracy na czas określony przewidują rozwiązanie umowy o pracę na czas określony i zawarcie nowej umowy o pracę na czas nieokreślony, innej niż poprzednia i bez zachowania poprzednio nabytego stażu pracy (art. 1 ust. 519 ustawy nr 296/2006), są sprzeczne ze wspomnianym przepisem klauzuli 4 ustęp 4 załącznika do dyrektywy 1999/70/WE, który stanowi, że „kryteria w zakresie długości okresu zatrudnienia, dotyczące szczególnych warunków zatrudnienia, będą takie same w odniesieniu do pracowników zatrudnionych na czas określony, jak w odniesieniu do pracowników zatrudnionych na czas nieokreślony, chyba że zróżnicowanie kryteriów w zakresie długości okresu zatrudnienia uzasadnione jest powodami o charakterze obiektywnym”, w związku z klauzulą 5, będącą już przedmiotem wykładni Trybunału Sprawiedliwości, który uznał za zgodny z prawem przepis prawa włoskiego zakazujący — w odniesieniu do zatrudnienia w sektorze publicznym — przekształcanie umowy o pracę na czas określony w umowę o pracę na czas nieokreślony.

(¹) Dz.U. L 175, s. 43.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy) w dniu 17 czerwca 2011 r. — Laura Marsella, Simonetta Schettini, Sabrina Tomassini przeciwko Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

(Sprawa C-305/11)

(2011/C 252/42)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Laura Marsella, Simonetta Schettini, Sabrina Tomassini

Strona pozwana: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Pytania prejudycjalne

a) Czy przepisy prawa krajowego regulujące stabilizację zatrudnienia pracowników kontraktowych (art. 1 ust. 519 ustawy nr 296/2006), które umożliwiły bezpośrednie zatrudnianie na czas nieokreślony pracowników zatrudnionych wcześniej na czas określony jako wyjątek od zasady konkursu publicznego, jednak bez uwzględnienia stażu pracy nabytego w ramach pracy na czas określony, są sprzeczne z klauzulą 4 ust. 4 załącznika do dyrektywy 1999/70/WE (¹), która stanowi, że „kryteria w zakresie długości okresu zatrudnienia, dotyczące szczególnych warunków zatrudnienia, będą takie same w odniesieniu do pracowników zatrudnionych na czas określony, jak w odniesieniu do pracowników zatrudnionych

na czas nieokreślony, chyba że zróżnicowanie kryteriów w zakresie długości okresu zatrudnienia uzasadnione jest powodami o charakterze obiektywnym”, w związku z klauzulą 5, będącą już przedmiotem wykładni Trybunału Sprawiedliwości, który uznał za zgodny z prawem przepis prawa włoskiego zakazujący — w odniesieniu do zatrudnienia w sektorze publicznym — przekształcania umowy o pracę na czas określony w umowę o pracę na czas nieokreślony, czy też utrata stażu pracy przewidziana przez ustawodawcę krajowego stanowi wyjątek uzasadniony „powodami o charakterze obiektywnym”, tzn. potrzebą zapobieżenia, aby zatrudnianie jako urzędnika mianowanego osób pracujących na czas określony odbywało się ze szkodą dla pracowników będących już urzędnikami mianowanymi, co nastąpiłoby, gdyby w odniesieniu do pracowników kontraktowych uwzględniono wcześniej nabyty staż pracy?

- b) Czy przepisy krajowe, które z zastrzeżeniem stażu pracy w ramach stosunku pracy na czas określony przewidują rozwiązanie umowy o pracę na czas określony i zawarcie nowej umowy o pracę na czas nieokreślony, innej niż poprzednia i bez zachowania poprzednio nabytego stażu pracy (art. 1 ust. 519 ustawy nr 296/2006), są sprzeczne ze wspomnianym przepisem klauzuli 4 ust. 4 załącznika do dyrektywy 1999/70/WE, który stanowi, że „kryteria w zakresie długości okresu zatrudnienia, dotyczące szczególnych warunków zatrudnienia, będą takie same w odniesieniu do pracowników zatrudnionych na czas określony, jak w odniesieniu do pracowników zatrudnionych na czas nieokreślony, chyba że zróżnicowanie kryteriów w zakresie długości okresu zatrudnienia uzasadnione jest powodami o charakterze obiektywnym”, w związku z klauzulą 5, będącą już przedmiotem wykładni Trybunału Sprawiedliwości, który uznał za zgodny z prawem przepis prawa włoskiego zakazujący — w odniesieniu do zatrudnienia w sektorze publicznym — przekształcania umowy o pracę na czas określony w umowę o pracę na czas nieokreślony.

(¹) Dz.U. L 175, s. 43.

Skarga wniesiona w dniu 17 czerwca 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Finlandii

(Sprawa C-309/11)

(2011/C 252/43)

Język postępowania: fiński

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: I. Koskinen i L. Lozano Palacios)

Strona pozwana: Republika Finlandii

Żądania strony skarżącej

Komisja wnosi o

- stwierdzenie, że stosując do sprzedaży usług turystycznych na rzecz osób innych niż podróżujący procedurę szczególną dla biur podróży zawartą w § 80 Arvonlisäverolaki [ustawy o podatku od wartości dodanej] (1501/1993) Republika Finlandii naruszyła zobowiązania ciążące na niej na mocy art. 306 — 310 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (¹),

— obciążenie Republiki Finlandii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgodnie z postanowieniami dyrektywy 2006/112/WE procedura szczególna dla biur podróży ma zastosowanie jedynie wówczas, gdy usługi turystyczne są sprzedawane na rzecz podróżnych. Natomiast niezgodna z dyrektywą w sprawie podatku od wartości dodanej jest sytuacja, w której Republika Finlandii stosuje procedurę szczególną dla biur podróży również do usług, które biura podróży świadczą sobie wzajemnie lub na rzecz organizatorów wycieczek turystycznych.

(¹) Dz.U. L 347, s. 1.

Skarga wniesiona w dniu 21 czerwca 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej

(Sprawa C-313/11)

(2011/C 252/44)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (Przedstawiciele: D. Bianchi i A. Szymtkowska, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rzeczpospolita Polska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że poprzez wprowadzenie zakazu wytwarzania, wprowadzania do obrotu i stosowania w żywieniu zwierząt w Polsce pasz genetycznie zmodyfikowanych oraz organizmów genetycznie zmodyfikowanych przeznaczonych do użytku paszowego Rzeczpospolita Polska uchybiła zobowiązaniom, które ciążą na niej na mocy art. 16 ust. 5, 19, 20 i 34 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy (¹);

— obciążenie Rzeczypospolitej Polskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja zarzuca Rzeczypospolitej Polskiej, że poprzez przyjęcie krajowej ustawy o paszach zakazującej wytwarzania, wprowadzania do obrotu i stosowania w żywieniu zwierząt w Polsce pasz genetycznie zmodyfikowanych oraz organizmów genetycznie zmodyfikowanych przeznaczonych do użytku paszowego, Polska uchybiła swoim zobowiązaniom, które ciążą na niej na mocy rozporządzenia (WE) nr 1829/2003. W wyniku przyjęcia wspomnianego rozporządzenia, które wprowadza pełną harmonizację w dziedzinie zezwoleń dotyczących pasz GMO na poziomie Unii, Polska nie może przyjmować przepisów prawnych zabraniających wprowadzania do obrotu, stosowania i wytwarzania na jej terytorium produktów będących przedmiotem wymienionych zezwoleń. Konkretnie, Polska uchybiła:

- art. 16 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003, zgodnie z którym zezwolenie dotyczące wprowadzania do obrotu, używania lub przetwarzania GMO do użytku paszowego, paszy zawierającej lub składającej się z GMO oraz paszy wyprodukowanej z GMO wydaje się, odrzuca, odnawia, zmienia, zawiesza lub cofa jedynie z przyczyn podanych w rozporządzeniu oraz zgodnie z procedurami w nim określonymi.

- art. 19 rozporządzenia, który określa, iż kompetencje do wydania zezwolenia ma Komisja Europejska;
- art. 20 rozporządzenia, zgodnie z którym produkty już wprowadzone do obrotu i zatwierdzone na mocy prawa obowiązującego przed wejściem w życie rozporządzenia 1829/2003 uznaje się za zatwierdzone na mocy tego rozporządzenia;
- art. 34 rozporządzenia (klauzula w sprawie środków ochronnych), który to przepis, ze względu na pełną harmonizację przedmiotowej dziedziny, stanowi jedyną możliwość przyjęcia środków nadzwyczajnych mających na celu zawieszenie lub zmianę wydanego zezwolenia.

Nie ma przy tym znaczenia, iż wejście w życie spornego zakazu zostało w krajowym prawie odroczone, ponieważ, samo przyjęcie przez ustawodawcę i opublikowanie spornych przepisów niezgodnych z prawem Unii stanowi uchybienie zobowiązaniom ciążącym na Rzeczypospolitej Polskiej w związku z wymienionym rozporządzeniem.

(¹) Dz.U. L 268, s. 1; Polskie wydanie specjalne: Rozdział 13 Tom 32 P. 432 — 454

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Varnenski Administrativen Sad w dniu 27 czerwca 2011 r. — Digitalnet OOD przeciwko Nachalnik na Mitnicheski punkt Varna Zapad pri Mitnitsi Varna

(Sprawa C-320/11)

(2011/C 252/45)

Język postępowania: bułgarski

Sąd krajowy

Varnenski Administrativen Sad

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Digitalnet OOD

Strona pozwana: Nachalnik na Mitnicheski punkt Varna Zapad pri Mitnitsi Varna

Pytania prejudycjalne

- 1) Jak należy interpretować pojęcie „Internet” w rozumieniu not wyjaśniających do nomenklatury scalonej Wspólnot Europejskich z 2009 r. (rozporządzenie Komisji nr 1031/2008 z dnia 19 września 2008 r. (¹)) opublikowanych w Dzienniku Urzędowym z dnia 30 maja 2008 r. (C 133, s. 1) (zmiana dotycząca podpozycji 8528 90 00, 8528 71 13 i 8528 71 90), dla potrzeb dokonania klasyfikacji towaru zgodnie z kodem TARIC 8528 71 13 00?
- 2) Jak należy interpretować pojęcie „modem” w rozumieniu not wyjaśniających do nomenklatury scalonej Wspólnot

Europejskich z 2009 r. (rozporządzenie Komisji nr 1031/2008 z dnia 19 września 2008 r.) opublikowanych w Dzienniku Urzędowym z dnia 30 maja 2008 r. (C 133, s. 1) (zmiana dotycząca podpozycji 8528 90 00, 8528 71 13 i 8528 71 90), dla potrzeb dokonania klasyfikacji towaru zgodnie z kodem TARIC 8528 71 13 00?

- 3) Jak należy interpretować pojęcia „modulacja” i „demodulacja” w rozumieniu not wyjaśniających do nomenklatury scalonej Wspólnot Europejskich z 2009 r. (rozporządzenie Komisji nr 1031/2008 z dnia 19 września 2008 r.) opublikowanych w Dzienniku Urzędowym z dnia 30 maja 2008 r. (C 133, s. 1) (zmiana dotycząca podpozycji 8528 90 00, 8528 71 13 i 8528 71 90), dla potrzeb dokonania klasyfikacji towaru zgodnie z kodem TARIC 8528 71 13 00?
- 4) Jaka funkcja (główna funkcja) urządzenia set-top boks TF6100DCC ma decydujące znaczenie dla zaklasyfikowania tego urządzenia do taryfy celnej — odbiór sygnału telewizyjnego czy zastosowanie modemu umożliwiającego interaktywną wymianę informacji w celu uzyskania dostępu do Internetu?
- 5) Jeżeli mającą decydujące znaczenie funkcją (główną funkcją) urządzenia set-top boks TF6100DCC jest zastosowanie modemu umożliwiającego interaktywną wymianę informacji w celu uzyskania dostępu do Internetu, to czy rodzaj modulacji i demodulacji, którą zapewnia modem, względnie rodzaj zastosowanego modemu ma znaczenie dla dokonania klasyfikacji zgodnie z taryfą celną, czy też wystarczy, aby modem umożliwiał ustanowienie połączenia z Internetem?
- 6) Do jakiej podpozycji i jakiego kodu należy zaklasyfikować urządzenie, które odpowiada opisowi urządzenia TF6100DCC?
- 7) Jeżeli urządzenie set-top boks TF6100DCC należy zaklasyfikować do podpozycji 8521 90 00 nomenklatury scalonej, to czy zastosowanie pozytywnej stawki celnej stanowi prawidłowe stosowanie prawa wspólnotowego, w sytuacji gdy takie zaklasyfikowanie oznaczałoby naruszenie zobowiązań Wspólnoty wynikających z części II b porozumienia w sprawie handlu towarami produktami technologii informacyjnej Układu Ogólnego w sprawie Taryf Celnych i Handlu z 1994 r., czy też zaklasyfikowanie do pozycji 8521 powoduje, że set-top boks TF6100DCC pozostaje poza zakresem zastosowania odpowiedniej części porozumienia o handlu towarami w dziedzinie technologii informacyjnych?

(¹) Dz.U. L 291, s. 1

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein hallinto-oikeus (Finlandia) w dniu 28 czerwca 2011 r. — K

(Sprawa C-322/11)

(2011/C 252/46)

Język postępowania: fiński

Sąd krajowy

Korkein hallinto-oikeus

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: K

Pozostali uczestnicy postępowania: Veronsaajien oikeudenvallvontayksikkö, valtiovaraministeriö

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 63 i 65 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie przepisom krajowym, zgodnie z którymi osoba podlegająca w Finlandii nieograniczonemu obowiązkowi podatkowemu nie może odliczyć straty poniesionej w związku ze zbyciem nieruchomości położonej we Francji od podlegającego opodatkowaniu w Finlandii przychodu pochodzącego ze zbycia akcji, podczas gdy istnieje możliwość odliczenia w określonych okolicznościach straty poniesionej w związku ze zbyciem nieruchomości położonej w Finlandii od przychodu pochodzącego ze zbycia majątku?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Varnenski Administrativen Sad w dniu 29 czerwca 2011 r. — Tsifrova kompaniya przeciwko Nachalnik na Mitnicheski punkt Varna Zapad pri Mitnitsi Varna

(Sprawa C-330/11)

(2011/C 252/47)

Język postępowania: bułgarski

Sąd krajowy

Varnenski Administrativen Sad

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Tsifrova kompaniya

Strona pozwana: Nachalnik na Mitnicheski punkt Varna Zapad pri Mitnitsi Varna

Pytania prejudycjalne

1) Jak należy interpretować pojęcie „Internet” w rozumieniu not wyjaśniających do nomenklatury scalonej Wspólnot Europejskich z 2009 r. (rozporządzenie Komisji nr 1031/2008 z dnia 19 września 2008 r. ⁽¹⁾) opublikowanych w Dzienniku Urzędowym z dnia 30 maja 2008 r. (C 133, s.

1) (zmiana dotycząca podpozycji 8528 90 00, 8528 71 13 i 8528 71 90), dla potrzeb dokonania klasyfikacji towaru zgodnie z kodem TARIC 8528 71 13 00?

2) Jak należy interpretować pojęcie „modem” w rozumieniu not wyjaśniających do nomenklatury scalonej Wspólnot Europejskich z 2009 r. (rozporządzenie Komisji nr 1031/2008 z dnia 19 września 2008 r.) opublikowanych w Dzienniku Urzędowym z dnia 30 maja 2008 r. (C 133, s. 1) (zmiana dotycząca podpozycji 8528 90 00, 8528 71 13 i 8528 71 90), dla potrzeb dokonania klasyfikacji towaru zgodnie z kodem TARIC 8528 71 13 00?

3) Jak należy interpretować pojęcia „modulacja” i „demodulacja” w rozumieniu not wyjaśniających do nomenklatury scalonej Wspólnot Europejskich z 2009 r. (rozporządzenie Komisji nr 1031/2008 z dnia 19 września 2008 r.) opublikowanych w Dzienniku Urzędowym z dnia 30 maja 2008 r. (C 133, s. 1) (zmiana dotycząca podpozycji 8528 90 00, 8528 71 13 i 8528 71 90), dla potrzeb dokonania klasyfikacji towaru zgodnie z kodem TARIC 8528 71 13 00?

4) Jaka funkcja (główna funkcja) urządzenia set-top boks DC 215 KL ma decydujące znaczenie dla zaklasyfikowania tego urządzenia do taryfy celnej — odbiór sygnału telewizyjnego czy zastosowanie modemu umożliwiającego interaktywną wymianę informacji w celu uzyskania dostępu do Internetu?

5) Jeżeli mającą decydujące znaczenie funkcją (główną funkcją) urządzenia set-top boks DC 215 KL jest zastosowanie modemu umożliwiającego interaktywną wymianę informacji w celu uzyskania dostępu do Internetu, to czy rodzaj modulacji i demodulacji, którą zapewnia modem, względnie rodzaj zastosowanego modemu ma znaczenie dla dokonania klasyfikacji zgodnie z taryfą celną, czy też wystarczy, aby modem umożliwił ustanowienie połączenia z Internetem?

6) Do jakiej podpozycji i jakiego kodu należy zaklasyfikować urządzenie, które odpowiada opisowi urządzenia DC 215 KL?

7) Jeżeli urządzenie set-top boks DC 215KL należy zaklasyfikować do podpozycji 8521 90 00 nomenklatury scalonej, to czy zastosowanie pozytywnej stawki celnej stanowi prawidłowe stosowanie prawa wspólnotowego, w sytuacji gdy takie zaklasyfikowanie oznaczałoby naruszenie zobowiązań Wspólnoty wynikających z części II b porozumienia w sprawie handlu towarami produktami technologii informacyjnej Układu Ogólnego w sprawie Taryf Celnych i Handlu z 1994 r., czy też zaklasyfikowanie do pozycji 8521 powoduje, że set-top boks DC 215 KL pozostaje poza zakresem zastosowania odpowiedniej części porozumienia o handlu towarami w dziedzinie technologii informacyjnych?

⁽¹⁾ Dz.U. L 291, s. 1

Skarga wniesiona w dniu 5 lipca 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Austrii

(Sprawa C-352/11)

(2011/C 252/48)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: G. Wilms i A. Alcover San Pedro)

Strona pozwana: Republika Austrii

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie, że Republika Austrii uchybiła swoim zobowiązaniom wynikającym z art. 5 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/1/WE z dnia 15 stycznia 2008 r. dotyczącej zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli (dyrektywy IPPC), nie wydając pozwoleń zgodnie z art. 6 i 8, nie poddając istniejących pozwoleń weryfikacji oraz — o ile konieczne — odnowieniu, a także nie zapewniając, aby wszystkie istniejące instalacje były eksploatowane zgodnie z wymogami określonymi w art. 3, 7, 9, 10 i 13, art. 14 lit. a) i b) i art. 15 ust. 2 dyrektywy IPPC.

— Obciążenie Republiki Austrii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgodnie z przepisami dyrektywy IPPC ⁽¹⁾ „istniejące instalacje” w rozumieniu tej dyrektywy wymagają od dnia 30 października 2007 r. pozwolenia.

Zgodnie z informacjami dostępnymi Komisji nie wszystkie „istniejące instalacje” znajdujące się w Republice Austrii posiadały wymagane pozwolenie w przewidzianym terminie.

⁽¹⁾ Dz.U. L 24, s. 8.

Skarga wniesiona w dniu 5 lipca 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Czeskiej

(Sprawa C-353/11)

(2011/C 252/49)

Język postępowania: czeski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: E. Manhaeve, M. Thomannová-Körnerová, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Czeska

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy Komisji 2010/5/UE z dnia 8 lutego 2010 r. zmieniającej dyrektywę 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w celu włączenia akroleiny jako substancji czynnej do załącznika I do tej dyrektywy ⁽¹⁾, a w każdym razie, nie podając tych przepisów do wiadomości Komisji Republika Czeska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 2 teże dyrektywy.

— obciążenie Republiki Czeskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy do wewnętrznego porządku prawnego upłynął w dniu 31 sierpnia 2010 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 36, s. 24

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 9 lutego 2011 r. — Acegas-APS SpA, wcześniej Acqua, Eletticità, Gas e servizi SpA (Acegas) przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa C-341/09 P) ⁽¹⁾

(2011/C 252/50)

Język postępowania: włoski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 267 z 7.11.2009.

Postanowienie prezesa trzeciej izby Trybunału z dnia 11 lutego 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato — Włochy) — Reti Televisive Italiane SpA (RTI) przeciwko Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Sky Italia Srl

(Sprawa C-390/09) ⁽¹⁾

(2011/C 252/51)

Język postępowania: włoski

Prezes trzeciej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 312 z 19.12.2009.

Postanowienie prezesa drugiej izby Trybunału z dnia 23 maja 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Arbeitsgericht Siegburg — Niemcy) — Hüseyin Balaban przeciwko Zelter GmbH

(Sprawa C-86/10) ⁽¹⁾

(2011/C 252/52)

Język postępowania: niemiecki

Prezes drugiej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 113 z 1.5.2010.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 8 czerwca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal d'instance de Dax — Francja) — AG2R Prévoyance przeciwko Bourdil SARL (sprawa C-97/10), Société boucalaise de boulangerie SARL (sprawa C-98/10), Baba-Pom SARL (sprawa C-99/10)

(Sprawy połączone C-97/10 do C-99/10) ⁽¹⁾

(2011/C 252/53)

Język postępowania: francuski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie spraw.

⁽¹⁾ Dz.U. C 113 z 1.5.2010.

Postanowienie prezesa ósmej izby Trybunału z dnia 19 maja 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Słowackiej

(Sprawa C-253/10) ⁽¹⁾

(2011/C 252/54)

Język postępowania: słowacki

Prezes ósmej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 195 z 17.7.2010.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 15 lutego 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal administratif de Montreuil — Francja) — Accor Services France przeciwko Le Chèque Déjeuner CCR, Etablissement Public de Santé de Ville-Evrard

(Sprawa C-269/10) ⁽¹⁾

(2011/C 252/55)

Język postępowania: francuski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 221 z 14.8.2010.

Postanowienie prezesa siódmej izby Trybunału z dnia 17 marca 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Greckiej

(Sprawa C-278/10) ⁽¹⁾

(2011/C 252/56)

Język postępowania: grecki

Prezes siódmej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 209 z 31.7.2010.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 15 czerwca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Judicial de Amares — Portugalia) — Cristiano Marques Vieira przeciwko Companhia de Seguros Tranquilidade SA

(Sprawa C- C-299/10) ⁽¹⁾

(2011/C 252/57)

Język postępowania: portugalski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 234 z 28.8.2010.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 6 czerwca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Judicial de Póvoa de Lanhoso — Portugalia) — Maria de Jesus Barbosa Rodrigues przeciwko Companhia de Seguros Zurich SA

(Sprawa C-363/10) ⁽¹⁾

(2011/C 252/58)

Język postępowania: portugalski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 288 z 23.10.2010.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 24 marca 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Francuskiej

(Sprawa C-428/10) ⁽¹⁾

(2011/C 252/59)

Język postępowania: francuski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 328 z 4.12.2010.

**Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 16 lutego 2011 r.
— Komisja Europejska przeciwko Republice Greckiej**

(Sprawa C-466/10) ⁽¹⁾

(2011/C 252/60)

Język postępowania: grecki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 317 z 20.11.2010.

**Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 2 maja 2011 r. —
Komisja Europejska przeciwko Irlandii**

(Sprawa C-570/10) ⁽¹⁾

(2011/C 252/64)

Język postępowania: angielski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 63 z 26.2.2011.

**Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 13 maja 2011 r.
— Komisja Europejska przeciwko Republice Federalnej
Niemiec**

(Sprawa C-486/10) ⁽¹⁾

(2011/C 252/61)

Język postępowania: niemiecki.

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 13 z 15.1.2011.

**Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 21 czerwca
2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie
prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Ivrea —
Włochy) — Procura della Repubblica przeciwko
Lucky'emu Emergerowi**

(Sprawa C-50/11) ⁽¹⁾

(2011/C 252/65)

Język postępowania: włoski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 113 z 9.4.2011.

**Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 16 lutego 2011 r.
(wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym
złożony przez Tribunal administratif de Rennes — Francja)
— L'Océane Immobilière SAS przeciwko Direction de
contrôle fiscal Ouest**

(Sprawa C-487/10) ⁽¹⁾

(2011/C 252/62)

Język postępowania: francuski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 346 z 18.12.2010.

**Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 21 czerwca
2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie
prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Ragusa —
Włochy) — Procura della Repubblica przeciwko
Mohamedowi Mradowi**

(Sprawa C-60/11) ⁽¹⁾

(2011/C 252/66)

Język postępowania: włoski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 113 z 9.4.2011.

**Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 8 kwietnia
2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice
Słowackiej**

(Sprawa C-531/10) ⁽¹⁾

(2011/C 252/63)

Język postępowania: słowacki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 30 z 29.1.2011.

**Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 21 czerwca
2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie
prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Rovereto —
Włochy) — Procura della Repubblica przeciwko
Johnowi Austinowi**

(Sprawa C-63/11) ⁽¹⁾

(2011/C 252/67)

Język postępowania: włoski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 120 z 16.4.2011.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 21 czerwca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Bergamo — Włochy) — Procura della Repubblica przeciwko Survivalowi Godwinowi

(Sprawa C-94/11) ⁽¹⁾

(2011/C 252/68)

Język postępowania: włoski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 139 z 7.5.2011.

Postanowienie prezesa pierwszej izby Trybunału z dnia 29 czerwca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione — Włochy) — Procuratore generale della Repubblica presso la Corte Suprema di Cassazione przeciwko Dembemü Ngagndze

(Sprawa C-140/11) ⁽¹⁾

(2011/C 252/69)

Język postępowania: włoski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 152 z 21.5.2011.

SĄD

Wyrok Sądu z dnia 12 lipca 2011 r. — Hitachi i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-112/07) ⁽¹⁾

(Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Rynek projektów odnoszących się do rozdzielnic z izolacją gazową — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE i art. 53 porozumienia EOG — Podział rynku — Prawo do obrony — Dowód naruszenia — Naruszenie jednolite i ciągle — Grzywny — Waga i czas trwania naruszenia — Skutek odstraszający — Współpraca)

(2011/C 252/70)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Hitachi Ltd (Tokio, Japonia); Hitachi Europe Ltd (Maidenhead, Zjednoczone Królestwo); i Japan AE Power Systems Corp. (Tokio) (przedstawiciele: M. Reynolds, P. Mansfield i B. Roy, solicitors, adwokat D. Arts, N. Green, QC i S. Singla, barrister)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo F. Arbault, później X. Lewis, następnie P. Van Nuffel i J. Bourke i w końcu P. Van Nuffel, N. Khan i F. Ronkes Agerbeek, pełnomocnicy, wspierani przez J. Holmesa, barrister)

Przedmiot

Tytułem żądania głównego stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2006) 6762 wersja ostateczna z dnia 24 stycznia 2007 r. w sprawie postępowania na podstawie art. 81 WE i art. 53 porozumienia EOG (sprawa COMP/F/38.899 — Rozdzielnic z izolacją gazową), w zakresie w jakim dotyczy ona skarżących oraz uchylenie grzywien, które zostały na nie nałożone, tytułem żądania ewentualnego stwierdzenie nieważności art. 2 zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim dotyczy on skarżących, tytułem dalszego żądania ewentualnego uchylenie lub obniżenie grzywien nałożonych na skarżące.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Skarżące zostają obciążone kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 129 z 9.6.2007.

Wyrok Sądu z dnia 12 lipca 2011 r. — Toshiba przeciwko Komisji

(Sprawa T-113/07) ⁽¹⁾

(Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Rynek projektów odnoszących się do rozdzielnic z izolacją gazową — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE i art. 53 porozumienia EOG — Podział rynku — Prawo do obrony — Dowód naruszenia — Naruszenie jednolite i ciągle — Grzywny — Waga i czas trwania naruszenia — Uzasadnienie — Kwota wyjściowa — Rok odniesienia)

(2011/C 252/71)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Toshiba Corp. (Tokio, Japonia) (przedstawiciele: początkowo J. MacLennan, solicitor, adwokaci A. Schulz i J. Borum, później J. MacLennan i A. Schulz)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo F. Arbault i J. Samnadda, później X. Lewis, następnie J. Bourke i F. Ronkes Agerbeek, w końcu J. Ronkes Agerbeek i N. Khan, pełnomocnicy)

Przedmiot

Tytułem żądania głównego stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2006) 6762 wersja ostateczna z dnia 24 stycznia 2007 r. w sprawie postępowania na podstawie art. 81 WE i art. 53 porozumienia EOG (sprawa COMP/F/38.899 — Rozdzielnic z izolacją gazową), w zakresie w jakim dotyczy ona skarżącej, a także tytułem ewentualnym żądanie zmiany art. 1 i 2 tej decyzji w celu uchylenia lub obniżenia kwoty grzywny nałożonej na skarżącą.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność art. 2 lit. h) i i) decyzji Komisji C(2006) 6762 wersja ostateczna z dnia 24 stycznia 2007 r. w sprawie postępowania na podstawie art. 81 WE i art. 53 porozumienia EOG (sprawa COMP/F/38.899 — Rozdzielnic z izolacją gazową), w zakresie w jakim dotyczy on Toshiba Corp.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Toshiba pokrywa trzy czwarte kosztów poniesionych przez strony przed Sądem.
- 4) Komisja Europejska pokrywa jedną czwartą kosztów poniesionych przez strony przed Sądem.

⁽¹⁾ Dz.U. C 140 z 23.6.2007.

Wyrok Sądu z dnia 12 lipca 2011 r. — Fuji Electric przeciwko Komisji(Sprawa T-132/07) ⁽¹⁾

(Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Rynek projektów odnoszących się do rozdzielnic z izolacją gazową — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE i art. 53 porozumienia EOG — Podział rynku — Prawo do obrony — Dowód naruszenia — Możliwość przypisania zachowania noszącego znamiona naruszenia — Czas trwania naruszenia — Okoliczności łagodzące — Współpraca)

(2011/C 252/72)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Fuji Electric Co. Ltd (dawniej zwana Fuji Electric Holdings Co. Ltd i wstępująca w prawa Fuji Electric Systems Co. Ltd) (Kawasaki, Japonia) (przedstawiciele: P. Chappatte i P. Walter, solicitors)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo F. Arbault, później X. Lewis, J. Bourke i F. Ronkes Agerbeek, w końcu N. Khan i F. Ronkes Agerbeek, pełnomocnicy, wspierani przez J. Holmesa, barrister)

Przedmiot

Żądanie częściowego stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2006) 6762 wersja ostateczna z dnia 24 stycznia 2007 r. w sprawie postępowania na podstawie art. 81 WE i art. 53 porozumienia EOG (sprawa COMP/F/38.899 — Rozdzielnice z izolacją gazową) a także tytułem ewentualnym obniżenia grzywny nałożonej na Fuji Electric Holdings i Fuji Electric Systems.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność art. 1 lit. h) i art. 2 lit. d) decyzji Komisji C(2006) 6762 wersja ostateczna z dnia 24 stycznia 2007 r. w sprawie postępowania na podstawie art. 81 WE i art. 53 porozumienia EOG (sprawa COMP/F/38.899 — Rozdzielnice z izolacją gazową), w zakresie w jakim stwierdzają one lub opierają się na stwierdzeniu że Fuji Electric Systems Co. Ltd, w której prawa wstępuje Fuji Electric Co. Ltd może być uważana za osobie odpowiedzialną za naruszenie w okresie od września 2000 r. do 30 czerwca 2001 r.
- 2) Kwotę grzywny nałożonej na Fuji Electric dawniej zwanej Fuji Electric Holdings Co. Ltd i wstępującej w prawa Fuji Electric Systems w art. 2 lit. d) decyzji C(2006) 6762 wersja ostateczna ustala się w wysokości 2 200 000 EUR.
- 3) Komisja Europejska pokrywa jedną czwartą kosztów poniesionych przez Fuji Electric oraz jedną czwartą swych własnych kosztów.
- 4) Fuji Electric pokrywa trzy czwarte swych własnych kosztów oraz trzy czwarte kosztów poniesionych przez Komisję.

⁽¹⁾ Dz.U. C 140 z 23.6.2007.**Wyrok Sądu z dnia 12 lipca 2011 r. — Mitsubishi Electric przeciwko Komisji**(Sprawa T-133/07) ⁽¹⁾

(Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Rynek projektów odnoszących się do rozdzielnic z izolacją gazową — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE i art. 53 porozumienia EOG — Podział rynku — Prawo do obrony — Dowód naruszenia — Czas trwania naruszenia — Grzywny — Kwota wyjątkowa — Rok odniesienia — Równość traktowania)

(2011/C 252/73)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Mitsubishi Electric Corp. (Tokio, Japonia) (przedstawiciele: R. Denton, solicitor oraz adwokat K. Haegeman)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo F. Arbault oraz J. Samnadda, następnie X. Lewis, następnie P. Van Nuffel oraz J. Bourke i wreszcie P. Van Nuffel oraz N. Khan, pełnomocnicy)

Przedmiot

Tytułem żądania głównego stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2006) 6762 wersja ostateczna z dnia 24 stycznia 2007 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 WE i art. 53 EOG (Sprawa COMP/F/38.899 — Rozdzielnice z izolacją gazową) w zakresie, w jakim dotyczy ona skarżącej i TM T&D, tytułem żądania ewentualnego stwierdzenie nieważności art. 2 lit. g) i h) zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim dotyczy on skarżącej oraz tytułem dalszego żądania ewentualnego zmiana art. 2 owej decyzji celem uchylecia albo obniżenia kwoty grzywny nałożonej na skarżącą.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność art. 2 lit. g) i h) decyzji Komisji C(2006) 6762 wersja ostateczna z dnia 24 stycznia 2007 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 [WE] i art. 53 porozumienia EOG (sprawa COMP/F/38.899 — Rozdzielnice z izolacją gazową) w zakresie dotyczącym Mitsubishi Electric Corp.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Mitsubishi Electric pokrywa trzy czwarte kosztów poniesionych przez strony przed Sądem.
- 4) Komisja Europejska pokrywa jedną czwartą kosztów poniesionych przez strony przed Sądem.

⁽¹⁾ Dz.U. C 140 z 23.6.2007.

Wyrok Sądu z dnia 12 lipca 2011 r. — Aldi Einkauf przeciwko OHIM — Illinois Tools Works (TOP CRAFT)(Sprawa T-374/08) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego TOP CRAFT — Wcześniejsze graficzne krajowe znaki towarowe Krafft — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 (obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009) — Rzeczywiste używanie wcześniejszych znaków towarowych — Artykuł 43 ust. 2 rozporządzenia nr 40/94 (obecnie art. 42 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009) i zasada 22 rozporządzenia (WE) nr 2868/95)

(2011/C 252/74)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG (Essen, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci N. Lützenrath, U. Rademacher, L. Kolks i C. Fürsen)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: R. Pethke, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również: Illinois Tools Works, Inc. (Glenview, Stany Zjednoczone)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 25 czerwca 2008 r. (sprawa R 952/2007-2) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Illinois Tools Works, Inc. a Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG.

Sentencja

1) Stwierdza się nieważność decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) z dnia 25 czerwca 2008 r. (sprawa R 952/2007-2) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Illinois Tools Works, Inc. a Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG.

2) OHIM zostaje obciążony kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 313 z 6.12.2008.

Wyrok Sądu z dnia 12 lipca 2011 r. — Komisja przeciwko Q(Sprawa T-80/09 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Służba publiczna — Urzędnicy — Odwołanie wzajemne — Mobbing — Artykuł 12a regulaminu pracowniczego — Komunikat w sprawie polityki w dziedzinie mobbingu w Komisji — Obowiązek wspomagania ciąży na administracji — Artykuł 24 regulaminu pracowniczego — Zakres — Wniosek o udzielenie wsparcia — Tymczasowe rozwiązania mające na celu odseparowanie — Obowiązek staranności — Odpowiedzialność — Wniosek o odszkodowanie — Nieograniczone prawo orzekania — Warunki wdrożenia — Sprawozdanie z przebiegu kariery zawodowej — Skarga o stwierdzenie nieważności — Interes prawny)

(2011/C 252/75)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: V. Joris, D. Martin i B. Eggers, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Q (Domsjö, Szwecja) (przedstawiciele: adwokaci S. Rodrigues i Y. Minatchy)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej (pierwsza izba) z dnia 9 grudnia 2008 r. w sprawie F-52/05 Q przeciwko Komisji, dotychczas nieopublikowanego w Zbiorze, mające na celu uchylenie tego wyroku.

Sentencja

- 1) Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej (pierwsza izba) z dnia 9 grudnia 2008 r. w sprawie F-52/05, dotychczas nieopublikowany w Zbiorze, zostaje uchylony w zakresie, w jakim w pkt 2 sentencji obciążono Komisję Wspólnot Europejskich wypłatą na rzecz Q odszkodowania w wysokości 500 EUR oraz kwoty 15 000 EUR w stopniu, w jakim kwota ta ma na celu zadośćuczynienie za krzywdę doznaną przez Q ze względu na podnoszoną zwłokę we wszczęciu dochodzenia administracyjnego, i w zakresie, w jakim — dla celów oddalenia skargi w pierwszej instancji w odniesieniu do pozostałego zakresu w pkt 3 sentencji — rozstrzygnięto w pkt 147–189 uzasadnienia o „zarzucie mobbingu podnoszonym przez [Q]” i orzeczono w pkt 230 uzasadnienia o braku potrzeby orzekania w przedmiocie wniosku o stwierdzenie nieważności dotyczących jej sprawozdań z przebiegu kariery zawodowej, sporządzonych odpowiednio za okresy od dnia 1 stycznia do dnia 31 października i od dnia 1 listopada do dnia 31 grudnia 2003 r.
- 2) W pozostałym zakresie odwołanie główne i odwołanie wzajemne zostają oddalone.
- 3) Sprawa zostaje przekazana Sądowi do spraw Służby Publicznej do ponownego rozpoznania w przedmiocie żądań dotyczących stwierdzenia nieważności wyżej wymienionych sprawozdań z przebiegu kariery zawodowej oraz w przedmiocie kwoty należnej Q od Komisji wyłącznie z tytułu krzywdy wynikającej z odmowy przyjęcia przez Komisję tymczasowego rozwiązania mającego na celu odseparowanie.

4) Rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

(¹) Dz.U. C 102 z 1.5.2009.

Wyrok Sądu z dnia 12 lipca 2011 r. — Słowenia przeciwko Komisji

(Sprawa T-197/09) (¹)

(EFOGR — Sekcja Gwarancji — Wydatki wyłączone z finansowania wspólnotowego — Rośliny uprawne)

(2011/C 252/76)

Język postępowania: słoweński

Strony

Strona skarżąca: Republika Słowenii (przedstawiciele: początkowo Ž. Cilensšek Bončina, pełnomocnik, następnie, L. Bembič, pełnomocnik, wspierany przez J. Sladiča, adwokata)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo T. van Rijn i K. Banks, następnie F. Jimeno Fernández i M. Žebre, w końcu F. Jimeno Fernández i B. Rous, pełnomocnicy)

Przedmiot

Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2009/253/WE z dnia 19 marca 2009 r., wyłączającej z finansowania wspólnotowego niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR) oraz Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) (Dz. U. L 75, s. 15), w zakresie w jakim wyłącza niektóre wydatki poniesione przez Republikę Słowenii

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Republika Słowenii pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską.

(¹) Dz.U. C 180 z 1.8.2009.

Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 21 czerwca 2011 r. — MB System przeciwko Komisji

(Sprawa T-209/11 R)

(Wniosek o zastosowanie środków tymczasowych — Pomoc państwa — Obowiązek windykacji — Wniosek o zwieszenie wykonania — Pilny charakter — Wyrównanie odsetek)

(2011/C 252/77)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: MB System GmbH & Co. KG (Nordhausen, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci G. Brüggem, M. Ackermann i C. Geiert)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: F. Erlbacher i T. Maxian Rusche, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniosek o zawieszenie w części wykonania decyzji Komisji K(2010) 8289 wersja ostateczna z dnia 14 grudnia 2010 r. dotyczącej środków pomocy państwa C 38/2005 (ex NN 52/2004) wdrożonych przez Niemcy na rzecz grupy Biria

Sentencja

- 1) Wniosek o zastosowanie środków tymczasowych zostaje oddalony.
- 2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Skarga wniesiona w dniu 16 maja 2011 r. — Zinātnes, Inovāciju un Testēšanas Centrs przeciwko Komisji

(Sprawa T-259/11)

(2011/C 252/78)

Język postępowania: łotewski

Strony

Strona skarżąca: Zinātnes, Inovāciju un Testēšanas Centrs (przedstawiciel: E. Darapolskis, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Komisji w sprawie umowy dotyczącej programu krajowego PHARE 2003 na Łotwie „utworzenie ośrodków innowacyjnych i badań nad materiałami budowlanymi” (2003/004-979-06-03/1/0027) poprzez uznanie, że odzyskanie finansowania z PHARE do wysokości 1 576 010,80 EUR nie jest uzasadnione.

Zarzuty i główne argumenty

W decyzji w sprawie umowy dotyczącej programu krajowego PHARE 2003 na Łotwie „utworzenie ośrodków innowacyjnych i badań nad materiałami budowlanymi” (2003/004-979-06-03/1/0027) (zwanej dalej „sporną decyzją”), Komisja postanowiła o odzyskaniu funduszy Unii Europejskiej w wysokości 1 474 200,00 EUR.

Strona skarżąca twierdzi, że poprzez przyjęcie spornej decyzji Komisja naruszyła memorandum finansowe zawarte w dniu 19 września 2003 r. pomiędzy Wspólnotą Europejską a Republiką Łotewską dotyczące finansowania programu krajowego PHARE na Łotwie, na podstawie którego w dniu 23 sierpnia 2005 r. została zawarta ze stroną skarżącą umowa o finansowaniu w wypłaconej kwocie 1 576 010,80 EUR. Strona skarżąca twierdzi

również, że Komisja naruszyła rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich⁽¹⁾ (zwanego dalej „rozporządzeniem finansowym”), i rozporządzenie Komisji (WE, Euratom) nr 2342/2002 z dnia 23 grudnia 2002 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia finansowego⁽²⁾ (zwane dalej „rozporządzeniem wykonawczym”).

Na poparcie swojej skargi strona skarżąca podnosi następujące zarzuty:

Po pierwsze strona skarżąca twierdzi, że Komisja wydała sporną decyzję bez uważnej oceny okoliczności sprawy, ani też faktów, opierając się wyłącznie na sprawozdaniach urzędników łotewskich, które nie są potwierdzone opinią lub decyzją właściwych organów. Zdaniem strony skarżącej Komisja powinna była przed wszczęciem postępowania o odzyskanie zbadać istnienie zarzucanych naruszeń w sprawozdaniach urzędników Republiki Łotewskiej i uzyskać wszelkie niezbędne dowody, czego Komisja nie uczyniła, ograniczając się do formalnego zbadania wcześniejszej korespondencji. Zostały w związku z tym zignorowane ważne fakty, a zwrot finansowania z PHARE jest niesłusznie dochodzony.

Po drugie strona skarżąca twierdzi, że Komisja nie skorzystała z kompetencji przysługujących jej na mocy memorandum finansowego, rozporządzenia finansowego i rozporządzenia wykonawczego. Zauważa w tym zakresie, że stwierdzając naruszenia, Komisja powinna była w pierwszej kolejności ocenić skutki finansowe tego naruszenia dla budżetu Unii, a po drugie, jeżeli stwierdziłaby, że naruszenia mogłyby mieć istotne skutki finansowe, to powinna dać Republice Łotewskiej możliwość skutecznego przedstawienia uwag co do okoliczności sprawy, a także wyznaczyć czas na zakończenie nieprawidłowości. W niniejszej sprawie nie skorzystała z tych uprawnień, tak że sporna decyzja była sprzeczna z memorandum finansowym, art. 71 rozporządzenia i art. 79 i 80 rozporządzenia wykonawczego.

Po trzecie strona skarżąca twierdzi, że sporna decyzja była nieproporcjonalna oraz że została przyjęta z naruszeniem postępowania dotyczącego podejmowania takich decyzji, ustalonego przez memorandum finansowe, rozporządzenie finansowe i rozporządzenie wykonawcze. Ponadto sporna decyzja nie została opublikowana, nie zawiera ona daty wydania i strona skarżąca dowiedziała się o niej jedynie w dniu 9 marca 2011 r. w ramach postępowania wszczętego na Łotwie.

Po czwarte, strona skarżąca uważa, że sporna decyzja spowodowała poważne konsekwencje i wyrządziła jej poważne szkody, ponieważ stanowi ona podstawę wszczętego przeciwko niej postępowania i uniemożliwia jej w przyszłości uzyskanie finansowania w ramach programu PHARE.

Po piąte i po ostatnie strona skarżąca twierdzi, że sporna decyzja poważnie naruszyła jej reputację, ponieważ bezprawne działania Komisja uniemożliwiają uczestnictwo nowych partnerów w projekcie i mocno podważają zaufanie inwestorów do strony skarżącej jako godnego zaufania i pewnego partnera.

⁽¹⁾ Dz.U. L 248, z 16.9.2002 r., s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 357, z 31.12.2002 r., s. 1.

Skarga wniesiona w dniu 1 czerwca 2011 r. — A+P Kieffer Omnitec Sàrl przeciwko Komisji

(Sprawa T-288/11)

(2011/C 252/79)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: A+P Kieffer Omnitec Sàrl (Luksemburg, Luksemburg) (przedstawiciele: A. Delvaux i V. Bertrand, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- dopuszczenie skargi o stwierdzenie nieważności;
- stwierdzenie nieważności decyzji, przez którą Komisja Europejska odrzuciła jej ofertę i udzieliła zamówienia innemu ubiegającemu się, która to decyzja została doręczona stronie skarżącej w dniu 5 kwietnia 2011 r., pismem z dnia 1 kwietnia 2011 r.;
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga zmierza do stwierdzenia nieważności decyzji Komisji z dnia 1 kwietnia 2011 r. odrzucającej ofertę złożoną przez skarżącą w ramach procedury otwartej zmierzającej do udzielenia zamówienia publicznego na konserwację instalacji grzewczych, wentylacyjnych, klimatyzacyjnych i hydrosanitarnych oraz zraszaczy w budynku im. Josepha Becha w Luksemburgu i udzielającej zamówienia innemu ubiegającemu się (JO 2010/S 241-367523).

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 89 ust. 1 i 2 oraz art. 92 rozporządzenia finansowego, art. 135 ust. 1 i 5 rozporządzenia wykonawczego oraz art. 49 Dyrektywy 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi, ⁽¹⁾ a także zasady przejrzystości, równości i proporcjonalności w zakresie, w jakim Komisja Europejska zażądała od ubiegającego się, aby dostarczyła „certyfikat ISO ważny na całą jego działalność w zakresie konserwacji, wydany przez jednostkę certyfikującą”. Strona skarżąca zarzuca Komisji Europejskiej, po pierwsze, brak sformułowania kryterium wyboru w sposób wyraźny i precyzyjny

wobec braku doprecyzowania w zeszycie zamówienia wymaganego numeru certyfikatu ISO, po drugie, wymagania od ubiegających się certyfikatu ISO „na całą działalność konserwacyjną”, a nie tylko na odnośny rynek, i, po trzecie, brak umożliwienia ubiegającym się wykazania, iż posiadają poziom jakości porównywalny z poziomem certyfikatu ISO.

- 2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia obowiązku uzasadniania wynikającego z art. 296 TFUE, art. 100 ust. 2 rozporządzenia finansowego, naruszenie specyfikacji zamówienia i jej załączników, oraz oczywisty błąd w ustaleniach w zakresie, w jakim Komisja Europejska odrzuciła ofertę spółki A+P KIEFFER OMNITEC, na tej podstawie, iż skarżąca nie spełniała kryterium 16, ponieważ ta nie złożyła dokumentów dowodowych poświadczających, że kandydaci posiadają wymagane kwalifikacje. Strona skarżąca podnosi, po pierwsze, że kryterium 16 dotyczyło „deklaracja wykazująca rzeczywiste roczne środki mające wymagany profil w okresie trzech ostatnich lat u wszystkich ewentualnych członków grupy”, oraz że strona 27/37 załącznika II do specyfikacji zamówienia nie odnosiła się do znajomości języków przez kandydatów, oraz, po drugie, że strona skarżąca przedstawiła dowód na to, że kandydaci posiadają kwalifikacje wymagane na stronie 28/38 załącznika II do specyfikacji zamówienia poprzez złożenie odpowiednich dokumentów. Jeżeli chodzi o innego kandydata, to dokumenty zamówienia nie wymagały spełnienia kwalifikacji wymaganych przez szefa danego miejsca.

(¹) Dz.U. L 134, 2004, s. 114.

Skarga wniesiona w dniu 14 czerwca 2011 r. — ABN AMRO Group przeciwko Komisji

(Sprawa T-319/11)

(2011/C 252/80)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: ABN AMRO Group NV (Amsterdam, Niderlandy) (przedstawiciele: adwokaci W. Knibbeler i P. van den Berg)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności art. 5 decyzji Komisji z dnia 5 kwietnia 2011 r. w sprawie środków nr C 11/2009 (ex NN 53b/2008, NN 2/2010 i N 19/2010) wdrożonych przez państwo niderlandzkie na rzecz ABN AMRO Group NV; i
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący tego, że poczynione w zaskarżonej decyzji ustalenia w odniesieniu do zakresu zakazu przejęć zawartego w art. 5 są dotknięte następującymi błędami pod względem prawnym i muszą być uchylone:

- naruszenie art. 107 ust. 3 lit. b) TFUE i błędne zastosowanie zasad i wytycznych określonych w komunikatach Komisji (¹);
- naruszenie zasady proporcjonalności poprzez uzależnienie zatwierdzenia środków pomocy od zakazu przejęć, który nie jest odpowiedni, konieczny ani proporcjonalny;
- naruszenie zasady równego traktowania poprzez nałożenie zakazu przejęć znaczenie bardziej rygorystycznego w porównaniu z zakazami przejęć nakładanymi przez Komisję w innych przypadkach;
- naruszenie zasady dobrej administracji w wyniku niezbadania w sposób staranny i indywidualny wszystkich istotnych aspektów każdego przypadku, w tym konieczności nałożonego przez decyzję zakazu przejęć i jego skutków, oraz naruszenie art. 296 TFUE wynikające z nieprzedstawienia odpowiedniego uzasadnienia wspomnianej decyzji.

- 2) Zarzut drugi dotyczący tego, że poczynione w zarzucanej decyzji ustalenia w odniesieniu do okresu obowiązywania zakazu przejęć zawartego w art. 5 są dotknięte następującymi błędami pod względem prawnym oraz w zakresie oceny i muszą być uchylone:

- naruszenie art. 345 TFUE poprzez uzależnienie okresu obowiązywania zakazu przejęć od udziału własności państwowej;
- naruszenie art. 107 ust. 3 lit. b) TFUE i błędne zastosowanie zasad i wytycznych określonych w komunikatach Komisji (²);
- naruszenie zasady równego traktowania poprzez nałożenie zakazu przejęć znaczenie dłuższego w porównaniu z zakazami przejęć nakładanymi przez Komisję w innych przypadkach;
- naruszenie zasady proporcjonalności i dobrej administracji.

(¹) Komunikat Komisji w sprawie zastosowania zasad pomocy państwa do środków podjętych w odniesieniu do instytucji finansowych w kontekście obecnego, globalnego kryzysu finansowego (Dz.U. 2008, C 270, s. 8); komunikat Komisji w sprawie dokapitalizowania instytucji finansowych w związku z obecnym kryzysem finansowym: ograniczenie pomocy do niezbędnego minimum oraz mechanizmy zabezpieczające przed nadmiernym zakłóceniem konkurencji (Dz.U. 2009, C 10, s. 2); komunikat Komisji w sprawie postępowania z aktywami o obniżonej wartości we wspólnotowym sektorze bankowym (Dz.U. 2009, C 72, s. 1); komunikat Komisji w sprawie przywrócenia rentowności i oceny środków restrukturyzacyjnych stosowanych w sektorze finansowym w dobie kryzysu zgodnie z regulami pomocy państwa (Dz.U. 2009, C 195, s. 9).

(²) Zobacz przypis 1.

Skarga wniesiona w dniu 17 czerwca 2011 r. — Republika Węgierska przeciwko Komisji Europejskiej**(Sprawa T-320/11)**

(2011/C 252/81)

Język postępowania: węgierski

Strony*Strona skarżąca:* Republika Węgierska (przedstawiciele: M. Fehér, K. Szijjártó, K. Veres, pełnomocnicy)*Strona pozwana:* Komisja Europejska**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2011/192/UE z dnia 28 marca 2011 r. wykluczającej z finansowania unijnego niektóre wydatki poniesione przez Węgry w ramach programu wspierania środków przedakcesyjnych na rzecz rozwoju rolnictwa oraz obszarów wiejskich (SAPARD) w 2004 r.

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi 3 zarzuty.

W uzasadnieniu skargi, skarżąca podnosi jako pierwszy zarzut naruszenie przez Komisję prawa Unii. Twierdzi, że obniżenie finansowania zastosowane przez Komisję w wyniku uchybienia trzymiesięcznemu wyznaczonemu terminowi jest sprzeczne z prawem, ponieważ jest zdaniem, sprzeczne ze stanowiskiem Komisji, trzymiesięczny termin na dokonanie płatności Sapard wskazany przez prawo Unii — a konkretnie przez art. 9 ust. 6 rozporządzenia Komisji 2222/2000/WE⁽¹⁾ oraz przez art. 8 ust. 6 załącznika A do wieloletniej umowy finansowej zawartej między Komisją Wspólnot Europejskich a Węgrami w dniu 15 czerwca 2001 r. — rozpoczyna swój bieg wówczas, gdy dany organ posiada wszystkie dokumenty potwierdzające niezbędne dla dokonania wypłaty. W związku z tym w przypadku, gdy z określonych powodów konieczne będą dodatkowe dokumenty potwierdzające, termin rozpoczyna swój bieg dopiero po wysłaniu ostatniego z rzeczonych dokumentów dodatkowych. Po drugie, zdaniem skarżącej Komisja naruszyła również zasady lojalnej współpracy i ochrony uzasadnionych oczekiwań, poprzez zastosowanie obniżenia finansowania w sytuacji, w której węgierskie mogły oczekiwać w uzasadniony sposób, że ich postępowanie w sprawie zapłaty było zgodne z prawem Unii.

Jako drugi zarzut skarżąca podnosi, że Komisja popełniła oczywisty błąd w ustaleniach przyjmując zaskarżoną decyzję, ponieważ nie wzięła pod uwagę wyjątkowych okoliczności i uzasadnionych okoliczności, które uzasadniałyby niezastosowanie obniżenia finansowania, lub, w odpowiednim przypadku, jego ograniczenie. Dokładniej, wskazuje, iż taką okolicznością jest „edukacyjny” charakter programu Sapard oraz że głównym

celem węgierskich organów była ochrona interesów gospodarczych UE. Skarżąca podkreśla, że Komisja nie poniosła żadnej szkody w wyniku uchybienia terminowi.

Zgodnie z trzecim zarzutem, opartym na braku uzasadnienia, uzasadnienie zaskarżonej decyzji nie ukazuje w odpowiedni sposób powodów, dla których Komisja postanowiła o zastosowaniu obniżenia, ani też w jaki sposób obliczono jego zakres, ani też w szczególności, w odniesieniu do tego, dlaczego Komisja nie zgodziła się ze stanowiskiem przedstawionym w tym zakresie przez organ pojednawczy, zgodnie z którym w niniejszej sprawie zachodzą szczególne okoliczności, które należy wziąć pod uwagę przy stosowaniu obniżenia.

(¹) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2222/2000 z dnia 7 czerwca 2000 r. ustanawiające zasady finansowe dla stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1268/1999 w sprawie wspólnotowych środków pomocowych na rzecz działań przedakcesyjnych w dziedzinie rolnictwa i rozwoju obszarów wiejskich w państwach Europy Środkowej i Wschodniej ubiegających się o członkostwo w Unii Europejskiej w okresie przedakcesyjnym (Dz.U. L 253, s. 5).

Skarga wniesiona w dniu 21 czerwca 2011 r. — UCP Backus y Johnston przeciwko OHIM (Kształt butelki)**(Sprawa T-323/11)**

(2011/C 252/82)

Język postępowania: hiszpański

Strony*Strona skarżąca:* Unión de Cervecerías Peruanas Backus y Johnston SAA (Lima, Peru) (przedstawiciel: adwokat E. Armijo Chávarri)*Strona pozwana:* Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrzznego (znaki towarowe i wzory)**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie za wniesioną w terminie i zgodnie z wymogami skargi na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu z dnia 23 marca 2011 r. w sprawie R 2238/2010-2;
- wydanie po przeprowadzeniu właściwego postępowania wyroku, na mocy którego zostanie stwierdzona nieważność wspomnianej decyzji wraz z obciążeniem Urzędu kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Trójwymiarowy znak towarowy stanowiący kształt butelki (zgłoszenie nr 8.592.081) dla towarów z klasy 32 („piwo”)

Decyzja eksperta: Odrzucenie zgłoszenia*Decyzja Izby Odwoławczej:* Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Nieprawidłowe zastosowanie i błędna wykładnia art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego.

Skarga wniesiona w dniu 17 czerwca 2011 r. — Amador López przeciwko OHIM (AUTOCOACHING)

(Sprawa T-325/11)

(2011/C 252/83)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Pedro Germán Amador López (Barcelona, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat A. Falcón Morales)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o odnotowanie faktu złożenia niniejszego pisma wraz z załącznikami, a w konsekwencji wniesienia skargi na decyzję o częściowym oddaleniu wydaną przez Drugą Izbę Odwoławczą Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego z dnia 23 marca 2011 r. w sprawie R 1665/2010-2, uznanie skargi za dopuszczalną i stwierdzenie nieważności tej decyzji.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „AUTOCOACHING” (zgłoszenie nr 8.945.362) dla towarów i usług z klas 16, 41 i 45.

Decyzja eksperta: Częściowe odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Nieprawidłowe zastosowanie i błędna wykładnia art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego.

Skarga wniesiona w dniu 20 czerwca 2011 r. — T.M.E. przeciwko Komisji

(Sprawa T-329/11)

(2011/C 252/84)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: T.M.E. S.p.A. — Termomeccanica Ecologia (Mediolan, Włochy) (przedstawiciele: C. Malinconico, S. Fidanza i A. Gigliola, avvocati)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 20 kwietnia 2011 r. wykluczającej konieczność wszczęcia w

stosunku do Rumunii postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom w związku z naruszeniem zasad i dyrektyw wspólnotowych w dziedzinie udzielania zamówień publicznych oraz „Practical Guide to contract procedures financed from the General Budget of the European Communities in the context of external actions”;

— zasądzenie od Komisji Europejskiej odszkodowania w wysokości 18 955 106 EUR albo w większej lub mniejszej kwocie uznanej za słuszną za szkody poniesione przez TME z powodu naruszenia prawa wspólnotowego popełnionego przez samą Komisję Europejską;

— tytułem żądania ewentualnego — zasądzenie od Komisji Europejskiej odszkodowania za szkody związane z utratą szansy przez TME w wysokości 3 791 021 EUR albo w większej lub mniejszej kwocie uznanej za słuszną;

— tytułem dalszego żądania ewentualnego — zasądzenie od Komisji Europejskiej odszkodowania za szkodę wynikającą ze zwłoki Komisji Europejskiej w wykonywaniu jej funkcji odpowiadającego całkowitej kwocie wydatków poniesionych przez TME w wysokości 73 044,32 albo w większej lub mniejszej kwocie uznanej za słuszną;

— obciążenie Komisji kosztami niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga zmierza do stwierdzenia nieważności pisma Komisji Europejskiej z dnia 20 kwietnia 2011 r., w którym wykluczono konieczność wszczęcia w stosunku do Rumunii postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom w związku z naruszeniem zasad i dyrektyw wspólnotowych w dziedzinie udzielania zamówień publicznych oraz „Practical Guide to contract procedures for UE external action” [praktycznego przewodnika dotyczącego procedur udzielania zamówień w ramach działań zewnętrznych UE (zwanego dalej „PG”)] przyjętych przez samą Komisję oraz do uzyskania odszkodowania za szkody spowodowane przez instytucję wspólnotową przy wykonywaniu jej funkcji.

Na poparcie swych żądań skarżąca podnosi następujące zarzuty:

1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia istotnych wymogów proceduralnych PG oraz traktatów lub reguły prawnej związanej z ich stosowaniem.

Skarżąca twierdzi, że wydając zaskarżoną decyzję Komisja Europejska nie wyśtosowała uzasadnionej opinii w przedmiocie oczywistych i poważnych nieprawidłowości wskazanych w postępowaniu przetargowym dotyczącym projektu „Bucharest Wastewater Treatment Plant Rehabilitation: Stage I ISPA 2004/RO/16/P/PE/003-03” i nie wszczęła w konsekwencji w stosunku do Rumunii postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom cofając ponadto udzielone w ramach omawianego przetargu wspólnotowe środki finansowe.

2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia istotnych wymogów proceduralnych, GP oraz przeinaczenia okoliczności faktycznych.

Skarżąca utrzymuje również, że zaskarżony akt jest wadliwy, ponieważ w skutek przeinaczenia okoliczności faktycznych będących przedmiotem skargi Komisja nie uwzględniła oczywistych naruszeń proceduralnych popełnionych przez Primaria Municipiului Bucuresti. Konkretnie zaś Primaria Municipiului Bucuresti od początku wykluczyła ofertę skarżącą z uwagi na rzekome anomalie natury gospodarczej a następnie, po zorientowaniu się iż popełniła poważne naruszenie podjęła próbę uzasadnienia podjętej już decyzji rzekomymi wadami oferty mającymi naturę techniczną. Ponadto Komisja nie uwzględniła okoliczności, iż skarga zmierzająca do stwierdzenia nieważności umowy nie została rozpatrzona przez rumuński organ sądowy ze względu na rzekomy brak uiszczenia opłaty skarbowej w wysokości 7,3 mln EUR, co bezspornie stanowi drastyczne naruszenie prawa do obrony i zasad wspólnotowych.

- 3) Zarzut trzeci dotyczący braku zajęcia przez Komisję stanowiska w przedmiocie dalszych zarzucanych naruszeń.

Skarżąca twierdzi ponadto, że w zaskarżonym piśmie Komisja Europejska nie rozważyła innych aspektów, na jakie zwrócono jej uwagę. W szczególności Komisja nie oceniła w żaden sposób okoliczności, iż skarżąca została osądzona w pierwszej instancji przez ten sam sąd, który orzekł, iż jej skarga była niedopuszczalna wydając wyrok, który został następnie zmieniony w apelacji a zatem przez sędziego, który nie był bezstronny i który powinien być zostać wyłączony, co stanowi niewątpliwe i wyraźne naruszenie prawa do obrony, zasad wspólnotowych oraz art. 6 ust. europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności. Wreszcie jeżeli chodzi o roszczenie odszkodowawcze skarżąca podnosi, iż bierność Komisji tak samo jak brak cofnięcia wspólnotowych środków finansowych udzielonych Rumunii w ramach omawianego projektu spowodowała znaczną szkodę gospodarczą ze względu na brak wykonania umowy objętej zamówieniem publicznym lub utratę szansy jego udzielenia a w każdym razie szkodę wywołaną zwłoką, która zmusiła skarżącą do wszczęcia kosztownego postępowania przed rumuńskimi organami sądowymi.

Skarga wniesiona w dniu 24 czerwca 2011 r. — Italiana Calzature przeciwko OHIM Vicini (Giuseppe GIUSEPPE ZANOTTI DESIGN)

(Sprawa T-336/11)

(2011/C 252/85)

Język skargi: włoski

Strony

Strona skarżąca: Società Italiana Calzature SpA (Mediolan, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci A. Rapisardi i C. Ginevra)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Vicini SpA (San Mauro Pascoli, Włochy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej z dnia 8 kwietnia 2008 r. wydanej w postępowaniu nr R 0634/2010-2 i w efekcie utrzymanie w mocy decyzji Wydziału Sprzeciwów z dnia 5 marca 2010 r. dotyczącej sprzeciwu nr 1350711;

— obciążenie OHIM całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: VICINI S.p.A.

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy zawierający element słowny „GIUSEPPE” (zgłoszenie nr 6513386) dla towarów i usług należących do klas 18 i 25

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Słowny wspólnotowy znak towarowy „ZANOTTI” (nr 244277) dla towarów należących do klasy 25 i graficzny włoski znak towarowy zawierający element słowny „Zanotti” dla towarów należących do klas 18 i 25

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Częściowe uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie sprzeciwu w całości

Podniesione zarzuty: Błędna interpretacja i błędne zastosowanie art. 8 ust. 2 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego.

Skarga wniesiona w dniu 24 czerwca 2011 r. — Italiana Calzature przeciwko OHIM Vicini (Giuseppe BY GIUSEPPE ZANOTTI)

(Sprawa T-337/11)

(2011/C 252/86)

Język skargi: włoski

Strony

Strona skarżąca: Società Italiana Calzature SpA (Mediolan, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci A. Rapisardi i C. Ginevra)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Vicini SpA (San Mauro Pascoli, Włochy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej z dnia 8 kwietnia 2008 r. wydanej w postępowaniu nr R 0918/2010-2 i w efekcie utrzymanie w mocy decyzji Wydziału Sprzeciwów z dnia 30 kwietnia 2010 r. dotyczącej sprzeciwu nr 992653;

— obciążenie OHIM całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: VICINI S.p.A.

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy zawierający element słowny „Giuseppe BY GIUSEPPE ZANOTTI” (zgłoszenie nr 992653) dla towarów należących do klas 18 i 25

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Wcześniejszy słowny wspólnotowy znak towarowy „ZANOTTI” (nr 244277) dla towarów należących do klasy 25

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Częściowe uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie sprzeciwu w całości

Podniesione zarzuty: Błędna interpretacja i błędne zastosowanie art. 8 ust. 2 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego.

Skarga wniesiona w dniu 30 czerwca 2011 r. — Getty Images przeciwko OHIM (PHOTOS.COM)

(Sprawa T-338/11)

(2011/C 252/87)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Getty Images (US) Inc. (Seattle, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: adwokat P.G. Olson)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji wydanej przez Drugą Izbę Odwoławczą Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) w dniu 6 kwietnia 2011 r. w sprawie R 1831/2010-2; oraz
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „PHOTOS.COM” dla towarów i usług z klas 9, 42 i 45 — zgłoszenie do rejestracji wspólnotowego znaku towarowego nr 8549991

Decyzja eksperta: częściowa odmowa rejestracji wspólnotowego znaku towarowego

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i lit. c) w związku z art. 7 ust. 3 rozporządzenia Rady nr 207/2009 z tego względu, że Izba Odwoławcza (i) błędnie uznała, że zgłoszony do rejestracji znak towarowy miał charakter opisowy względem towarów/usług w odniesieniu do których wniesiono o jego rejestrację; (ii) popełniła błąd nie uwzględniając faktu, że nazwa zarejestrowanej domeny skarżącej odpowiada zgłoszo-

nemu do rejestracji znakowi towarowemu i ma wpływ na ocenę charakteru odróżniającego tego znaku towarowego; (iii) nieprawidłowo oceniła, iż przedłożona dokumentacja nie wystarczała do tego, aby wykazać, że znak towarowy uzyskał charakter odróżniający i oparła swoją decyzję na błędnym zrozumieniu i błędnej interpretacji przedstawionego materiału dowodowego. Naruszenie zasad równego traktowania i uzasadnionych oczekiwań, ze względu na to, że Izba Odwoławcza błędnie nie uwzględniła ważności faktu, że w ramach poprzedniego zgłoszenia OHIM udzielił zgody na rejestrację znaku towarowego skarżącej „PHOTOS.COM” w odniesieniu do podobnych towarów i usług.

Skarga wniesiona w dniu 28 czerwca 2011 r. — Hiszpania przeciwko Komisji

(Sprawa T-339/11)

(2011/C 252/88)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: M. Muñoz Pérez, pełnomocnik)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji 2011/244/UE z dnia 15 kwietnia 2011 r. wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR), Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) w części będącej przedmiotem niniejszej skargi oraz
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W zaskarżonej decyzji Komisja wyłącza z finansowania niektóre koszty ekologicznego gospodarowania opakowaniami (dotyczące lat gospodarczych 2006, 2007 i 2008), w wysokości 37 252 551,10 EUR.

Skarżąca twierdzi w tym względzie, że Komisja decyzją 2010/152/UE wyłączyła z finansowania z tytułu EFOGR 33 339 525,05 EUR w odniesieniu do pomocy przeznaczonej na programy operacyjne, ponieważ uznała, iż pomoc wspólnotowa na pokrycie kosztów powstałych w związku z ekologicznym gospodarowaniem opakowaniami w latach gospodarczych 2003–2006 nie została przyznana zgodnie z przepisami Unii. Królestwo Hiszpanii wniosło skargę o stwierdzenie nieważności tej decyzji, która obecnie jest rozpatrywana pod sygnaturą T-230/10.

Argumenty podniesione w niniejszej skardze pokrywają się z argumentami przedstawionymi w sprawie T-230/10.

**Skarga wniesiona w dniu 30 czerwca 2011 r. —
Ecologistas en Acción-CODA przeciwko Komisji**

(Sprawa T-341/11)

(2011/C 252/89)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Ecologistas en Acción-CODA (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciel: J. Doreste Hernández, abogado)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji odmownej ze względu na brak odpowiedzi w wymaganym terminie Sekretariatu Generalnego Komisji Europejskiej odmawiającej udostępnienia żądanych dokumentów w postępowaniu GESTDEM 2011/6;

— stwierdzenie, że ECOLOGISTAS EN ACCION są uprawnieni do otrzymania żądanych dokumentów, udzielenia dostępu do których Komisja niesłusznie odmówiła:

a) Summary by the Spanish Ministry of Environment of the information submitted to the European Commission concerning the environmental assessment of the construction of the Granadilla Port, transmitted to the Permanent Representation of Spain to the European Union on 4 November 2005,

b) Nota wyjaśniająca, complementary information by Gobierno de Canarias, November 2005,

c) Alternative analysis concerning the location of the Granadilla Port by Gobierno de Canarias, July 2005, oraz

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Źródłem niniejszego żądania jest wniosek o udostępnienie dokumentów o charakterze środowiskowym, w sposób dorozumiany odrzucony przez Komisję Europejską.

Informacją, której udostępnienia odmówiono są trzy dokumenty przedstawione przez administrację hiszpańską Komisji Europejskiej w celu wydania opinii na podstawie art. 6 ust. 4 dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz.U. L 206, s. 7) dotyczącej budowy portu w Granadilla (Tenerifa, Hiszpania).

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do doku-

mentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145, s. 43)

— w tym względzie skarżąca twierdzi, że pozwana nie poinformowała na piśmie ECOLOGISTAS EN ACCIÓN o przyczynach odmowy dostępu do trzech żądanych dokumentów i pozostawiła Królestwu Hiszpanii kwestię rozstrzygnięcia w przedmiocie wniosku o udostępnienie tych dokumentów, podczas gdy nie są objęte żadnym z wyjątków przewidzianych w art. 2 ust. 1, 2 i 3 wspomnianego rozporządzenia.

2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia rozporządzenia (WE) nr 1367/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. w sprawie zastosowania postanowień Konwencji z Aarhus o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska do instytucji i organów Wspólnoty (Dz.U. L 264, s. 13).

— Zdaniem skarżącej ze względu na to, że trzy żądane dokumenty są „informacjami o środowisku”, dorozumiana odmowa dostępu powoduje naruszenie litery i ducha wyżej wymienionego rozporządzenia i Konwencji z Aarhus.

**Skarga wniesiona w dniu 30 czerwca 2011 r. — CEEES i
Asociación de Gestores de Estaciones de Servicio
przeciwko Komisji**

(Sprawa T-342/11)

(2011/C 252/90)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Confederación Española de Empresarios de Estaciones de Servicio (CEEES) (Hiszpania) i Asociación de Gestores de Estaciones de Servicio (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciele: A. Hernández Pardo, adwokat, i B. Marín Corral, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności zaskarżonego aktu i

— w związku z powyższym, nałożenie przez Komisję grzywny lub okresowej kary pieniężnej na REPSOL ze względu na naruszenie art. 9 rozporządzenia nr 1/2003.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga dotyczy decyzji Komisji Europejskiej z dnia 28 kwietnia 2011 r. wydanej w sprawie COMP/39461/CEEES AOP-REPSOL, mającej za przedmiot rozstrzygnięcie o dopuszczeniu skargi złożonej w dniu 30 maja 2007 r. przez skarżące. Skargę tę oparto na trzech podstawowych zarzutach:

- a) Istnieniu porozumień horyzontalnych Asociación de Operadores Petrolíferos (AOP) i jego członków, które ograniczały konkurencję między nimi.
- b) Naruszeniu art. 101 i 102 TFUE poprzez utrzymywanie cen sprzedaży detalicznej.
- c) Niezastosowaniu się przez REPSOL do decyzji Komisji z dnia 12 kwietnia 2006 r. (2006/446/WE) dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 traktatu WE i wydanej zgodnie z art. 9 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 (sprawa COMP/B-1/38.348 — Repsol CPP); jak również konsekwencje wynikające z tego uchybienia.

W zaskarżonej decyzji Komisja stwierdza, że nie istniały wystarczające podstawy do przyjęcia przeciwko REPSOL żadnego ze środków ustanowionych w rozporządzeniu (WE) nr 1/2003 w przypadku niewywiązywania się przez strony z ciążących na nich zobowiązań.

W uzasadnieniu skargi skarżąca podnosi dwa zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 9 rozporządzenia (WE) nr 1/2003, wraz z naruszeniem zasady bezpośredniej skuteczności prawa wspólnotowego.
- w tym zakresie skarżąca w szczególności twierdzi, że, w świetle ustaleń Autoridad Nacional de la Competencia (krajowego organu ochrony konkurencji), Komisja nie może pominąć okoliczności nieprzestrzegania zobowiązań ciążących na REPSOL poprzez działania polegające na ustalaniu cen sprzedaży; będące praktyką, której zobowiązał się unikać. Okoliczności faktyczne ustalone przez krajowy organ ochrony konkurencji dotyczące naruszenia art. 101 TFUE powinny być bowiem wystarczycy Komisji do uznania za w pełni dowiedzione, że REPSOL nie wywiązał się ze swych zobowiązań oraz, że
 - brak działania Komisji wobec nieprzestrzegania decyzji w sprawie zobowiązań, z uwagi na to, że przysługują jej uprawnienia dyskrecyjne w tym zakresie, zagraża zdaniem skarżącej samej istocie mechanizmów, które leżą u podstaw przyjęcia zobowiązań jako alternatywnego rozwiązania dla wszczęcia postępowania zmierzającego do nałożenia grzywien, przekształcając uprawnienia dyskrecyjne Komisji w uprawnienie arbitralne, mogące doprowadzić do rażącej odmowy ochrony sądowej
- 2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 23 ust. 2 lit. c) i art. 24 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr (WE) nr 1/2003.
- Zdaniem skarżącej wobec naruszenia art. 9 rozporządzenia (WE) nr 1/2003, takiego jak będące przedmiotem niniejszego postępowania, Komisja powinna była nałożyć grzywnę i okresową karę pieniężną zgodnie z ww. przepisami.

Skarga wniesiona w dniu 28 czerwca 2011 r. — Królestwo Niderlandów przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa T-343/11)

(2011/C 252/91)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Królestwo Niderlandów (przedstawiciele: C. Wissels, M. de Ree, B. Koopman i C. Schillemans, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności art. 1 decyzji wykonawczej Komisji 2011/244/UE z dnia 15 kwietnia 2011 r. wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR), Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) w zakresie, w jakim art. 1 tej decyzji dotyczy Niderlandów i wyłączenia z finansowania kwoty 22 691 407,79 EUR reprezentującej wydatki zadeklarowane w latach 2006-2008 w ramach programów operacyjnych i uznania organizacji producentów;
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W decyzji 2011/244/UE Komisja potraktowała wszystkie koszty z tytułu nadruków na opakowaniach, niezależnie od ich rodzaju i przeznaczenia, jako ogólne koszty produkcji w rozumieniu załącznika II do rozporządzenia nr 1433/2003 ⁽¹⁾ i w związku z tym nie uwzględniła tych kosztów w ramach finansowania ze środków wspólnotowych. Rząd niderlandzki zajmuje stanowisko, zgodnie z którym umieszczanie na opakowaniach nadruku odzwierciedlającego markę lub znak towarowy organizacji producentów, służące promocji, musi zostać uznane za promocję ogólną lub promocje oznakowań jakościowych i promocję marek lub znaków towarowych organizacji producentów. Zgodnie z załącznikiem I do rozporządzenia nr 1433/2003 koszty takich wydatków mogą zostać jak najbardziej uwzględnione w ramach finansowania.

Ponadto decyzją 2011/244/UE Komisja wyłączyła całkowicie z finansowania programy operacyjne realizowane przez organizację producentów FresQ w sezonie sprzedaży 2004-2007, w oparciu o uzasadnienie, że ta organizacja producentów nie spełnia wymogów uznania określonych w rozporządzeniu nr 2200/96 ⁽²⁾ i w rozporządzeniu nr 1432/2003. Komisja oparła

tę ocenę na stwierdzeniu, iż pewne filie organizacji producentów FresQ są nastawione wyłączenie na produkcję jednego producenta i że w wyniku utraty wpływu przez tego producenta na organizację filii FresQ nie spełnia już swojej centralnej funkcji w zakresie zbytu i określania cen. Rząd niderlandzki kwestionuje to stanowisko oraz płynącą z niego konsekwencję, iż władze niderlandzkie powinny były odwołać uznanie udzielone organizacji producentów FresQ.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 7 ust. 4 rozporządzenia nr 1258/1999⁽³⁾ i art. 31 rozporządzenia nr 1290/2005⁽⁴⁾, w związku z art. 15 rozporządzenia nr 2200/96 i art. 8 w związku z pkt 8 i 9 załącznika I do rozporządzenia nr 1433/2003 na skutek potraktowania wydatków z tytułu nadruków na opakowaniach jako ogólne koszty produkcji i w konsekwencji wyłączenia ich z finansowania.
- 2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 7 ust. 4 rozporządzenia nr 1258/1999 i art. 31 rozporządzenia nr 1290/2005, w związku z art. 11 rozporządzenia nr 2200/96 i art. 6 i 7 rozporządzenia nr 1432/2003 na skutek sformułowania wniosku, iż kryteria uznania nie zostały spełnione przez organizację producentów FresQ.
- 3) Ewentualnie zarzut trzeci, dotyczący naruszenia art. 7 ust. 4 rozporządzenia nr 1258/1999 i art. 31 rozporządzenia nr 1290/2005, w związku z art. 21 rozporządzenia nr 1432/2003, na skutek okoliczności, że wsparcie otrzymane przez FresQ w sezonie sprzedaży 2004-2007 nie zostało uwzględnione w ramach współfinansowania przez Wspólnotę.
- 4) Dodatkowo ewentualnie zarzut czwarty dotyczący naruszenia art. 7 ust. 4 rozporządzenia nr 1258/1999 i art. 31 rozporządzenia nr 1290/2005 oraz zasady proporcjonalności, ponieważ wysokość korekty finansowej jest niewspółmierna w stosunku do rzeczywistego ryzyka finansowego ponoszonego przez Fundusz Rolny.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1433/2003 z dnia 11 sierpnia 2003 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 2200/96 w odniesieniu do funduszy operacyjnych, programów operacyjnych i pomocy finansowej (Dz.U. L 203, s. 25)

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2200/96 z dnia 28 października 1996 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku owoców i warzyw (Dz.U. L 297, s. 1)

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1258/99 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej (Dz.U. L 160, s. 103)

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1290/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej (Dz.U. L 209, s. 1)

Skarga wniesiona w dniu 7 lipca 2011 r. — Gollnisch przeciwko Parlamentowi

(Sprawa T-346/11)

(2011/C 252/92)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Bruno Gollnisch (Limonest, Francja) (przedstawiciel: G. Dubois, adwokat)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Parlamentu Europejskiego o uchyleniu immunitetu parlamentarnego skarżącego, podjętej w dniu 10 maja 2011 r. poprzez przyjęcie sprawozdania nr A7-0155/2011;
- zasądzenie na rzecz B. GOLLNISCHA kwoty 8 000 EUR tytułem zadośćuczynienia;
- zasądzenie na rzecz B. GOLLNISCHA kwoty 4 000 EUR tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego i przygotowania skargi w niniejszej sprawie.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący żąda, po pierwsze, stwierdzenia nieważności decyzji Parlamentu Europejskiego z dnia 10 maja 2011 r. w sprawie przyjęcia sprawozdania komisji prawnej (A7-0155/2011) i oddalenia wniosku o skorzystanie z immunitetu i przywilejów Bruno Gollnicha [2010/2284(IMM)], a po drugie zasądzenia zadośćuczynienia za krzywdę, jakiej skarżący miał doznać w związku z zaskarżoną decyzją.

Na poparcie skargi skarżący podnosi siedem zarzutów.

- 1) Zarzut pierwszy, oparty na naruszeniu art. 9 protokołu w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej z dnia 8 kwietnia 1985 r.
- 2) Zarzut drugi, oparty na konieczności zastosowania w niniejszej sprawie art. 9 tego protokołu.
- 3) Zarzut trzeci, oparty na naruszeniu utrwalonej praktyki komisji prawnej Parlamentu Europejskiego.
- 4) Zarzut czwarty, oparty na braku poszanowania zasady pewności prawa Unii Europejskiej i naruszeniu zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań.

- 5) Zarzut piąty, oparty na naruszeniu niezależności poselskiej.
- 6) Zarzut szósty, oparty na naruszeniu przepisów regulaminu Parlamentu Europejskiego dotyczących procedury prowadzącej do cofnięcia mandatu posła.
- 7) Zarzut siódmy, oparty na naruszeniu zasady kontradyktoryjności i prawa do obrony skarżącego.

xSkarga wniesiona w dniu 7 lipca 2011 r. — Gollnisch przeciwko Parlamentowi

(Sprawa T-347/11)

(2011/C 252/93)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Bruno Gollnisch (Limonest, Francja) (przedstawiciel: G. Dubois, adwokat)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Parlamentu Europejskiego o uchyleniu immunitetu parlamentarnego skarżącego, podjętej w dniu 10 maja 2011 r. poprzez przyjęcie sprawozdania nr A7-0154/2011;
- zasądzenie na rzecz B. GOLLNISCHA kwoty 8 000 EUR tytułem zadośćuczynienia;
- zasądzenie na rzecz B. GOLLNISCHA kwoty 4 000 EUR tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego i przygotowania skargi w niniejszej sprawie.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący żąda, po pierwsze, stwierdzenia nieważności decyzji Parlamentu Europejskiego z dnia 10 maja 2011 r. w sprawie przyjęcia sprawozdania komisji prawnej (A7-0154/2011) i oddalenia wniosku o skorzystanie z immunitetu i przywilejów Bruno Gollnisch [2010/2097(IMM)], a po drugie zasądzenia zadośćuczynienia za krzywdę, jakiej skarżący miał doznać w związku z zaskarżoną decyzją.

Na poparcie skargi skarżący podnosi siedem zarzutów.

- 1) Zarzut pierwszy, oparty na naruszeniu art. 9 protokołu w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej z dnia 8 kwietnia 1985 r.
- 2) Zarzut drugi, oparty na konieczności zastosowania w niniejszej sprawie art. 9 tego protokołu.
- 3) Zarzut trzeci, oparty na naruszeniu utrwalonej praktyki komisji prawnej Parlamentu Europejskiego.

- 4) Zarzut czwarty, oparty na braku poszanowania zasady pewności prawa Unii Europejskiej i naruszeniu zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań.

5) Zarzut piąty, oparty na naruszeniu niezależności poselskiej.

6) Zarzut szósty, oparty na naruszeniu przepisów regulaminu Parlamentu Europejskiego dotyczących procedury prowadzącej do cofnięcia mandatu posła.

7) Zarzut siódmy, oparty na naruszeniu zasady kontradyktoryjności i prawa do obrony skarżącego.

Skarga wniesiona w dniu 29 czerwca 2011 r. — Event przeciwko OHIM — CBT Comunicaci3n Multimedia (eventer EVENT MANAGEMENT SYSTEMS)

(Sprawa T-353/11)

(2011/C 252/94)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Event Holding GmbH & Co. KG (Kolonja, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci G. Schoenen i V. T3belmann)

Strona pozwana: Urz3d Harmonizacji w ramach Rynku Wewn3trznego (znaki towarowe i wzory)

Stron3 postępowania przed Izb3 Odwoławcz33 była równie3: CBT Comunicaci3n Multimedia, SL (Getxo, Hiszpania)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urz3du Harmonizacji w ramach Rynku Wewn3trznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 29 marca 2011 r. w sprawie R 939/2010-2;
- orzeczenie, że strona pozwana pokryje w3sne koszty oraz koszty poniesione przez stron3 skarż3c3;
- orzeczenie, że CBT Comunicaci3n Multimedia, SL pokryje w3sne koszty, je3eli przyst3pi do sprawy w charakterze interwenienta.

Zarzuty i główne argumenty

Zg3aszaj3cy wsp3lnotowy znak towarowy: CBT Comunicaci3n Multimedia, SL

Zg3oszony wsp3lnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy „eventer EVENT MANAGEMENT SYSTEMS” dla towar3w i us3g z klas 9, 35, 41 i 42 — zg3oszenie wsp3lnotowego znaku towarowego nr 6483606

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: strona skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: słowny znak towarowy „Event” zarejestrowany w Niemczech pod nr 39 548 073.6 dla usług z klas 35, 36, 42 i 43

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: oddalenie sprzeciwu w całości

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 207/2009, z tego względu, że Izba Odwoławcza błędnie orzekła, że nie było podstaw do odmowy rejestracji wspólnotowego znaku towarowego „eventer EVENT MANAGEMENT SYSTEMS”. Mając na uwadze podobieństwo tych znaków towarowych oraz podobieństwo usług objętych obydwoma znakami towarowymi istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd w przypadku tych dwóch znaków towarowych.

Skarga wniesiona w dniu 1 lipca 2011 r. — Bimbo przeciwko OHIM — Grupo Bimbo (GRUPO BIMBO)

(Sprawa T-357/11)

(2011/C 252/95)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Bimbo, SA (Barcelona, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat J. Carbonell Callicó)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Grupo Bimbo, SAB de CV (Meksyk, Meksyk)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- zmianę decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej z dnia 14 kwietnia 2011 r. zgodnie z art. 65 ust. 3 rozporządzenia nr 207/2009, ze względu na naruszenie art. 8 ust. 5 tego rozporządzenia oraz odmowę rejestracji przedmiotowego graficznego znaku towarowego 5.025.598 „GRUPO BIMBO” — w całości w odniesieniu do wszystkich objętych zgłoszeniem towarów i usług
- posiłkowo, i jedynie w przypadku nieuwzględnienia poprzedniego żądania, stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej z dnia 14 kwietnia 2011 r. ze względu na naruszenie art. 8 ust. 5 rozporządzenia nr 207/2009.
- obciążenie pozwanych kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Grupo Bimbo, S.A.B de C.V.

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy zawierający element słowny „GRUPO BIMBO” (zgłoszenie do rejestracji nr 5.025.598) dla towarów i usług z klas 5, 29, 30, 31, 32, 35 i 43.

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: hiszpański słowny znak towarowy „BIMBO” (nr 2689.432) dla towarów z klas 5, 29 i 30 oraz różne hiszpańskie graficzne znaki towarowe (nr 464.785, nr 2.244.562, nr 2.244.563 i nr 2.255.097), które zawierają element słowny „BIMBO” dla towarów i usług z klas 29, 30, 31, 32, 35 i 42.

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: częściowe uchylene decyzji będącej przedmiotem odwołania

Podniesione zarzuty: błędna wykładnia i zastosowanie art. 8 ust. 5 rozporządzenia nr 207/2009, ze względu na to, iż po ustaleniu, że znaki towarowe „BIMBO”, na które powołano się w sprzeciwie, są znakami powszechnie znanymi na rynku hiszpańskim i że zgłoszony znak towarowy „GRUPO BIMBO” jest praktycznie identyczny ze tymi znakami, Izba Odwoławcza zezwoliła na częściową rejestrację tego znaku towarowego, z tego względu, iż wnosząca sprzeciw nie udowodniła, że nastąpiło czerpanie nienależnej korzyści z powszechnej znajomości lub odróżniającego charakteru jej znaków towarowych lub, że istniało zagrożenie dla tej powszechnej znajomości czy też charakteru odróżniającego.

Skarga wniesiona w dniu 27 czerwca 2011 r. — Włochy przeciwko Komisji

(Sprawa T-358/11)

(2011/C 252/96)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Republika Włoska (przedstawiciel: P. Marchini, avvocato dello Stato)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności następujących aktów: decyzji wykonawczej C(2011) 2517 przyjętej przez Komisję Europejską w dniu 15 kwietnia 2011 r. o wyłączeniu finansowania przez Unię Europejską kosztów poniesionych przez Włochy w ramach Sekcji Gwarancji EFOGR dotyczących „Przechowywania publicznego — cukier” w roku finansowym 2006 (ryczałtowa korekta o 10 % w odniesieniu do kwoty 171 418,00 EUR), 2007 (ryczałtowa korekta o 10 % w odniesieniu do kwoty 182 006,00 EUR), 2008 (ryczałtowa korekta o 10 % w odniesieniu do kwoty 111 062,00 EUR), 2009 (ryczałtowa korekta o 10 % w odniesieniu do kwoty 34 547,00 EUR), „Wzrostu kosztów

przechowywania o 35 %” w roku finansowym 2006 (ryczałtowa korekta o 5 % w odniesieniu do kwoty 781 044,00), „Spóźnionych kontroli stanu zapasów”, uznanych w załączniku, o którym mowa w art. 1 tej decyzji za niezgodne z przepisami prawa UE; pisma Dyrekcji Generalnej ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów Wiejskich, Dyrekcji J. Audyt wydatków na cele rolne Komisji Europejskiej nr ARES (2011) 2287 z dnia 3 stycznia 2011 r. i załączonego do niego pkt 2, w których przedstawiono ostateczne powody zajęcia stanowiska w następstwie sprawozdania organu pojednawczego w sprawie 10/IT/435 będących aktami, w oparciu o które została wydana powyższa decyzja; pisma Dyrekcji Generalnej ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów Wiejskich, Dyrekcji J. Audyt wydatków na cele rolne Komisji Europejskiej nr ARES (2010) 57525 z dnia 3 lutego 2010 r. oraz załącznika do niego zawierającego powody wyłączenia finansowania, będących aktami, w oparciu o które została wydana powyższa decyzja;

— posiłkowo, uwzględnienie zarzutu niezgodności z prawem rozporządzenia (WE) nr 915/2006.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi siedem zarzutów.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia istotnych wymogów formalnych (art. 296 TFUE, dawniej: art. 253 TWE) poprzez brak wystarczającej analizy ryczałtowej korekty wydatków „Wzrost kosztów przechowywania o 35 %” w roku finansowym 2006, 2007, 2008 i 2009.

Zdaniem rządu włoskiego, Komisja nie zbadała w sposób należyty dowodów przedstawionych przez A.g.e.a. [Agenzia per le erogazioni in agricoltura (agencja ds. płatności rolnych)] i wykazujących, że badanie rynku zostało przeprowadzone oraz że znane były przyczyny wzrostu cen za wynajem silosów, które wynikały właśnie z trudnej sytuacji jaka w 2005 r. panowała na rynku wynajmu przestrzeni w magazynowanie zapasów cukru.

- 2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia istotnych wymogów formalnych (art. 296 TFUE, dawniej: art. 253 TWE) pod kątem braku uzasadnienia w odniesieniu do ryczałtowej korekty wydatków „Wzrost kosztów przechowywania o 35 %” w roku finansowym 2006, 2007, 2008 i 2009.

Według tego zarzutu Komisja nie przedstawiła powodów, ze względu na które zaświadczenia urzędników Agea i taryfikator jednego z głównych przedsiębiorstw zajmujących się magazynowaniem nie zostały uznane za dokumenty dowodowe mogące wykazać, że ogół przedsiębiorstw cukrowniczych wniosł o podwyższenie cen w skali do 50 %.

- 3) Zarzut trzeci dotyczący naruszenia i błędnej interpretacji art. 8 rozporządzenia (WE) nr 884/2006 i załącznika I do tego rozporządzenia oraz art. 4 rozporządzenia (WE) nr 2148/96 w wersji zmienionej załącznikiem do rozporządzenia Komisji (WE) nr 915/2006 a także naruszenia zasady pewności prawa, zasady retroaktywności przepisów oraz zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań w odniesieniu do ryczałtowej korekty o 5 % w roku finansowym 2006 za „Spóźnione kontrole stanu zapasów”.

Rząd włoski utrzymuje, iż Komisja naruszyła przepisy przejściowe zawarte w załączniku I do rozporządzenia nr 884/2006, pkt A/II/5. Ponieważ Agea przeprowadziła już wspomniane czynności w ramach kontroli wewnętrznych na podstawie przepisów krajowych i poinformowała o nich służby Komisji w trakcie inspekcji w maju 2007 r. poprzez przekazanie wszystkich rejestrów załadunku i rozładunku oraz protokołów przepisy przejściowe powinny były znaleźć zastosowanie z takim skutkiem, że nie powinna być nałożona kara na państwo włoskie, które z uwagi na obiektywne trudności organizacyjne w odniesieniu do koordynacji z Agecontrol miało prawo przekazać jedynie dokument mający charakter streszczenia w lutym 2007 r. Rząd włoski zarzuca naruszenie zasad: pewności prawa, zakazu retroaktywności przepisów, ochrony uzasadnionych oczekiwań a także zasady proporcjonalności z tego względu, iż natychmiastowe zastosowanie obowiązku sporządzenia wykazu zapasów w odniesieniu do czynności, które w chwili wejścia w życie ww. rozporządzeń w dniach 23 i 24 czerwca 2006 r. (a w szczególności załącznika do rozporządzenia nr 915/2006) i krótko przed zamknięciem rachunków dotyczących EFOGR za 2006 r. stanowi naruszenie powyższych zasad.

- 4) Zarzut czwarty dotyczący naruszenia istotnych wymogów formalnych (art. 296 TFUE, dawniej: art. 253 TWE) pod kątem braku uzasadnienia w odniesieniu do ryczałtowej korekty o 5 % w roku finansowym 2006 za „Spóźnione kontrole stanu zapasów”.

Zdaniem rządu włoskiego, Komisja nie uzasadniła w sposób należyty braku uwzględnienia propozycji organu pojednawczego, zgodnie z którą nowe przepisy dotyczące terminu na sporządzenie wykazu zapasów zawarte w rozporządzeniu (WE) nr 915/2006 miały stosować się jedynie do przepływów cukru, które nastąpiły po wejściu w życie tych przepisów a nie ze skutkiem wstecznym do całego roku finansowego 2006, co skutkowało by obniżeniem ryczałtowej korekty w stosunku odpowiadającym upływowi czasu (ok. 8 miesięcy).

- 5) Zarzut piąty dotyczący niezgodności z prawem rozporządzenia nr 915/2006.

Rząd włoski podniósł zarzut niezgodności z prawem tego rozporządzenia w zakresie w jakim nałożyło ono obowiązek prowadzenia wykazu końcowych zapasów w roku finansowym 2004-5 (30 września 2005 r.), początkowych zapasów w roku finansowym 2005-6 (1 października 2005 r.) i końcowych zapasów w roku finansowym 2005-6 (30 września 2006 r.) w trakcie roku finansowego 2006 na zaledwie trzy miesiące przed nowym terminem sporządzenia wykazów. Zdaniem skarżącej, nakazanie w drodze rozporządzenia działań dotyczących faktów, które miały miejsce w przeszłości i już nie istnieją oraz następnie nałożenie sankcji za brak podjęcia takich działań mającej postać ryczałtowej korekty jest sprzeczne z ogólnymi zasadami prawa wspólnotowego.

- 6) Zarzut szósty dotyczący naruszenia istotnych wymogów formalnych (art. 296 TFUE, dawniej: art. 253 TWE) pod kątem braku uzasadnienia i braku przedstawienia dowodów.

Zdaniem rządu włoskiego, Komisja dopuściła się błędnej interpretacji okoliczności faktycznych zarządzając dokonanie ryczałtowej korekty w oparciu o błędne założenie DG AGRI, że Agea nie przeprowadziła kontroli wwozu i wywozu cukru oraz że „doszło do przepływu około 127 000 ton cukru (bez oficjalnego zbadania wagi)”. Ponadto rząd włoski zarzuca również brak przedstawienia dowodów w odniesieniu do okoliczności, że „nie przeprowadzono corocznej kontroli stanu zapasów [...] kiedy przystępowano do operacji magazynowania” oraz okoliczności, że „około 127 000 ton cukru zostało przeniesionych (bez oficjalnego sprawdzenia wagi) między 30 września 2006 r. (dniem, do którego wykaz miał zostać sporządzony) a lutym 2007 r.”. W istocie, wobec dokumentów dowodowych przedstawionych przez Agea a mianowicie ksiąg zawierających informacje na temat liczb dotyczących przepływu i magazynowania cukru w odniesieniu do każdego depozytu, które przekazane zostały służbom Komisji, służby te nie mogą przyjąć przeciwnego stanowiska nie przedstawiając w tym względzie dowodów.

- 7) Zarzut siódmy dotyczący naruszenia istotnych wymogów formalnych (art. 296 TFUE, dawniej: art. 253 TWE) pod kątem braku uzasadnienia i braku przedstawienia dowodów w odniesieniu do podniesionego niebezpieczeństwa wyrządzenia Funduszowi szkody.

Zdaniem rządu włoskiego, decyzja obarczona jest brakiem uzasadnienia ze względu na pominięcie analizy praktycznego skutku kontroli przeprowadzonych przez Agea w odniesieniu do wwozu i wywozu cukru oraz jego miesięcznych zapasów.

Skarga wniesiona w dniu 7 lipca 2011 r. — Stichting Greenpeace Nederland i PAN Europe przeciwko Komisji

(Sprawa T-362/11)

(2011/C 252/97)

Język postępowania: angielski

Strony

Skarżące: Stichting Greenpeace Nederland (Amsterdam, Niderlandy) i Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: adwokat B. Kloostra)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że decyzja Komisji z dnia 6 maja 2011 r. narusza rozporządzenie (WE) 1049/2001 ⁽¹⁾
- stwierdzenie, że decyzja Komisji z dnia 6 maja 2011 r. narusza Konwencję z Aarhus o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz o dostępie do wymiaru sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska, rozporządzenie (WE) 1049/2001 oraz rozporządzenie nr 1367/2006 ⁽²⁾;
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z 6 maja 2011 r.
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argument

Strona skarżąca opiera uzasadnienie swej skargi na dwóch zarzutach.

- 1) W ramach zarzutu pierwszego strona skarżąca twierdzi, że zaskarżona decyzja narusza art. 8 ust.1 i 2 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001, ponieważ Komisja nie rozpatrzyła wniosku potwierdzającego strony skarżącej w przewidzianym terminie oraz nie podała szczegółowych powodów takiej decyzji.
- 2) W ramach zarzutu drugiego strona skarżąca twierdzi, że Komisja w zaskarżonej decyzji naruszyła art. 4 Konwencji z Aarhus, art. 4 ust. 2 i 5 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 oraz art. 6 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1367/2006, ponieważ nie uwzględniła, że:
 - powód odmowy jest niezgodny z Konwencją z Aarhus;
 - wnioskowane informacje stanowią informacje dotyczące emisji do środowiska oraz, że
 - za ujawnieniem wnioskowanych przez stronę skarżącą informacji przemawia nadrzędny interes publiczny.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. 2001 L 145, s. 43)

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1367/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. w sprawie zastosowania postanowień Konwencji z Aarhus o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska do instytucji i organów Wspólnoty (Dz.U. L 264, s. 13)

SĄD DO SPRAW SŁUŻBY PUBLICZNEJ

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (trzecia izba) z dnia 15 czerwca 2011 r. — Brito Sequeira Carvalho przeciwko Komisji

(Sprawa F-17/05 REV)

(Służba publiczna — Skarga o wznowienie postępowania zakończony wyrokiem — Nowa okoliczność faktyczna — Brak — Niedopuszczalność skargi)

(2011/C 252/98)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: José Antonio de Brito Sequeira Carvalho (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci N. Kanyonga Mulumba i M. Boury)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciel: D. Martin, pełnomocnik)

Przedmiot sprawy

Skarga o wznowienie postępowania zakończony wyrokiem trzeciej izby Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 13 grudnia 2006 r. w sprawie F-17/05

Sentencja wyroku

- 1) Skarga o wznowienie postępowania zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) José Antonio de Brito Sequeira Carvalho pokrywa całość kosztów postępowania.

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (trzecia izba) z dnia 14 grudnia 2010 r. — Michail przeciwko Komisji

(Sprawa F-67/05 RENV)

(Służba publiczna — Urzędnicy — Przekazanie sprawy do Sądu po uchyleniu wyroku — Sprawozdanie z przebiegu kariery zawodowej — Postępowanie w sprawie oceny za 2003 r. — Skarga o stwierdzenie nieważności — Skarga o odszkodowanie)

(2011/C 252/99)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Christos Michail (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: adwokat C. Meïdanis)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo J. Currall i K. Herrmann, pełnomocnicy, następnie J. Currall i K. Herrmann, pełnomocnicy, wspierani przez adwokatów E. Bourtzalasa oraz I. Antypasa)

Przedmiot sprawy

Z jednej strony skarga o stwierdzenie nieważności sprawozdania z przebiegu kariery zawodowej skarżącego w ramach postępowania w sprawie oceny za okres od dnia 1 kwietnia 2003 r. do dnia 31 grudnia 2003 r. i z drugiej strony żądanie naprawienia szkody (wcześniej sprawa T-284/05) — Sprawa T-49/08 P przekazana Sądowi po uchyleniu wyroku.

Sentencja wyroku

- 1) Stwierdza się nieważność sprawozdania z przebiegu kariery zawodowej C. Michaila za okres od dnia 1 kwietnia 2003 r. do dnia 31 grudnia 2003 r.
- 2) Zasądza się zapłatę przez Komisję Europejską na rzecz C. Michaila kwoty 1 000 EUR.
- 3) Komisja Europejska pokrywa całość kosztów postępowania.

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 14 kwietnia 2011 r. — Irmantas Šimonis przeciwko Komisji

(Sprawa F-113/07) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Urzędnicy — Przeniesienie międzyinstytucjonalne — Prawnik lingwista — Zastąpienie uzasadnienia innym uzasadnieniem — Wymóg minimalnego okresu stażu pracy)

(2011/C 252/100)

Język postępowania: litewski

Strony

Strona skarżąca: Irmantas Šimonis (Luksemburg, Luksemburg) (przedstawiciel: adwokat V. Vilkas)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Steiblytė i K. Herrmann, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę skarżącą: Republika Litewska (przedstawiciele: D. Kriaučiūnas i E. Matulionytė, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji, poprzez którą w trakcie procedury naboru na stanowisko będące przedmiotem ogłoszenia o naborze nr COM/2007/142 zrezygnowała ona ze złożenia wniosku o przeniesienie skarżącego do Komisji i wykluczyła go z procedury naboru.

Sentencja wyroku

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji, poprzez którą Komisja Europejska wykluczyła Irmantasa Simonisa z procedury naboru przewidzianej w ogłoszeniu o naborze COM/2007/142, rezygnując ze złożenia wniosku do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej o jego przeniesienie.
- 2) Komisja Europejska pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez skarżącego.
- 3) Republika Litewska pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 79 z 29.3.2008 r., s. 36.

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 17 lutego 2011 r. — Strack przeciwko Komisji

(Sprawa F-119/07) (¹)

(Służba publiczna — Urzędnicy — Postępowanie mediacyjne — Akt niekorzystny — Artykuł 73 regulaminu pracowniczego — Konsolidacja — Wstępne odszkodowanie)

(2011/C 252/101)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Guido Strack (Kolonja, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat H. Tettenborn)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Currall i B. Eggers, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Stwierdzenie nieważności szeregu decyzji Komisji oddalających wnioski skarżącego o wszczęcie postępowania mediacyjnego, natychmiastową interwencję i przyjęcie środków w celu rozwiązania konfliktów, jak również o wypłatę zaliczki na podstawie art. 19 ust. 4 wspólnych przepisów ubezpieczeniowych. Żądanie odszkodowania.

Sentencja wyroku

- 1) Stwierdza się nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 26 lutego 2007 r. o odmowie zapłaty na rzecz G. Stracka wstępnego odszkodowania na podstawie art. 19 ust. 4 wspólnych przepisów ubezpieczeniowych.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.

- 3) Komisja pokrywa własne koszty a także połowę kosztów poniesionych przez G. Stracka.
- 4) Guido Strack pokrywa połowę własnych kosztów.

(¹) Dz.U. C 183 z 19.7.2008, s. 32.

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 15 marca 2011 r. — Strack przeciwko Komisji

(Sprawa F-120/07) (¹)

(Służba publiczna — Urzędnicy — Przeniesienie dni urlopu rocznego — Artykuł 4 załącznika V do regulaminu pracowniczego — Względy związane z wymaganiami służby — Artykuł 73 regulaminu pracowniczego — Dyrektywa 2003/88/WE — Prawo do płatnego urlopu rocznego — Zwolnienie chorobowe)

(2011/C 252/102)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Guido Strack (Kolonja, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat H. Tettenborn)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Currall i B. Eggers, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Stwierdzenie nieważności szeregu decyzji Komisji dotyczących wniosku o przeniesienie z 2004 r. na 2005 r. niewykorzystanego urlopu rocznego przekraczającego próg 12 dni. Zasądzenie od Komisji odszkodowania rekompensującego 26,5 dnia urlopu rocznego niewykorzystanego i niezapłaconego, powiększonego o 2 % odsetek rocznie.

Sentencja wyroku

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Komisji Europejskiej z dnia 15 marca 2007 r. o oddaleniu wniosku G. Stracka o przeniesienie niewykorzystanych dni urlopu z 2004 r.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Komisja Europejska pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez G. Stracka.

(¹) Dz.U. C 315 z 22.12.2007, s. 50.

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 14 kwietnia 2011 r. — Clarke i in. przeciwko OHIM

(Sprawa F-82/08) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Personel tymczasowy — Artykuł 8 WZIP — Klauzula rozwiązująca umowę w przypadku, gdy pracownik nie zostanie wpisany na listę rezerwy konkursu — Konkursy otwarte OHIM/AD/02/07 i OHIM/AST/02/07 — Akt niekorzystny — Zasada wykonywania umów w dobrej wierze — Obowiązek staranności — Zasada dobrej administracji — Wymogi językowe — Brak kompetencji EPSO — Dyrektywa 1997/70/WE — Praca na czas określony)

(2011/C 252/103)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Nicole Clarke i in.. (Alicante, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat H. Tettenborn)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciele: I. de Medrano Caballero, pełnomocnik, wspierany przez adwokata D. Waelbroeckę)

Przedmiot sprawy

Po pierwsze, stwierdzenie nieważności klauzuli ujętej w umowach o pracę zawartych ze skarżącymi, która przewiduje automatyczne rozwiązanie umowy w przypadku nieumieszczenia ich nazwisk na liście rezerwy sporządzonej w wyniku pierwszego konkursu otwartego zorganizowanego na potrzeby zajmowanych przez nie stanowisk. Po drugie, stwierdzenie, że konkursy OHIM/AD/02/07 i OHIM/AST/02/07 nie wywołują żadnych skutków w zakresie umów o pracę zawartych ze skarżącymi, lub stwierdzenie nieważności tych konkursów. Ponadto zasądzenie od OHIM zadośćuczynienia za krzywdę doznaną przez skarżące.

Sentencja wyroku

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji dyrektora działu kadr Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) z dnia 19 grudnia 2007 r. i decyzji OHIM z dnia 7 marca 2008 r. w zakresie, w jakim w tej ostatniej decyzji oddalono odpowiednie żądania N. Clarke, E. Papathanasiou i M. Periañez-González mające na celu niestosowanie klauzuli rozwiązania zawartej w ich umowach o pracę w charakterze członków personelu tymczasowego w odniesieniu do konkursów OHIM/AD/02/07 i OHIM/AST/02/07.
- 2) Zasądza się od OHIM na rzecz każdej ze skarżących kwotę po 2 000 EUR tytułem zadośćuczynienia.
- 3) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 4) OHIM pokrywa własne koszty i koszty poniesione przez skarżące.

⁽¹⁾ Dz.U. C 19 z 24.1.2009, s. 38.

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (trzecia izba) z dnia 13 kwietnia 2011 r. — Lebedef i Jones przeciwko Komisji

(Sprawa F-29/09 REV)

(Służba publiczna — Wznowienie postępowania zakończony wyrokiem — Nowa okoliczność faktyczna — Brak — Niedopuszczalność)

(2011/C 252/104)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Giorgio Lebedef (Senningerberg, Luksemburg) i Trevor Jones (Erzen, Luksemburg) (przedstawiciel: adwokat F. Frabetti)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Currall i D. Martin, pełnomocnicy)

Interwenient: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: K. Zieleńskiewicz i M. Bauer, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Skarga o wznowienie postępowania zakończony wyrokiem trzeciej izby Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 30 września 2010 r. w sprawie F-29/09.

Sentencja wyroku

- 1) Żądanie wznowienia postępowania zostaje odrzucone jako niedopuszczalne.
- 2) G. Lebedef i T. Jones pokrywają całość kosztów.
- 3) Rada Unii Europejskiej, interwenient, pokrywa własne koszty.

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 13 kwietnia 2011 r. — Chaouch przeciwko Komisji

(Sprawa F-30/09) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Wynagrodzenie — Dodatek na zagospodarowanie — Ustalenie praw — Rozpoczęcie służby jako urzędnik zatrudniony na okres próbny — Uwzględnienie zmiany miejsca zamieszkania po powołaniu na czas nieokreślony — Ciężący na urzędniku na mocy art. 20 regulaminu pracowniczego obowiązek posiadania miejsca zamieszkania)

(2011/C 252/105)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Dhikra Chaouch (Oetrange, Luksemburg) (przedstawiciele: adwokaci F. Moysse i A. Salerno)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: D. Martin i J. Baquero Cruz, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Stwierdzenie nieważności decyzji organu powołującego o nieprzyznaniu skarżącej dodatku na zagospodarowanie

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) D. Chaouch pokrywa wszystkie koszty.

(¹) Dz.U. C 129 z 6.6.2009, s. 21

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (trzecia izba) z dnia 11 maja 2011 r. — J przeciwko Komisji

(Sprawa F-53/09) (¹)

(Służba publiczna — Urzędnicy — Zabezpieczenie społeczne — Ubezpieczenie od wypadków i chorób zawodowych — Artykuł 73 regulaminu pracowniczego — Odmowa uznania zawodowego charakteru choroby — Obowiązek przeprowadzenia postępowania w rozsądnym terminie)

(2011/C 252/106)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: J (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: adwokaci S. Orlandi, A. Coolen, J.N. Louis i É. Marchal)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: D. Martin i J. Baquero Cruz, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Stwierdzenie nieważności decyzji oddalającej wniosek strony skarżącej o uznanie choroby, na którą cierpi, za chorobę zawodową, a także decyzji o obciążeniu jej opłatami i kosztami wyznaczonego przez nią lekarza oraz połową opłat i kosztów dodatkowych trzeciego lekarza komisji lekarskiej.

Sentencja wyroku

- 1) Komisja Europejska zostaje obciążona zapłatą na rzecz skarżącego kwoty jednego euro tytułem odszkodowania.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Komisja Europejska pokrywa własne koszty oraz jedną czwartą kosztów poniesionych przez skarżącego.
- 4) Skarżący pokrywa trzy czwarte własnych kosztów.

(¹) Dz.U. C 180 z 1.8.2009, s. 64.

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (trzecia izba) z dnia 15 lutego 2011 r. Barbin przeciwko Parlamentowi

(Sprawa F-68/09) (¹)

(Służba Publiczna — Urzędnicy — Postępowanie w sprawie awansu za 2006 r. — Wykonanie wyroku Sądu — Porównanie osiągnięć — Zasada równego traktowania — Urlop wychowawczy w połowie wymiaru czasu pracy)

(2011/C 252/107)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Florence Barbin (Luksemburg, Luksemburg) (przedstawiciele: adwokaci S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis i E. Marchal)

Strona pozwana: Parlament Europejski (przedstawiciele: początkowo A. Lukošiūtė i C. Burgos, pełnomocnicy, następnie J. F. de Wachter, R. Ignătescu i K. Zejdová, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Stwierdzenie nieważności decyzji Parlamentu Europejskiego o nieawansowaniu skarżącej do grupy zaszerogowania AD12 w postępowaniu w sprawie awansu za 2006 r.

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) F. Barbin pokrywa całość kosztów postępowania.

(¹) Dz.U. C 220 z 12.9.2009, s. 43

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (trzecia izba) z dnia 13 kwietnia 2011 r. — Sukup przeciwko Komisji

(Sprawa F-73/09) (¹)

(Służba publiczna — Wynagrodzenie i dodatki — Dodatek na dziecko pozostające na utrzymaniu — Dodatek szkolny — Przyznanie ze skutkiem wstecznym)

(2011/C 252/108)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Viktor Sukup (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci S. Rodrigues i C. Bernard-Glanz)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Currall i D. Martin, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji biura Komisji Europejskiej „administrowanie i rozliczanie należności indywidualnych” o nieprzyznaniu skarżącemu dodatku na dziecko pozostające na utrzymaniu ani dodatku szkolnego.

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Viktor Sukup zostaje obciążony całością kosztów postępowania.

(¹) Dz.U. C 267 z 7.11.2009, s. 84.

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 26 maja 2011 r. — Kalmár przeciwko Europolowi

(Sprawa F-83/09) (¹)

(Służba publiczna — Personel Europolu — Rozwiązanie stosunku pracy — Żądanie stwierdzenia nieważności — Zapłata wynagrodzenia — Skutki wyroku stwierdzającego nieważność)

(2011/C 252/109)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Andreas Kalmár (Haga, Niderlandy) (przedstawiciel: adwokat D.C. Coppens)

Strona pozwana: Europejski Urząd Policji (przedstawiciele: D. Neumann i D. El Khoury, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata B. Wägenbaura)

Przedmiot sprawy

Z jednej strony, stwierdzenie nieważności decyzji Europolu z dnia 4 i 24 lutego 2009 r. o zwolnieniu skarżącego i zawieszeniu go w wykonywaniu funkcji w trakcie okresu wypowiedzenia. Z drugiej strony, żądanie zadośćuczynienia za krzywdę poniesioną przez skarżącego.

Sentencja wyroku

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji z dnia 4 lutego 2009 r., którą dyrektor Europejskiego Urzędu Policji (Europolu) rozwiązał umowę na czas określony z A. Kalmárem, decyzji z dnia 24 lutego 2009 r., którą dyrektor Europolu zwolnił A. Kalmára z obowiązku pracy w okresie wypowiedzenia a także decyzji z dnia 18 lipca 2009 r. oddalającej zażalenie wniesione przez A. Kalmára.
- 2) Zasadza się zapłatę przez Europol na rzecz skarżącego kwoty 5 000 EUR tytułem zadośćuczynienia.
- 3) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 4) Europol pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez A. Kalmára.

(¹) Dz.U. C 24 z 30.1.2010, s. 80.

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (trzecia izba) z dnia 13 kwietnia 2011 r. — Scheefer przeciwko Parlamentowi

(Sprawa F-105/09) (¹)

(Służba publiczna — Członek personelu tymczasowego — Przedłużenie umowy zawartej na czas określony — Zmiana kwalifikacji umowy zawartej na czas określony na umowę zawartą na czas nieokreślony — Artykuł 8 akapit pierwszy WZIP)

(2011/C 252/110)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Séverine Scheefer (Luksemburg, Luksemburg) (przedstawiciele: adwokaci R. Adam i P. Ketter)

Strona pozwana: Parlament Europejski (przedstawiciele: początkowo R. Ignătescu i L. Chrétien, następnie R. Ignătescu i S. Alves, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji strony pozwanej odmawiających zmiany kwalifikacji umowy o zatrudnieniu skarżącej w charakterze członka personelu tymczasowego na zatrudnieniu na czas nieokreślony zgodnie z art. 8 ust. 1 WZIP, a także naprawienia szkody poniesionej przez skarżącą.

Sentencja wyroku

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji zawartej w piśmie z dnia 12 lutego 2009 r., którym sekretarz generalny Parlamentu Europejskiego powiadomił Séverine Scheefer po pierwsze, że nie można było znaleźć żadnego dopuszczalnego prawnie rozwiązania, które pozwoliłoby jej na kontynuowanie działalności w gabinecie lekarskim w Luksemburgu (Luksemburg), a po drugie, że umowa o zatrudnieniu jej w charakterze członka personelu tymczasowego dobiegnie końca z dniem 31 marca 2009 r.
- 2) Parlament Europejski zostaje obciążony wypłatą na rzecz Séverine Scheefer różnicy pomiędzy z jednej strony kwotą wynagrodzenia, które byłoby jej należne, gdyby pozostała na swoim stanowisku, a z drugiej strony kwotą wynagrodzenia, honorariów, zasiłku dla bezrobotnych lub jakiegokolwiek innego ekwiwalentnego zasiłku, które rzeczywiście uzyskiwała od dnia 1 kwietnia 2009 r. zamiast wynagrodzenia uzyskiwanego w charakterze członka personelu tymczasowego.
- 3) W pozostałym zakresie skarga zostaje odrzucona.
- 4) Parlament Europejski pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Séverine Scheefer.

(¹) Dz.U. C 37 z 13.2.2010, s. 52.

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 26 maja 2011 r. — Lebedef przeciwko Komisji

(Sprawa F-40/10) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Urzędnicy — Coroczny urlop — Nieobecność, która nastąpiła po wyczerpaniu prawa do urlopu corocznego bez uprzedniego zezwolenia — Utrata wynagrodzenia — Artykuł 60 regulaminu pracowniczego)

(2011/C 252/111)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Giorgio Lebedef (Senningerberg, Luksemburg) (przedstawiciel: adwokat F. Frabetti)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: G. Berscheid i D. Martin, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji Europejskiej, w której stwierdzono, że skarżący bez zezwolenia przekroczył o 5,5 dnia wymiar urlopu przysługującego mu w 2009 r.

Sentencja wyroku

- 1) Skarga wniesiona przez Giorgia Lebedefa zostaje oddalona.
- 2) Giorgio Lebedef pokrywa całość kosztów.

⁽¹⁾ Dz.U. C 209 z 31.7.2010, s. 55.

Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (trzecia izba) z dnia 31 marca 2011 r. — Hecq przeciwko Komisji

(Sprawa F-10/10) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Urzędnicy — Zabezpieczenie społeczne — Przejęcie kosztów medycznych w 100 % — Dorozumiana decyzja o odrzuceniu — Brak decyzji o uznaniu podłoża zawodowego choroby — Ograniczone kompetencje administracji — Decyzja o oddaleniu zażalenia — Decyzja niemająca czysto potwierdzającego charakteru — Brak wniesienia zażalenia — Niedopuszczalność)

(2011/C 252/112)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: André Hecq (Chaumont-Gistoux, Belgia) (przedstawiciel: adwokat L. Vogel)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Currall i D. Martin, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata J.L. Fagnarta)

Przedmiot sprawy

Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji oddalającej wniosek o zwrot w 100 % określonych kosztów medycznych.

Sentencja postanowienia

- 1) Skarga zostaje oddalona jako po części oczywiście bezzasadna a po części oczywiście niedopuszczalna.
- 2) André Hecq pokrywa całość kosztów postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 100 z 17.4.2010, s. 70.

Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (trzecia izba) z dnia 30 czerwca 2011 r. — Marcuccio przeciwko Komisji

(Sprawa F-14/10) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Urzędnicy — Zabezpieczenie społeczne — Wypadek — Postępowanie w przedmiocie stwierdzenia częściowej niezdolności do pracy w rozumieniu art. 73 regulaminu pracowniczego — Czas trwania postępowania — Skarga o odszkodowanie — Skarga oczywiście pozbawiona jakiegokolwiek podstawy prawnej — Artykuł 94 regulaminu postępowania)

(2011/C 252/113)

Język postępowania: francúzština

Strony

Strona skarżąca: Luigi Marcuccio (Tricase, Włochy) (przedstawiciel: adwokat G. Cipressa)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Currall i C. Berardis-Kayser, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata A. Dal Ferro)

Przedmiot sprawy

Zasądzenie od pozwanej naprawienia szkody poniesionej przez skarżącego w związku z przewlekłością postępowania w przedmiocie stwierdzenia częściowej niezdolności do pracy.

Sentencja postanowienia

- 1) Skarga wniesiona przez L. Marcuccio zostaje odrzucona jako oczywiście pozbawiona jakiegokolwiek podstawy prawnej.
- 2) Luigi Marcuccio pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską.
- 3) Zasadza się zapłatę przez L. Marcuccio na rzecz Sądu do spraw Służby Publicznej kwoty 1 000 EUR na podstawie art. 94 regulaminu postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 134 z 22.5.2010, s. 54.

Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (trzecia izba) z dnia 10 czerwca 2011 r. — Hecq przeciwko Komisji

(Sprawa F-56/10) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Urzędnicy — Zabezpieczenie społeczne — Przejęcie kosztów medycznych w 100 % — Dorozumiana decyzja o oddaleniu — Przedwczesne zażalenie — Niedopuszczalność)

(2011/C 252/114)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: André Hecq (Chaumont-Gistoux, Belgia) (przedstawiciel: adwokat L. Vogel)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Currall i D. Martin, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji o odmowie całkowitego zwrotu określonych kosztów medycznych.

Sentencja postanowienia

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako oczywiście niedopuszczalna.
- 2) André Hecq pokrywa całość kosztów postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 246 z 11.9.2010, s. 43.

Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (trzecia izba) z dnia 27 czerwca 2011 r. — Scheefer przeciwko Parlamentowi

(Sprawa F-75/10) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Członek personelu tymczasowego — Przedłużenie umowy zawartej na czas określony — Umorzenie postępowania)

(2011/C 252/115)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Séverine Scheefer (Luksemburg, Luksemburg) (przedstawiciele: adwokaci C. L'Hote-Tissier, R. Adam i P. Ketter)

Strona pozwana: Parlament Europejski (przedstawiciele: R. Ignãtescu i S. Alves, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji strony pozwanej odmawiających wydania decyzji z uzasadnieniem w sprawie

sytuacji prawnej skarżącej i wreszcie zmiany kwalifikacji umowy o zatrudnieniu skarżącej w charakterze członka personelu tymczasowego na zatrudnienie na czas nieokreślony zgodnie z art. 8 ust. 1 WZIP, a także żądanie naprawienia szkody poniesionej przez skarżącą.

Sentencja postanowienia

- 1) Postępowanie w przedmiocie skargi w sprawie F-75/10 Scheefer przeciwko Parlamentowi zostaje umorzone.
- 2) Parlament Europejski pokrywa własne koszty i zostaje obciążony kosztami poniesionymi przez Séverine Scheefer.

⁽¹⁾ Dz.U. C 301 z 6.11.2010, s. 64.

Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (trzecia izba) z dnia 16 czerwca 2011 r. — Antelo Sanchez i in. przeciwko Parlamentowi

(Sprawa F-78/10) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Coroczne dostosowanie wynagrodzeń i emerytur urzędników i innych pracowników — Umorzenie postępowania)

(2011/C 252/116)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Pilar Antelo Sanchez (Bruksela, Belgia) i in. (przedstawiciel: adwokat M. Casado García-Hirschfeld)

Strona pozwana: Parlament Europejski (przedstawiciele: S. Seyr i K. Zejdová, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji strony pozwanej, powtórzonej w odcinkach wynagrodzenia skarżących, o ograniczeniu dostosowania ich miesięcznych wynagrodzeń od lipca 2009 r. poprzez zwiększenie o 1,85% w ramach corocznego dostosowania wynagrodzeń urzędników i innych pracowników na podstawie rozporządzenia Rady (UE, Euratom) nr 1296/2009 z dnia 23 grudnia 2009 r.

Sentencja postanowienia

- 1) Postępowanie ze skargi w sprawie F-78/10 Antelo Sanchez i in. przeciwko Parlamentowi zostaje umorzone.
- 2) Każda ze stron pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 301 z 6.11.2010., s. 65

Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (trzecia izba) z dnia 16 czerwca 2011 r. — Nolin przeciwko Komisji

(Sprawa F-82/10) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Coroczne dostosowanie wynagrodzeń i emerytur urzędników i innych pracowników — Umorzenie postępowania)

(2011/C 252/117)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Michel Nolin (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: adwokat M. Velardo)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: G. Berscheid i D. Martin, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Żądanie stwierdzenia nieważności sprostowania do odcinków wynagrodzenia skarżącego za okres od lipca do grudnia 2009 r. oraz odcinka wynagrodzenia 01/2010 sporządzonych w ramach corocznego dostosowania wynagrodzeń i emerytur urzędników i innych pracowników na podstawie rozporządzenia Rady (UE, Euratom) nr 1296/2009 z dnia 23 grudnia 2009 r.

Sentencja postanowienia

- 1) Postępowanie ze skargi w sprawie F-82/10 Nolin przeciwko Parlamentowi zostaje umorzone
- 2) Każda ze stron pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 13 z 15.1.2011, s. 38

Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (trzecia izba) z dnia 16 czerwca 2011 r. — Adriaens i in. przeciwko Komisji

(Sprawa F-87/10) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Coroczne dostosowanie wynagrodzeń i emerytur urzędników i innych pracowników — Umorzenie postępowania)

(2011/C 252/118)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Stéphane Adriaens (Evere, Belgia) i in. (przedstawiciel: adwokat M. Casado García-Hirschfeld)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: G. Berscheid i D. Martin, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji strony pozwanej, powtórzonej w odcinkach wynagrodzenia skarżących, o ograniczeniu dostosowania ich miesięcznych wynagrodzeń od lipca 2009 r. poprzez zwiększenie o 1,85% w ramach corocznego dostosowania wynagrodzeń urzędników i innych pracowników na podstawie rozporządzenia Rady (UE, Euratom) nr 1296/2009 z dnia 23 grudnia 2009

Sentencja postanowienia

- 1) Postępowanie ze skargi w sprawie F-87/10 Adriaens i in. przeciwko Komisji zostaje umorzone.
- 2) Każda ze stron pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 13 z 15.1.2011, s. 40

Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (trzecia izba) z dnia 16 czerwca 2011 r. — Dricot-Daniele i in. przeciwko Komisji

(Sprawa F-92/10) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Coroczne dostosowanie wynagrodzeń i emerytur urzędników i innych pracowników — Umorzenie postępowania)

(2011/C 252/119)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Dricot-Daniele (Overijse, Belgia) i in. (przedstawiciel: adwokat C. Mourato)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Currall i G. Berscheid, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Żądanie stwierdzenia nieważności sprostowania do odcinków wynagrodzenia skarżących za okres od lipca do grudnia 2009 r. oraz odcinków wynagrodzenia sporządzonych po 1 stycznia 2010 r. w ramach corocznego dostosowania wynagrodzeń i emerytur urzędników i innych pracowników na podstawie rozporządzenia Rady (UE, Euratom) nr 1296/2009 z dnia 23 grudnia 2009 r.

Sentencja postanowienia

- 1) Postępowanie ze skargi w sprawie F-92/10 Dricot-Daniele i in. przeciwko Komisji zostaje umorzone.
- 2) Każda ze stron pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 13 z 15.1.2011, s. 40

Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (trzecia izba) z dnia 16 czerwca 2011 r. — Andrecs i in. przeciwko Komisji

(Sprawa F-96/10) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Coroczne dostosowanie wynagrodzeń i emerytur urzędników i innych pracowników — Umorzenie postępowania)

(2011/C 252/120)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Stefan Robert Andrecs (Uccle, Belgia) i in. (przedstawiciel: adwokat L. Vogel)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: G. Berscheid i D. Martin, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji strony pozwanej, powtórzonej w odcinkach wynagrodzenia skarżących, o dostosowaniu ich miesięcznych wynagrodzeń, emerytur lub rent i dodatków ze skutkiem od lipca 2009 r. w ramach corocznego dostosowania wynagrodzeń urzędników i innych pracowników na podstawie rozporządzenia Rady (UE, Euratom) nr 1296/2009 z dnia 23 grudnia 2009 r.

Sentencja postanowienia

- 1) Postępowanie ze skargi w sprawie F-99/10 Andrecs i in. przeciwko Komisji zostaje umorzone.
- 2) Każda ze stron pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 30 z 29.1.2011, s. 63.

Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (trzecia izba) z dnia 16 czerwca 2011 r. — Ashbrook i in. przeciwko Komisji

(Sprawa F-99/10) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Coroczne dostosowanie wynagrodzeń i emerytur urzędników i innych pracowników — Umorzenie postępowania)

(2011/C 252/121)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Michael Ashbrook (Luksemburg, Luksemburg) i in. (przedstawiciele: adwokaci B. Cortese, C. Cortese i F. Spitaleri)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Currall i G. Berscheid, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji strony pozwanej, powtórzonych w odcinkach wynagrodzenia skarżących, o ograniczeniu dostosowania ich miesięcznych wynagrodzeń od lipca 2009 r. poprzez zwiększenie o 1,85% w ramach corocznego dostosowania wynagrodzeń urzędników i innych pracowników na podstawie rozporządzenia Rady (UE, Euratom) nr 1296/2009 z dnia 23 grudnia 2009 r. oraz żądanie odszkodowania.

Sentencja postanowienia

- 1) Postępowanie ze skargi w sprawie F-99/10 Michael Ashbrook i in. przeciwko Komisji zostaje umorzone.
- 2) Każda ze stron pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 13 z 15.1.2011, s. 42.

Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (trzecia izba) z dnia 20 czerwca 2011 r. — Gross i in. przeciwko Trybunałowi Sprawiedliwości

(Sprawa F-106/10) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Coroczne dostosowanie wynagrodzeń i emerytur urzędników i innych pracowników — Umorzenie postępowania)

(2011/C 252/122)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Ivo Gross (Luksemburg, Luksemburg) i in. (przedstawiciel: adwokat J. Kayser)

Strona pozwana: Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej (przedstawiciel: A.V. Placco, pełnomocnik)

Przedmiot sprawy

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji, powtórzonych w sprostowaniach odcinków wynagrodzenia skarżących za okres od lipca do grudnia 2009 r. oraz w odcinkach wynagrodzenia sporządzonych po 1 stycznia 2010 r. w ramach corocznego dostosowania wynagrodzeń urzędników i innych pracowników na podstawie rozporządzenia Rady (UE, Euratom) nr 1296/2009 z dnia 23 grudnia 2009 r.

Sentencja postanowienia

- 1) Postępowanie ze skargi w sprawie F-106/10 Gross i in. przeciwko Trybunałowi Sprawiedliwości zostaje umorzone.
- 2) Każda ze stron pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 72 z 5.3.2011, s. 34.

Skarga wniesiona w dniu 15 kwietnia 2011 r. — ZZ przeciwko Komisji**(Sprawa F-47/11)**

(2011/C 252/123)

*Język postępowania: niemiecki***Strony***Strona skarżąca:* ZZ (przedstawiciel: W. Bode, Rechtsanwalt)*Strona pozwana:* Komisja Europejska**Przedmiot i opis sporu**

Stwierdzenie nieważności decyzji o wykluczeniu skarżącej z konkursu otwartego EPSO AST/100/09 i wniosek o udostępnienie informacji o przebiegu konkursu.

Żądania strony skarżącej

- zobowiązanie strony pozwanej do udzielenia skarżącej obszernych informacji w przedmiocie dotychczasowego przebiegu konkursu i poszczególnych egzaminów, łącznie z postępowaniem dotyczącym oceny egzaminów, w szczególności, ale nie wyłącznie, poprzez
- udzielenie wglądu do wszystkich dokumentów, którymi dysponuje strona pozwana, dotyczących udziału skarżącej w konkursie, łącznie z dokumentami odnoszącymi się do oceny egzaminów złożonych przez skarżącą;
- udzielenie obszernych informacji o tym, w jaki sposób skarżącej naliczono 12 punktów w teście praktycznym (a);
- udzielenie informacji o przebiegu konkursu w ogólności, łącznie z podaniem liczby kandydatów, którzy przystąpili do egzaminu ustnego i praktycznego; liczby kandydatów, którzy zdali egzamin ustny; liczby kandydatów, którzy zdali test praktyczny (a); wymogów ustalonych przez komisję konkursową dla celów oceny, na przykład kluczy odpowiedzi, wymogów, zgodnie z którymi określona część punktów przyznawana jest za określone części poszczególnych egzaminów lub określone kryteria oceny; liczby punktów, które zdobyli inni kandydaci w testach praktycznych (a) i (b), a także informacji o sposobie naliczania liczby punktów;
- stwierdzenie nieważności decyzji strony pozwanej z dnia 28 września 2010 r. oraz decyzji potwierdzającej z dnia 5 kwietnia 2011 r. ze skutkiem w postaci dalszego udziału skarżącej w konkursie, przy czym w szczególności w pierwszej kolejności powinien zostać poprawiony praktyczny test (b) skarżącej;
- obciążenie strony pozwanej pozasądowymi kosztami poniesionymi przez skarżącą w związku z trzema zażaleniami administracyjnymi i niniejszą skargą.

Skarga wniesiona w dniu 21 kwietnia 2011 r. — ZZ przeciwko Komisji**(Sprawa F-51/11)**

(2011/C 252/124)

*Język postępowania: grecki***Strony***Strona skarżąca:* ZZ (przedstawiciele: adwokaci P. Giatagantzidis i K. Kyriazi)*Strona pozwana:* Komisja Europejska**Przedmiot i opis sporu**

Stwierdzenie nieważności decyzji EPSO o ponownym otwarciu procedury konkursu ogólnego EPSO/AD/77/06 i zaproszeniu skarżącego do ponownego wzięcia udziału w pierwszym etapie tego konkursu.

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji EPSO o ponownym otwarciu procedury konkursu:
- stwierdzenie nieważności decyzji EPSO z dnia 11 marca 2011 r.;
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 9 maja 2011 r. — ZZ przeciwko Komisji**(Sprawa F-55/11)**

(2011/C 252/125)

*Język postępowania: grecki***Strony***Strona skarżąca:* ZZ (przedstawiciel: adwokat V. Christianos)*Strona pozwana:* Komisja Europejska**Przedmiot i opis sporu**

Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji w sprawie obniżenia otrzymywanego przez skarżącego dodatku edukacyjnego ze względu na fakt, że jego syn otrzymuje pomoc finansową przyznaną przez państwo członkowskie w formie stypendium i kredytu.

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji w sprawie obniżenia wypłacanego skarżącemu dodatku edukacyjnego;
- stwierdzenie nieważności decyzji w sprawie potrącenia z wynagrodzenia kwoty 939,96 EUR, wynikającego z rozliczenia wynagrodzenia skarżącego za październik 2010 r.;
- stwierdzenie nieważności decyzji w sprawie potrącenia z wynagrodzenia kwoty 939,96 EUR, wynikającego z rozliczenia wynagrodzenia skarżącego za listopad 2010 r.;

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 17 lutego 2011 r. oddalającej w sposób wyraźny wniesione przezeń zażalenie;
- zasądzenie na rzecz skarżącego potrąconych kwot wraz z odsetkami;
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

—————

Skarga wniesiona w dniu 24 czerwca 2011 r. — ZZ przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa F-64/11)

(2011/C 252/126)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: ZZ (przedstawiciele: adwokaci S. Crosby i S. Santoro)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji strony pozwanej o jednostronnym wycofaniu oferty zatrudnienia skierowanej do strony skarżącej, pomimo faktu, że strona skarżąca przyjęła już tę ofertę.

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 4 marca 2011 r., w której Komisja oddaliła złożone przez stronę skarżącą w procedurze wewnętrznej zażalenie na decyzję Komisji HR B2 (2010) 662634 z dnia 5 października 2010 r.;
- zasądzenie odszkodowania za poniesioną przez stronę skarżącą szkodę, w tym utraconego wynagrodzenia i dodatków;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

—————

Skarga wniesiona w dniu 3 lipca 2011 r. — ZZ przeciwko Parlamentowi

(Sprawa F-65/11)

(2011/C 252/127)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: ZZ (przedstawiciel: adwokat O. Mader)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji Parlamentu Europejskiego, na mocy której przyznano skarżącemu jedynie 2 punkty awansu w ramach postępowania w sprawie oceny za 2004 r., w którym został on oddelegowany do Europejskiego Trybunału Obrachunkowego.

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji strony pozwanej z dnia 19 lipca 2010 r. o nieprzyznaniu skarżącemu trzech punktów awansu w ramach oceny za 2004 r. oraz stwierdzenie nieważności decyzji strony pozwanej z dnia 28 kwietnia 2011 r., na mocy której zażalenie skarżącego na decyzję z dnia 19 lipca 2010 r. zostało oddalone;
- zasądzenie od strony pozwanej zadośćuczynienia za krzywdę poniesioną przez skarżącego w wysokości ustalonej przez Sąd do spraw Służby Publicznej;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

—————

Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (trzecia izba) z dnia 11 stycznia 2011 r. — Dekker przeciwko Europolowi

(Sprawa F-87/09) ⁽¹⁾

(2011/C 252/128)

Język postępowania: niderlandzki

Prezes trzeciej izby zarządził wykreślenie sprawy w następstwie zawarcia przez strony ugody.

—————

⁽¹⁾ Dz.U. C 24 z 30.1.2010, s. 80.

—————

Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (trzecia izba) z dnia 12 lipca 2011 r. — Hidalgo przeciwko Parlamentowi

(Sprawa F-70/10) ⁽¹⁾

(2011/C 252/129)

Język postępowania: francuski

Prezes trzeciej izby zarządził wykreślenie sprawy.

—————

⁽¹⁾ Dz.U. C 288 z 23.10.2010, s. 75.

Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (trzecia izba) z dnia 18 maja 2011 r. — Carpenito przeciwko Radzie

(Sprawa F-94/10) ⁽¹⁾

(2011/C 252/130)

Język postępowania: francuski

Prezes trzeciej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 13 z 15.1.2011, s. 41

Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (trzecia izba) z dnia 16 czerwca 2011 r. — Kersten przeciwko Komisji

(Sprawa F-97/10) ⁽¹⁾

(2011/C 252/131)

Język postępowania: francuski

Prezes trzeciej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 13 z 15.1.2011, s. 41.

Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (trzecia izba) z dnia 12 lipca 2011 r. — Massez i in. przeciwko Trybunałowi Sprawiedliwości

(Sprawa F-101/10) ⁽¹⁾

(2011/C 252/132)

Język postępowania: francuski

Prezes trzeciej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 30 z 29.1.11, s. 63.

Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (trzecia izba) z dnia 12 lipca 2011 r. — Geradon przeciwko Radzie

(Sprawa F-102/10) ⁽¹⁾

(2011/C 252/133)

Język postępowania: francuski

Prezes trzeciej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 30 z 29.1.2011 r., s. 64.

Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (trzecia izba) z dnia 17 czerwca 2011 r. — Nieminen przeciwko Radzie.

(Sprawa F-8/11) ⁽¹⁾

(2011/C 252/134)

Język postępowania: francuski

Prezes trzeciej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 95 z 26.3.2011, s. 14.

Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (trzecia izba) z dnia 12 lipca 2011 r. — BC przeciwko Radzie

(Sprawa F-28/11) ⁽¹⁾

(2011/C 252/135)

Język postępowania: francuski

Prezes trzeciej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 173 z 11.6.11, s. 16.

CENY PRENUMERATY w 2011 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 100 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie na płycie DVD	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	770 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie na płycie DVD (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, płyta DVD raz w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	300 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczej płycie DVD.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

